

ЖРТВОВАЊЕ ДЕВОЈАКА БОГУ ЧАКУ!

ПОЛИТИКИН

1.50
ДИНАР

ГОДИНА
XXX
БРОЈ
892
31. I 1969.

ЗАБАВНИК

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

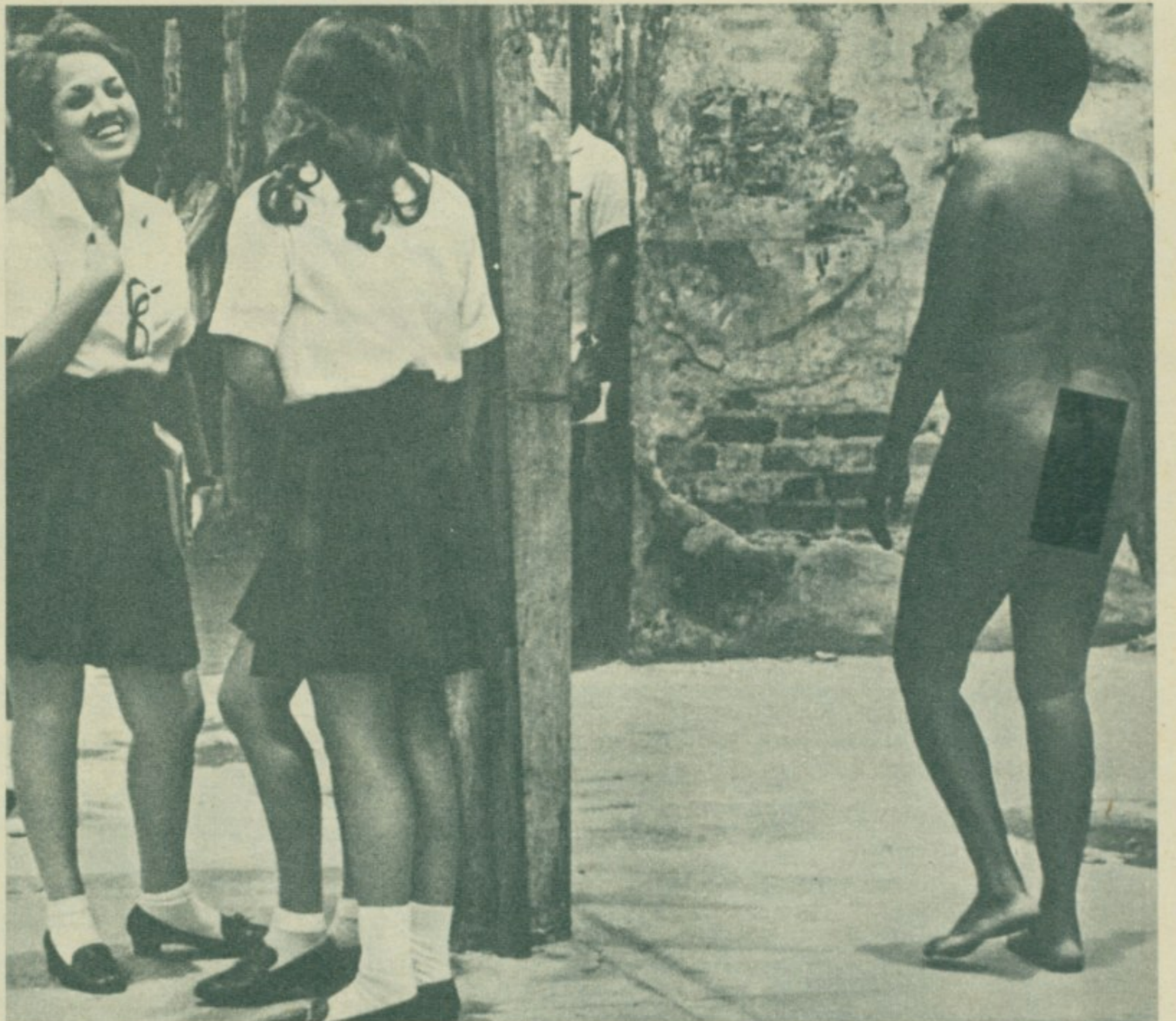
У КАБИНИ ПАТРОЛНОГ КОСМИЧКОГ
БРОДА „КАЛИСТО“...

ВЕЖИТЕ СЕ! ЗАВ-
ЉАЖУ НАМ ДА ТРЕБА
ДА БУДЕМО СПРЕМНИ
И ПОБЕМО У ПОМОК
БРОДУ НУЛА X!

БРЕД ЊУ-
МЕН ЈЕ У НЕКОЈ
НЕВОЉИ?

УБИЦА У НУЛА X

ОПЕТ КОМПЛЕТАН СТРИП

КОСА ОД ЧЕЛИКА. — Циркус „Амар“, чувен у свету по својим дресираним коњима и изврсним јахачима, окупља само најистакнутије артисте. Међу њима се истичу „Тедеско систере“ које одушевљавају публику својим жонглерским вештинама које изводе на великој висини, окачене само о сопствену косу

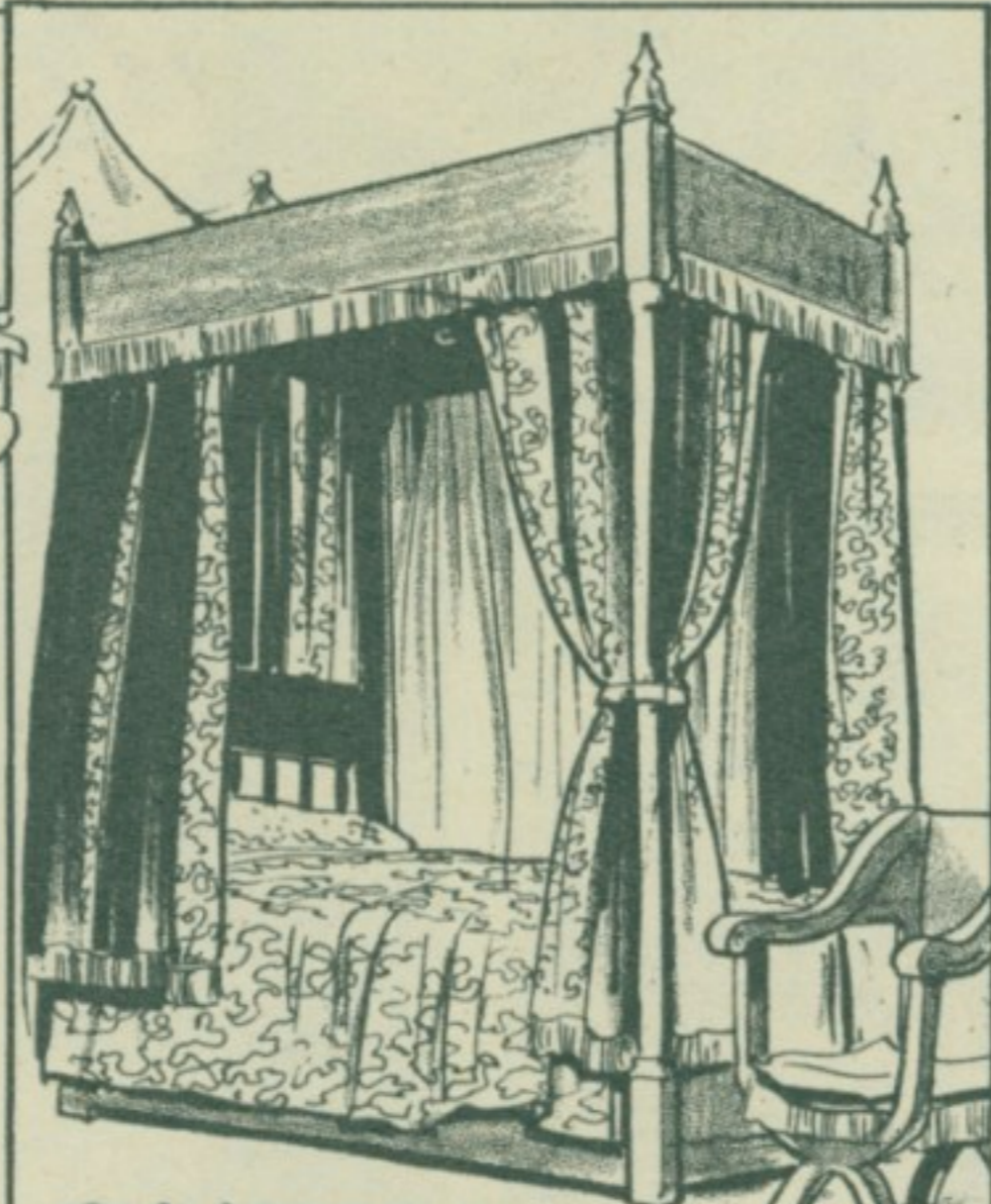
ЛУДАЧКА ВРУЋИНА. — Док код нас владају мразеви, у Рио де Жанеиру људи не знају како да се одбране од врућине. Жега је толика да је једна жена мирно скинула све са себе и тако ишла улицама не обазирјући се на подсмехе. Полиција је, међутим, сматрала да жега није довољно објашњење за овакву шетњу. Ухапсила ју је и одвела на лекарски преглед. Ипак је водила рачуна да болница буде са клима-уређајем

Ripley's **Веровалти или не!**

ХЕНРИ VI

(1421-1471)
КОЈИ ЈЕ ОТУПИО
НА ЕНГЛЕСКИ ПРЕСТО КАО
ДЕВЕТОМЕСЕЧНА БЕБА,
ИМАО ЈЕ
ДРВЕНИ ПЕЧАТ
КОЈИМ ЈЕ,
ДОК ЈЕ БИО ДЕЧАК,
„ПОТПИСИВАО“
СВОМ
ВАСПИТАЧУ
ДОЗВОЛУ ДА ГА,
КАД БИ НЕШТО
ЗГРЕШИО,
ДОБРО
ИШИБА!

ПОСТЕЛЈА

У КОДОЈ ЈЕ 1558. УМРО
КАРЛО V НЕМАЧКИ
И ДАНАС СЕ ЧУВА У
ШПАНСКОМ МАНАСТИРУ
ДУСТЕ
СА НЕПРОМЕЊЕНИМ
ПОКРИВАЧЕМ И
ПОСТЕЛНИМ
РУБЉЕМ.

ЈЕЛЕК

СА
78 ПАРОВАКА
ОДСТРЕЉЕН ЈЕ
1892. КРАЈ
БРЕДИЈА, У
ТЕКСАСУ.
ОВАЈ
ЛОВАЧКИ ТРОФЕЈ
ЧУВА СЕ У
ПРИРОДЊАЧКОМ
МУЗЕЈУ
У
САН АНТОНИЈУ.

**БОРЦИ
С КРАВАМА**

ИЗ ОБЛАСТИ
ЛАНДА, У ЈУЖНОЈ
ФРАНЦУСКОЈ, ИЗЛАЗЕ
ПРЕД РОТОВЕ ДИВЉИХ КРАВА БЕЗ
ИКАКВОГ ОРУЖЈА.
ПО ПРАВИЛИМА БОРБЕ, ОД НАСРТАЈА РАЗЈАРЕНИХ
ЖИВОТИЊА СМЕЈУ ДА СЕ СПАСАВАЈУ САМО
СКОКОВИМА УВИС!

**СИКУШНИ
МОРСКИ РАК**

-HAPALOCARCINUS
MARSUPIALIS-
КОЈИ ЖИВИ У КОРАЛНОМ
ГРЕБЕНУ У АУСТРАЛИЈИ,
БРАНИ СЕ ОД НЕПРИЈАТЕЉА
НА ТАЈ НАЧИН ШТО ЗА СВОЈ
ДОМ ИЗАБЕРЕ РАШОКЕ
ИЗМЕЂУ ДВЕ ГРАНЕ КОРАЛА
КОЈЕ ГА РАСТУЈИ,
СА СВИМ ОБУХВАТЕ
ОСТАВАЈУЋИ САМО МАЛИ
ОТВОР КРОЗ КОЈИ СТРУЈИ
МОРСКА ВОДА ДОНОСИ
МУ ПОТРЕБНУ
ХРАНУ.

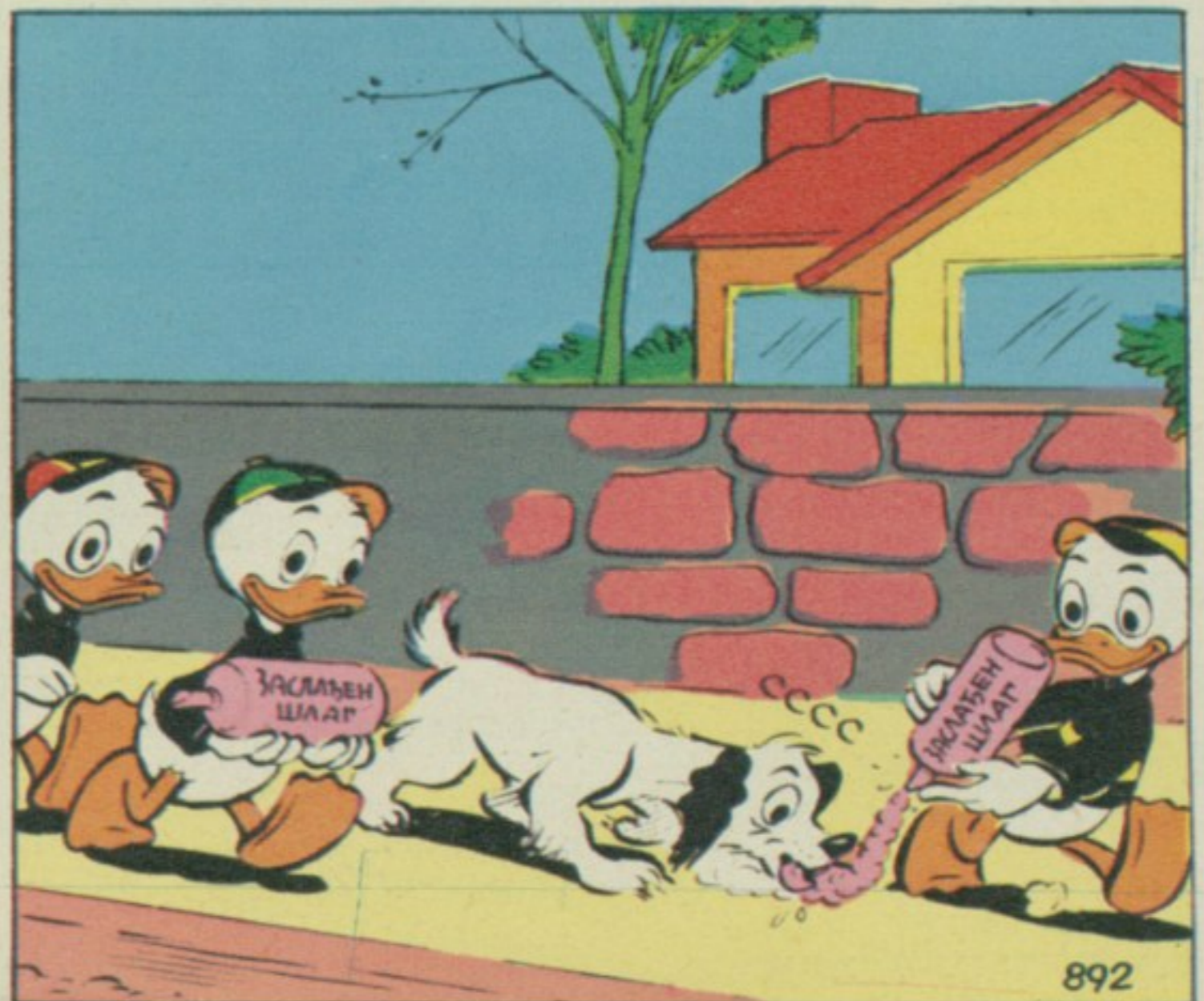
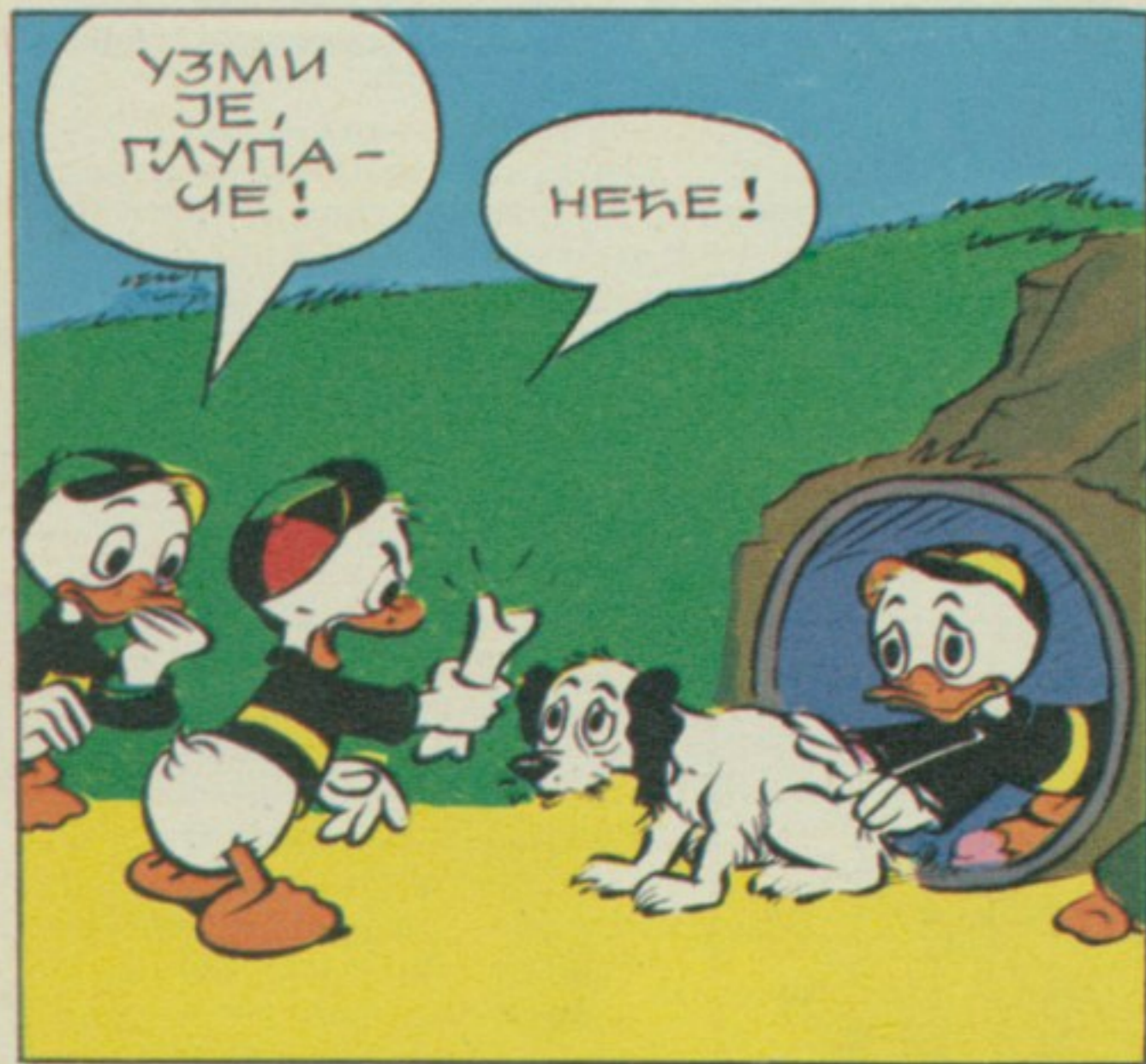
СВИ КИПАРИСИ

НА ОСТРВУ САН ФРАНЧЕСКО ДЕЛ
ДЕЗЕРТО У ВЕНЕЦИЈИ ВОДЕ
ПОРЕКЛО ОД ЈЕДНОГ ЈЕДИНОГ
СТАБЛА ИЗРАСЛОГ
ОД ШТАПА ЗА
ПОШТАРАЊЕ ПОБОДНОГ
У ЗЕМЉУ.

WALT
DISNEY

ПАЈА

ПАТАК

ЉУДСКЕ ЖРТВЕ ЗА БОГА КИШЕ

250 ЉУДИ И ЖЕНА БАЧЕНО ЈЕ У СВЕТИ БЕЗДАН УЗ ВЕЛИКЕ ВЕРСКЕ СВЕЧАНОСТИ

Прошле године једна научна експедиција најзад је успела да испита тајне дубина бездана у стенама мексичког полуострва Јукатана и доказала да су Индијанци Маја заиста приносили људске жртве боговима.

Међу народима који су насељавали преколумбовску Америку Маје су достигле највиши степен развика културе. О томе сведоче све до данас сачувани споменици архитектуре, храмови у облику пирамида од којих су многе веће и лепше и од самих египатских, уметничке скулптуре. Пронађена су, за тим, разна сведочанства о њиховом познавању математике, астрономије, постојања веома прецизног календара и др. Дешифровано је и њихово писмо. Међутим, све донедавно није се баш много знало о обичајима Маја да приносе људске жртве боговима да би их умилостили. Тек је ова експедиција, организована 1967. године, открила да Маје које су настањивале Јукатан нису znale за бунаре нити систем наводњавања и да су, нарочито у периоду суша, прино-

МАПА ЈУКАТАНА

силе људске жртве богу воде и кише.

БЕЗДАН У ЧИЧЕН ИЦИ

О томе је још у 16. веку писао шпански бискуп Дије-го де Ланда, али се његовим записима није поклањао пажња све док почетком двадесетог века научници нису показали веће интересовање за цивилизацију Маја. Он бележи: „Сваке године у периоду суше, у воде светог бездана у Чичен Ици, бацани су најпре скуповени предмети начињени од злата и жада. Јача суша, према веровању Маја, тражила је и веће жртвене дарове. У бездан су бацани чак и живи људи...“

О том жртвовању људи писао је и шпански хроничар Лопез Медел, који ка-

же да су понекад верски занесеницама пристајали добровољно да буду принети на жртву, али је таквих ипак било мало. Понекад су жртвована и деца, и то углавном сирочад или деца отета од непријатеља. Међутим, било је случајева кад су и побожни родитељи сами давали своју децу да би умилостили богове.

Експедиција је у стенама Чичен Ице пронашла добро сачуван барелеф који приказује сцене жртвовања. До бездана су стизале другачије свечане поворке са свирачима, певачима и играчима. Жртвама су пре церемоније давани омамљујући напници, а затим су их бојили плавом бојом, бојом жртве. Свештеници у свечаним одорама доводили су их до бездана. Уверени да ће жртвовани доле разговарати с боговима, свештеници су им говорили шта да од њих траже: кишу, богату жетву, спас од урагана.

ДЕВОЈКА ЈЕ ОДБИЛА ПОСЛУШНОСТ

Хроничар Лопез Медел пише, поред осталог, да је по свом доласку у Чичен Ицу, 1552. године и овакву причу: држећи једну девицу спремну за жртвовање, свештеник јој је говорио шта да тражи од богова, али је она одбила да га слуша и тражила да је пуште. У томе

је била толико упорна да су је свештеници најзад пустили и наместо ње принели другу жртву.

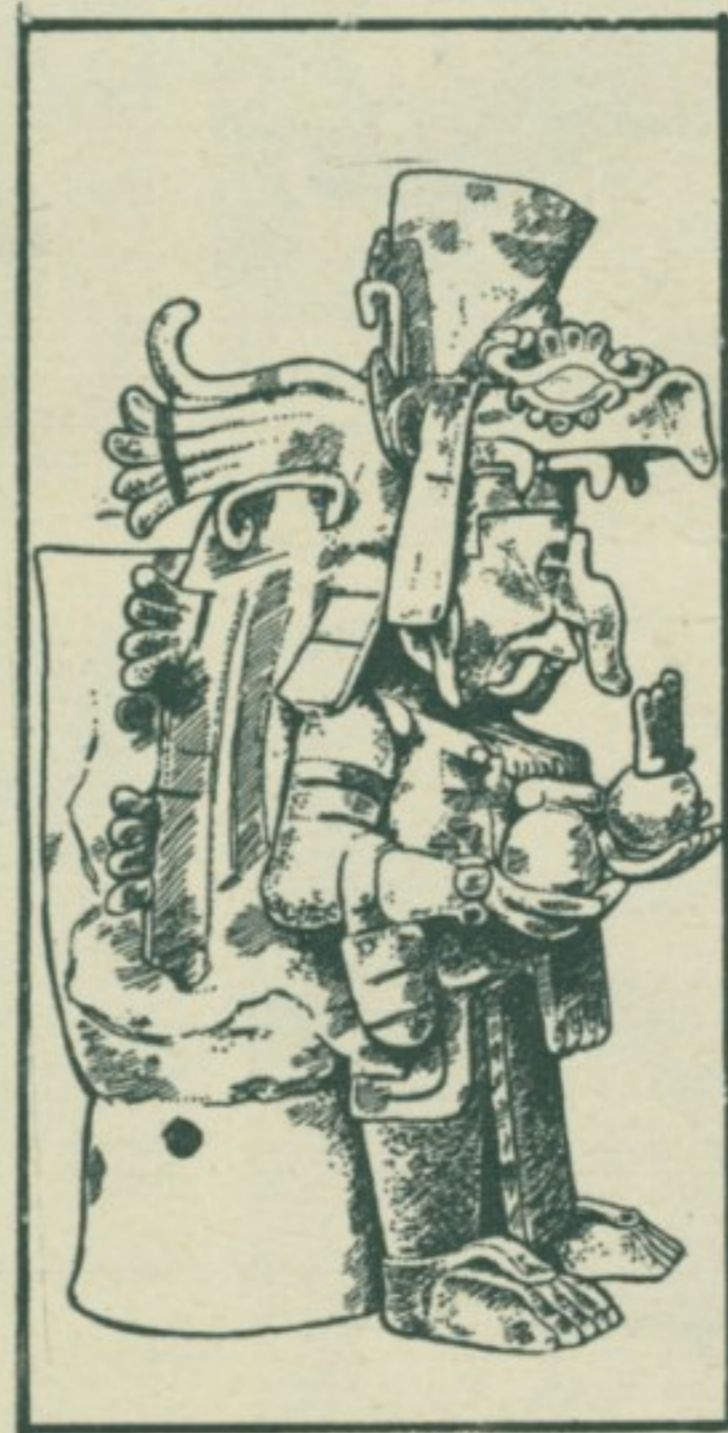
Чичен Ица је у VIII веку била велики град у пуном процвату. У њему је било величанствених зграда, ступованих пирамида и астро-

номских опсерваторија. У град су за време свечаности долазиле огромне масе верника са свештеницима и кретале према светим безданима да би принеле жртве.

Почетком нашег века амерички истраживач Е. Томсон почео је да проучава обичај жртвовања код Маја и проверава оно што је бискуп Дије-го де Ланда писао. Од 1904. до 1907. године он је боравио у Чичен Ици где је претраживао „свети бездан“ па се чак спуштао и гњуро у његовој води. Из бездана је извукао разне предмете и људске скелете. Нашао је и једну лобању за коју је утврдио да је припадала жени или девојци од 18 или 19 година. То се видело по положају зуба-умњака. Као дете морала је проћи кроз обичај „улепшавања“ какав је код Маја био обавезан за женску децу. Пошто се спљоштена глава сматрала симболом лепоте, девојчицама су са стране везивали дашчице и та се удубљења иза слепоочница и данас лепо виде.

Томсон је нашао и доста предмета од злата који се данас налазе у музеју Пибоди на Харвардском универзитету.

Стручњаци који су проучавали ове предмете дошли су до закључка да су Маје које су насељавале Јукатан имале везе и са становницима удаљених крајева, Асте-

ФИГУРА ОД ИЛОВАЧЕ ИЗ МАЈАПАНА, ПРЕСТОНИЦЕ ПОСЛЕДЊЕ ДРЖАВЕ МАЈА. УДОВИ И УКРАСНИ ДЕТАЉИ ИЗРАЂИВАНИ СУ СЕРИЈСКИ У КАЛУПИМА А ЗАТИМ ЛЕПЉЕНИ НА ОСНОВНИ ДЕО.

ЈЕДНА ОД ЛОБАЊА ИЗВАЂЕНИХ ИЗ БЕЗДАНА У ЧИЧЕН ИЦИ

цима и колумбијским племенама. Они су такође утврдили да је приношење жртава у Чичен Ици почело негде у петом веку наше ере и да је временом овај ритуал од дубоких бездана створио прави мајдан уметничког блага цивилизације Маја.

Жртвени бездан личи на поплављени каменолом чији пречник достиже око 60 метара. Дубина воде је понегде и читавих 25 метара тако да су гњурци да би стигли до дна имали веома тежак посао.

Тек 1954. године у Чичен Ицу је дошла права експедиција коју је организовао Национални институт за антропологију и историју Мексика. Њихов је циљ био да покупе предмете са дна бездана које Томсон није успео да пронађе јер је он

БАКАРНО ПРСТЕЊЕ С ЛАКОМ ПОЗЛАТОМ, ИЗВУЧЕНО НА ПОВРШИНУ ПОМОЋУ ВАЗДУШНОГ ЛИФТА

БОГ ЧАК СЕ ЉУТИ

Друга, знатно боље опремљена експедиција Институ-

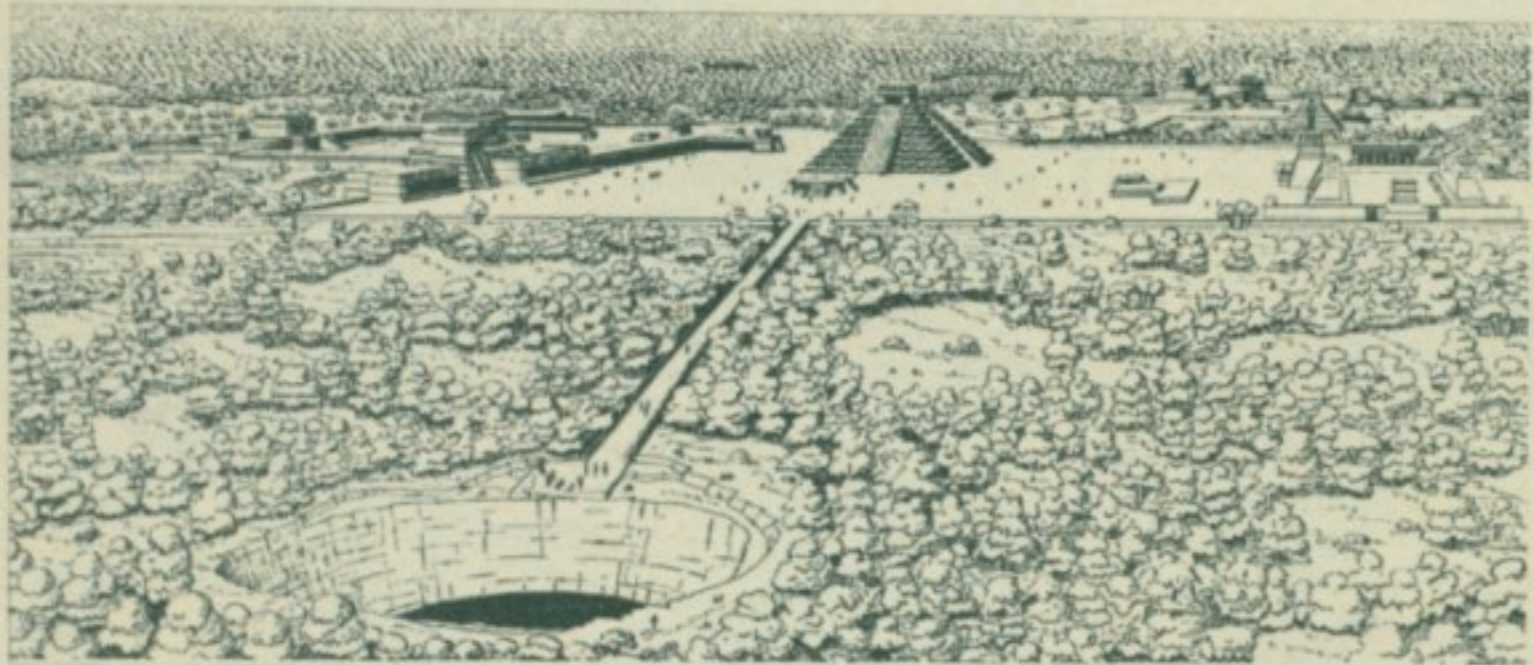
тету. Помоћу овог „усисивача“ научници су извадили око 4.000 разних предмета од злата, керамике, метала, па чак и две лутке од каучука. Сматра се да су то сада најстарији предмети од каучука који су пронађени.

И поред успеха ове експедиције, истраживања бездана нису завршена и настављена су 1967. године, пошто је у међувремену прикупљен потребан новац за овај подухват. Тада је до бездана стигла и велика дијалица која је у бездан могла да спусти и специјално монтиран телескоп. Ова експедиција је у почетку имала много тешкоћа, јер ју је захватио циклон који је отежао испитивања. Тамошњи становници, потомци некадашњих Маја, протумачили су то као гнев свога бога Чака. А кад су се у шаторима истраживача појавиле змије отровнице, страх је постао већи.

Ипак, радови на истраживању су настављени. Експедиција је помоћу специјалних уређаја за исушивање успела да спусти ниво воде на четири метра од дна. Тако се појавило мало острво слично ономе које је Томсон описао. Онда је помоћу хемијских средстава отклоњен муљ и вода је поста бистра. Тек тада су ступили на сцену гњурци са специјалним црпкама.

БИСКУП ЈЕ ИМАО ПРАВО

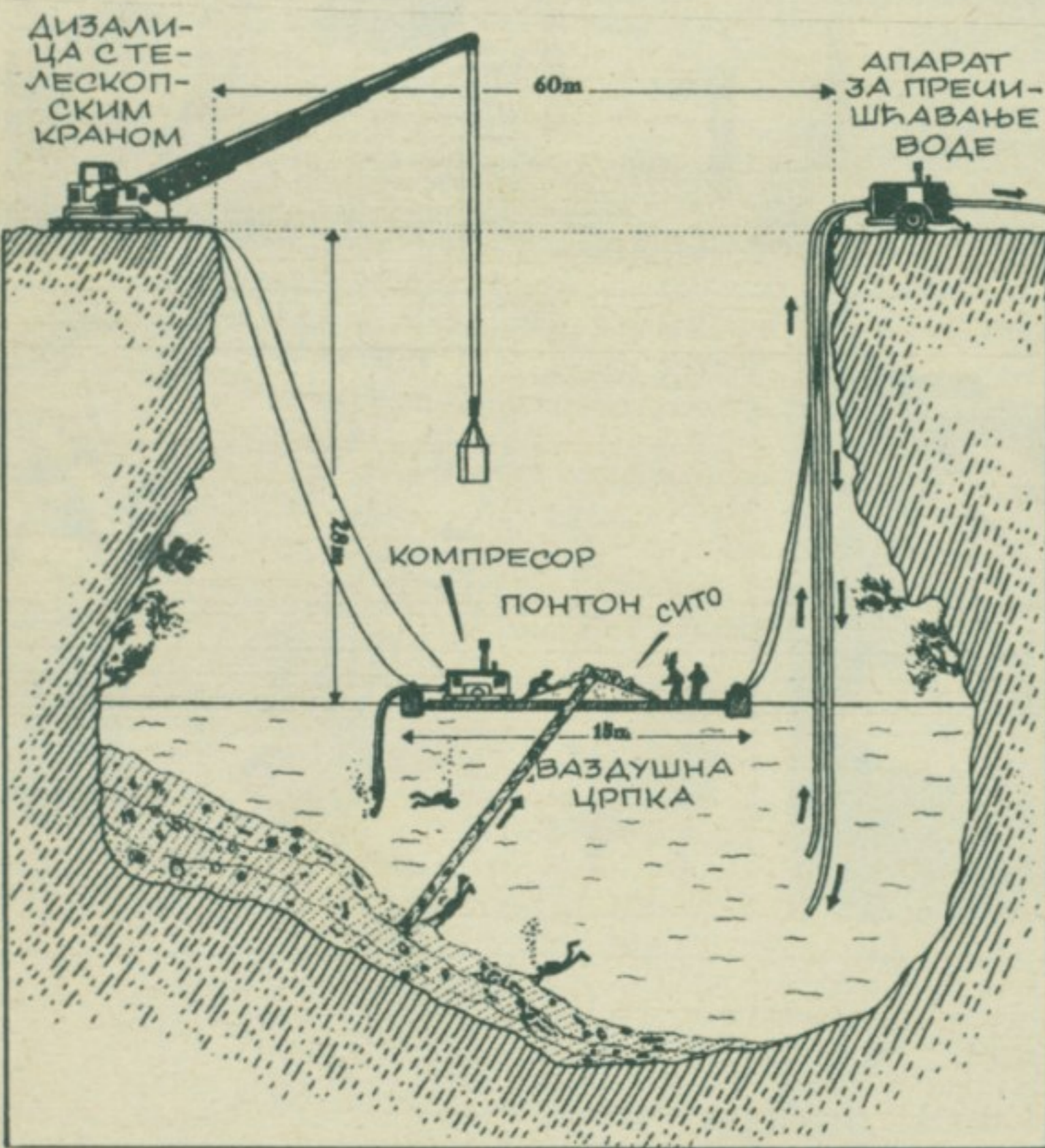
Овом приликом извађени су веома занимљиви предмети. Поред осталог нађено је пет камених тигрова, добро сачуван кип једног божанства и многобројни делови других богова. Нађено је и много драгоцених предмета од злата, жада, сребра и бронзе; наушнице, маске, украси за усне, више од 200 разних посуда и ваза, много керамике, корала, шкољки итд. Нађено је доста кипова од дрвета, затим дечијих златних сандала, а такође и пуно људских костију. Испитивање ових костију је показало да је укупно у бездан код Чичен Ице жртвовано око 250 људи, жена и деце. Тиме је коначно потврђено писање бискупа Дијега де Ланде.

СВЕТИЛИШТЕ У ЧИЧЕН ИЦИ. У ПРВОМ ПЛАНУ ЈЕ СВЕТИ ЗДЕНАЦ У КОЈИ СУ БАЦАНИ ЖРТВЕНИ ДАРОВИ А ПОНЕКАД И ЖИВИ ЉУДИ. ЧИТАВИМ СВЕТИЛИШТЕМ ДОМИНИРА ХРАМ БОГА КУКУЛКАНА ОД КОЈЕГ ДО ЗДЕНЦА ВОДИ „СВЕТИ ПУТ“.

тврдио да је извадио само мали део. Али, ова експедиција није имала успеха јер је видљивост у дубини бездана била веома слаба.

та, дошла је 1960. године. Она је била опремљена специјалном ваздушном црпком која је могла да усисава предмете са дна бездана и да их избацује на повр-

ИСТРАЖИВАЊЕ ЈЕЗЕРА: СТРУЧЊАЦИ ТРЕЋЕ ПО РЕДУ МЕКСИЧКЕ НАУЧНЕ ЕКСПЕДИЦИЈЕ УБАЦИВАЛИ СУ У БЕЗДАН СПЕЦИЈАЛНЕ ХЕМИЈСКЕ МАТЕРИЈЕ ДА БИ СЕ МУЉ НАТАЛОЖИО И ТАКО ОМОГУЋИЛА ГЊУРЦИМА БОЉА ВИДЉИВОСТ. С ПЛОВЕЋЕ ПЛАТФОРМЕ ГЊУРЦИ СУ У БЕЗДАН СПУСТИЛИ ВАЗДУШНУ ЦРПКУ ПОМОЋУ КОЈЕ СУ ОДРЕЂИВАЛИ ВИСИНУ ВОДЕ У БЕЗДАНУ И ТАЧАН ПОЛОЖАЈ НА КОМЕ СУ СЕ ЖРТВОВАНИ ПРЕДМЕТИ НАЛАЗИЛИ. ЗА ВАЂЕЊЕ ТЕШКИХ КИПОВА БОЖАНСТАВА И ИЗВАЈАНИХ КАМЕНОВА СЛУЖИЛИ СУ СЕ ДИЗАЛИЦОМ С ТЕЛЕСКОПСКИМ КРАКОМ.

Природа

СЛИЧНОСТ

Професора зоологије Цона Лотлфокса из Оксфорда, у Енглеској, дуго је мучила мисао: зашто га једна сова коју су студенти ухватили и донели у кабинет толико подсећа на његовог малог пса Мушију. Најзад је донео сову кући, ставио је поред пса и тако их фотографисао. Тек кад су снимци били готови схватио је у чему је сличност: псић и сова имали су исти израз очију.

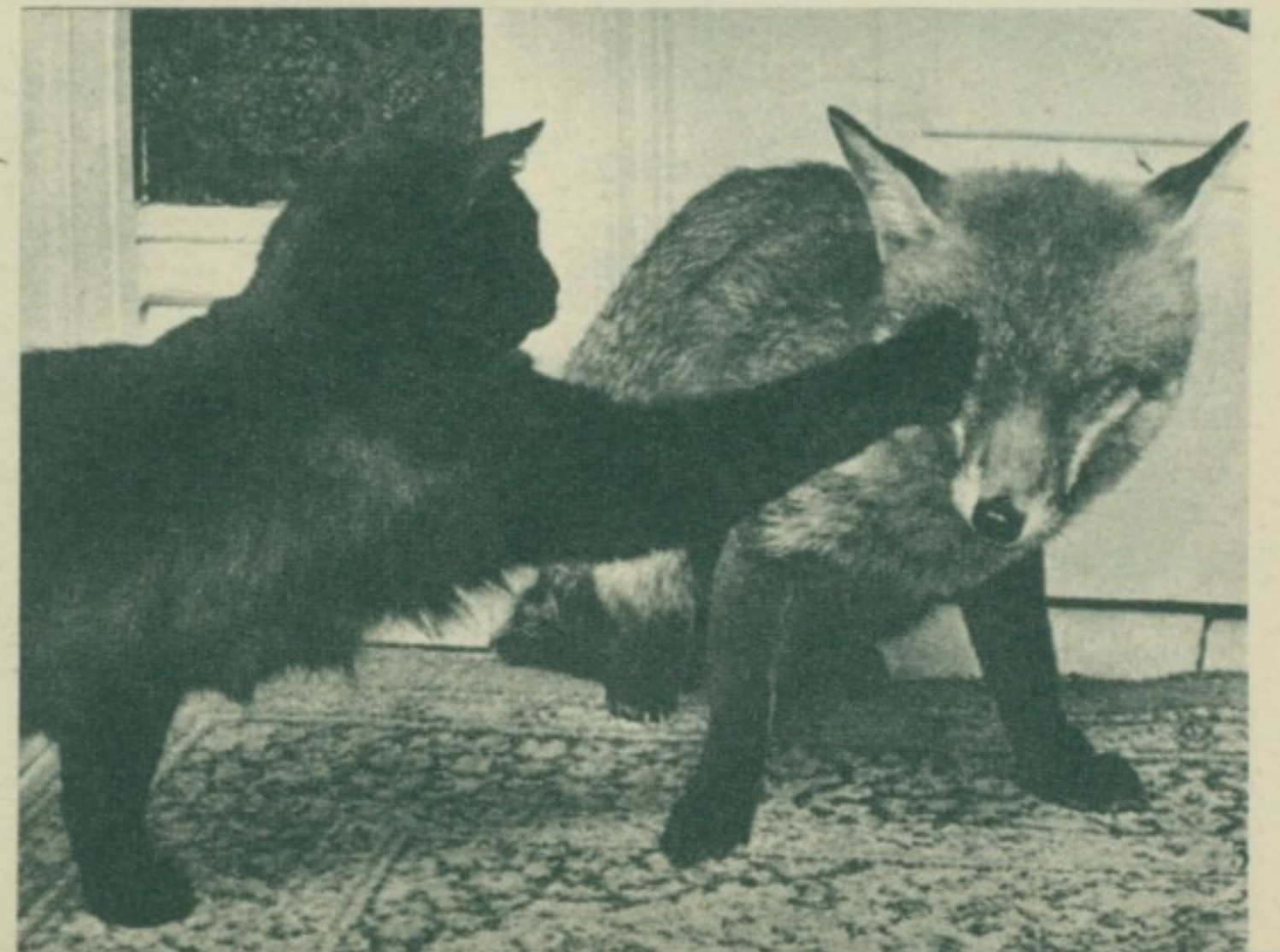
ЦИПЕЛА ЗА БАМБИЈА

Јеленче Бамби дошло је на свет на једној њиви засејаној ражи и то баш у тренутку када је наилазила машина-косачица. Мајка-срна је покушала да га склони али је машина била бржа: закачила је Бамбију и смрскала му једну шапицу. Радници су рањено јеленче однели кући и отхранили га на цуцу. Јеленче је лепо напредовало али је мало храмало. У помоћ му је притекао обућар Артур Линхем из Сомерсета у Велсу који је Бамбију направио, тачно по мери, ципелу-протезу од меког телећег бокса.

МАЧЈА ПЕСНИЦА

Црно маче и мала риђа лисица заједно су одрасли у кући шумарског инжењера Бернара Можеа који живи у једном малом швајцарском граду. Навикли су једно на друго, чак су и пријатељи. У том пријатељству маче, наоко мање, води главну реч. Ако треба да „убеди“ свог риђег пријатеља у нешто, маче ће му чак показати песницу, односно своју шапицу с оштрим канџама.

ДУХ ИЗ ПАПУЧА

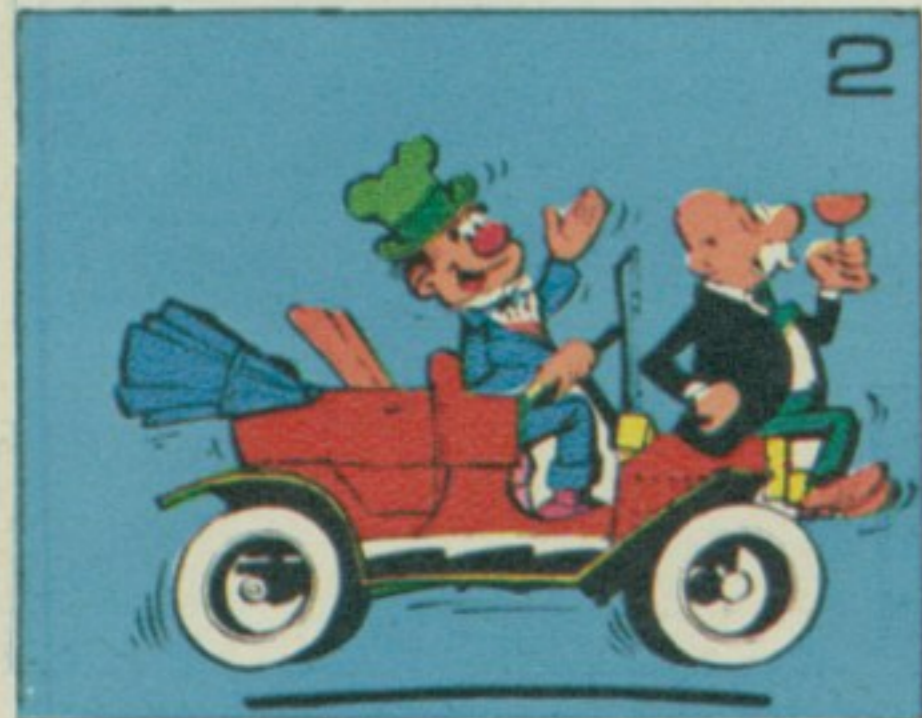
ЗА РАДОЗНАЛЕ

Јоца је зимски распуст провео путујући по свету, том приликом посетио је и овај град чија се једна од знаменитости налази на улазу у градску луку. Ако желите да сазнате који је то град поцрните сва поља обележена тачком.

Решење: Кип Слободе на улазу у Њујорк.

СЕДАМ РАЗЛИКА

Иако на први поглед изгледају потпуно исти ова два аутомобила типа „форд Т“ и њихови возачи разликују се у седам појединости. Покушајте да их пронађете за пет минута.

Решење: На другом аутомобилу 1. шарке на вратима су другачије постављене; 2. кров је мало уздигнут; 3. ручица на вратима је зелена; 4. возач има другачије одело; 5. и шшир; 6. задњи браник је лужик; 7. а предњи нешто краћи.

ШТА
ЋЕМО
САД?

НЕ ЗНАМ!

СЦЕНАРИСТА ДРАГОСЛАВ ПЕТРОВИЋ И РЕЖИСЕР МИКА МИЛОШЕВИЋ НА СВЕ СТРАНЕ ТРАЖЕ НЕСТАЛОГ „РУНДИЈА“

ПОШТО ФИЛМ ЈОШ НИЈЕ ЗАВРШЕН, РЕЖИСЕР МИКА МИЛОШЕВИЋ ЈЕ У НЕВОЉИ. КО НАЂЕ НЕСТАЛОГ ГЛУМЦА, ДОБИЋЕ КАО НАГРАДУ 25.000 СТАРИХ ДИНАРА

НЕСТАО

главни глумац филма „ав, ав“

Пажња свим читаоцима „Забавника“: тражи се изгубљени пас по имену „Рунди“.

„Рунди“ је био добар чувар куће Олге Петковић из села Вишњице, код Београда, где је живео мирно као и сваки други сеоски шаров, све до оног дана када су дошли људи из „Дунав-филма“ и понудили му главну улогу у филму „Ав, ав!“

„Рунди“ је тај нови посао прихватио сасвим озбиљно и са великим задовољством. Није био једини глумац — с њим су играли и Џеки, Бу би и Долика. У филму „Ав, ав!“ они играју псе скитни-

це. Предводник дружине је „Рунди“. Он у почетку филма живи на селу, међу свињама, гускама и осталим домаћим животињама, усамљен у једној бурету које му замењује кућу.

Једног дана док је на филму ишао везан за сеоским колима, поред њега је прошла бела лимузина и у њој је седела једна пудлица. „Рунди“ је сутрадан покидао ланац и кренуо у град верујући да ће побећи од блата, свиња и гусака. У граду доживљава разне авантуре, али пре него што је филм завршен „Рунди“ је

нестао. И то не на филму већ — стварно.

И сада се режисер филма Мика Милошевић и сценариста Драгослав Петровић хватају за главу јер не знају како без главног глумца да заврше филм.

— Нашли смо му дублера каже сценариста Петровић — који по величини и боји веома личи на „Рундија“. Готово су у длаку исти, али не вреди. Чим смо снимили прве кадрове с њим, видело се колико се он по понашању разликује од „Рундија“. То су два различита пса. А и „Рунди“ је био неупоре-

ГОРДАНА ЂОРЂЕВИЋ, КОЈОЈ ЈЕ „РУНДИ“ БИО ПРИЈАТЕЉ У ИГРИ: МОЛИМ СВУ ДЕЦУ АКО ЗНАЈУ НЕШТО О ЊЕМУ ДА МИ ЈАВЕ

диво бољи глумац. Убеђен сам да то не би била једина његова улога на филму.

— Због зиме — прича ре-

жисер филма — прекинули смо за кратко снимање нашег филма и вратили „Рундија“ његовој власници у село Вишњица. Требало је да остане код своје куће док прође мраз, па да наставимо снимање. Али, он је нестао...

Олга Петковић, из села Вишњице, иначе власник пса, изгубила је сваку наду:

— Заиста, не могу ни да претпоставим шта је с њим. Можда га је неко из села убио, а можда је и одскитао да тражи те своје нове пријатеље из филмске екипе. Знате, он је имао и своје место у аутомобилу, одмах поред шофера, и тако је увек ишао на снимање.

Највише је ожалостена Гордана Ђорђевић, братаница Олге Петковић, тринаесогодишња девојчица:

— „Рунди“ је био мој друг и пријатељ. Многа су ми деца завидела што он игра у филму, а не њихови пси, па сам убеђена да га је неко намерно украо.

Као што видите, многим је стало да се „Рунди“ пронађе. Ако неко нађе „Рундија“ нека јави „Дунав-филму“, Рузвелтова број 45, или на телефон 661-254, следеће награда од 25.000 старих динара.

Душан Тешић

ФОТОГРАФИЈЕ И ЛИЧНИ ОПИС НЕСТАЛОГ ГЛУМЦА: висок око 60 сантиметара, дугачак готово један метар, тамне боје, са светложутом длаком на ногама и глави, реп изразито дугачак с накрешеном длаком, боја очију светложута, бркове не брије, уши кратке и клемпаве, средове-

чан — стар око 8 година. Особени знаци: ујео га је колега за лево уво и зато носи ожиљак, мало шепи због сувише израслог нокта на левој предњој шапи, носи каиш око врата. Веран је, не уједа, изузев кад га бију. Ретко лаје.

КАМИОН ЈЕ УДАРИО У МАЛИ СВЕМИРСКИ БРОД... И ЊЕГОВ УПЛАШЕНИ ПИЛОТ ПРИМОРАН ЈЕ ДА ОСТАНЕ НА ЗЕМЉИ...

© King Features Syndicate, Inc., 1965. World rights reserved.

ПОЛИТИКИН
ЗАБАВНИК ¹

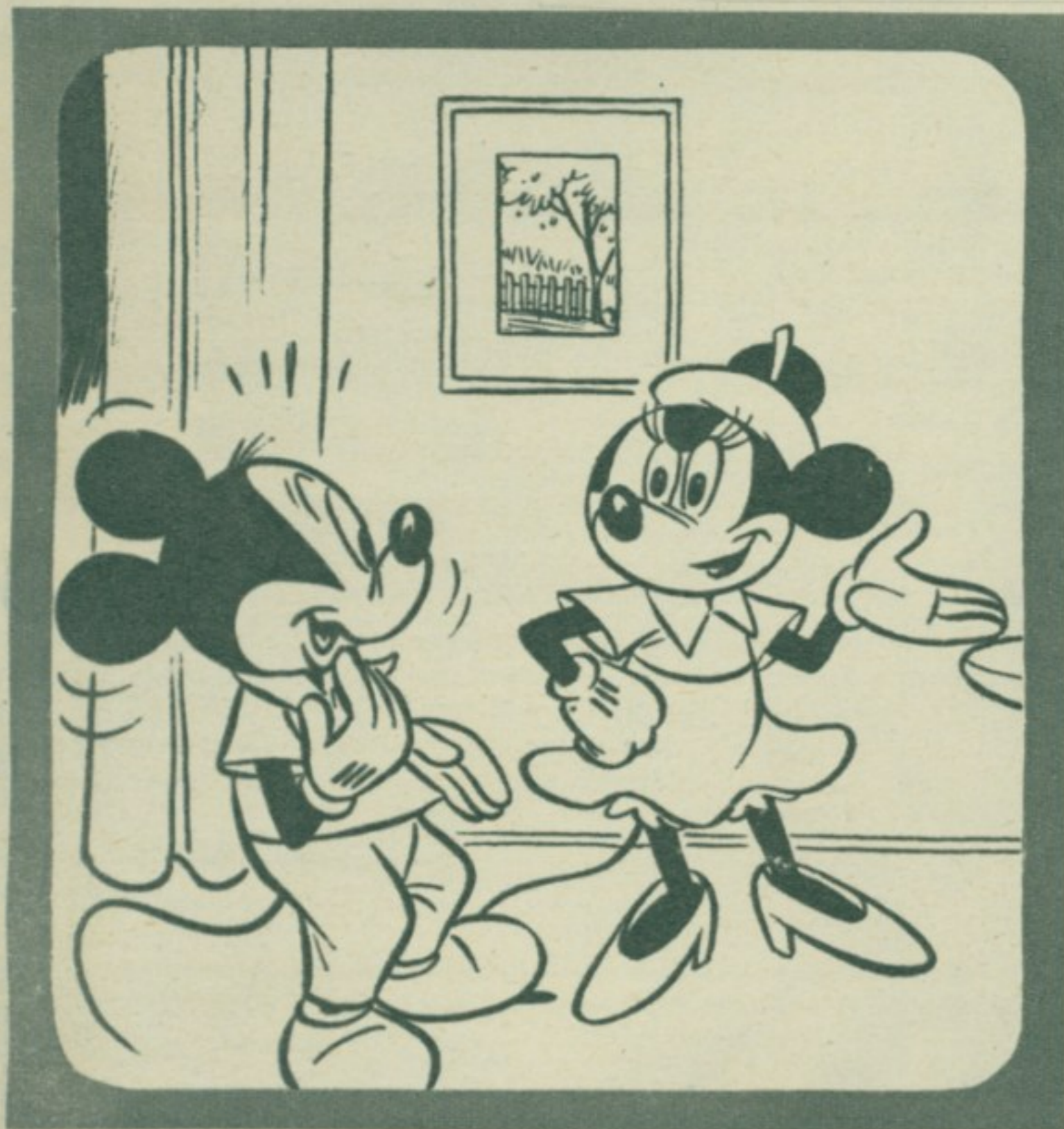
ЛУЛУ

Право име јој је Марија Мак Доналд Мак Лафлин Лори, а рођена је 3. новембра 1948. године у Ленотауну у близини Глазгова у Шкотској. Почела је да пева још као сасвим мала девојчица када је морала да се попне на шамлицу да би досегла до микрофона. Прва значајнија песма била је „Господину с љубављу“ (за коју је добила златну плочу) из истоименог филма са Сидни Поатјеом. Песма се дуго задржала на топ-листи. Још већу популарност и назив најбоље енглеске певачице у 1968. години донела јој је песма „Ја сам тигар“. Ове године Лулу ће представљати своју земљу на такмичењу за Песму Евровизије.

МИКИ МАУС

Има 40 година

ОД НЕСТАШНОГ ДЕРАНА У КРАТКИМ ЦРВЕНИМ ПАНТАЛО- НАМА МИКИ ЈЕ ПО- СТАО СРЕДОВЕЧАН МИШ

Деведесетог септембра 1928. године у једном биоскопу на Менхетну, у Њујорку, давао се цртани филм Волта Дизнија — „Пароброд Вили.“ Био је то први дан приказивања цртаног филма о Мики Маусу.

Од тог дана, за протеклих четрдесет година, лик Мики Мауса доспео је и до најудаљенијих места на Земљи. Мики Маус је био главни јунак у око 140 филмова, његов лик појавио се на пет хиљада најразноврснијих производа као заштитни знак, био је главна личност у 400 стрипова, који су се појављивали у листовима с огромним тиражом и у књигама, продатим у око 300 милиона примерака! Мики Маус је постао бесмртан уласком у музеј мадам Тисо где стоји његова воштана фигура.

»Рођењек« Мики Мауса

Како је настао овај симпатични јунак који увесељава и младе и старе широм света?

Пред сам завршетак првог светског рата седамнаестогодишњи Волт Дизни, тада непознат, јавио се као добровољац и отишао у Европу. Кад се после годину дана вратио у Чикаго, настао је студије на уметничкој школи. После извесног времена једна филмска компанија у Канзас Ситију понудила му је место цртача. То је био његов први стварни рад на филму. Изгледа да је баш у то време „рођен“ Мики Маус. У писмима малој братици Дороти, кћерки свог старијег брата Херберта, Волт Дизни је често причао о два мала миша која се сваке вечери шетају по његовој радној соби. Мишићи су се били толико привикли на њега да су без страха долазили и јели из његове руке. У једном писму он каже да му се чини како ће помоћу тих мишева једнога дана „створити себи славу и имање“.

Мики је остарио

Досадашњи век Мики Мауса дужи је осам пута од животног века обичног миша. По људским мерилима. Мики је сада средовечан. Време је учинило своје. Његова мишија сива кожа постала је црвенкаста, очи — некад црне и дугуљасте — сада су округле и имају зенице. Реп му је краћи а кратке црвене панталоне, које је носио у својој младости, порасле

су и сад му досежу до чланака — или би досезале, да има чланке.

И укус му се променио: сада воли одела дречавих боја, шарени шешир али и уредно везану кравату. Његова девојка, Мини Маус, волела је топлес кад је имала 20 година, али сада се не појављује јавно без своје блузе.

У понећем, међутим, Мики се није много променио. Он и сад носи своје превелике ципеле и исте голке кућне папуче са четири прста. И уши, у облику два велика црна диска су ту. Што је најважније, његов дух остао је исти као и некад.

Маусовци

Широм Земљине кугле постоје Микијеви обожаваоци, удружени или не, који предано скупљају све књиге његових стрипова од 1936. године до данас и који могу без грешке да испричају сваки филм у коме се до сада Мики Маус појавио.

Један од тих ватрених обожавалаца Мики Мауса је и Мел Бирнкрафт, млади дизајнер из Њујорка. Зидо-

ви његове собе облепљени су тапетима с ликовима Мики Мауса.

Кад погледа у челичну касицу за штедњу, која има Микијев облик, један „маусовац“, како у Америци називају обожаваоце Мики Мауса, каже да му је Мики увек лепши него претходног дана.

Један сликар је рекао да Мики има чисто апстрактан облик. Ниједан други Дизнијев јунак нема његову симетрију, каже овај уметник. „Мики је биће и Мики није нико и ништа. Мики је суштеришта. Можда је он најзначајнија ствар, коју је човек уопште измислио.“

Џорџ Кортни, студент из Чикага, верује да Мики оличава неки посебан свет, да је он ствар која може да оживи. „Кад би се Мики Маус појавио на улици, овај наш свет би се вероватно окренуо наглавце. А ја бих био једино живо биће које се ни би изненадило. Помислио бих само — ето, срео сам најдражег пријатеља.“

Обожаваоцима Мики Мауса, наравно, смета што се његов лик користи у рекламне сврхе. Телевизија, штампа и радио нуде, на пример, разне сиреве са Микијевим именом. А нико се не пита да ли Мики уопште

воли сир. Најраширенији су сатови са ликом Мики Мауса на којима време показује његове руке — казаљке, итд. итд.

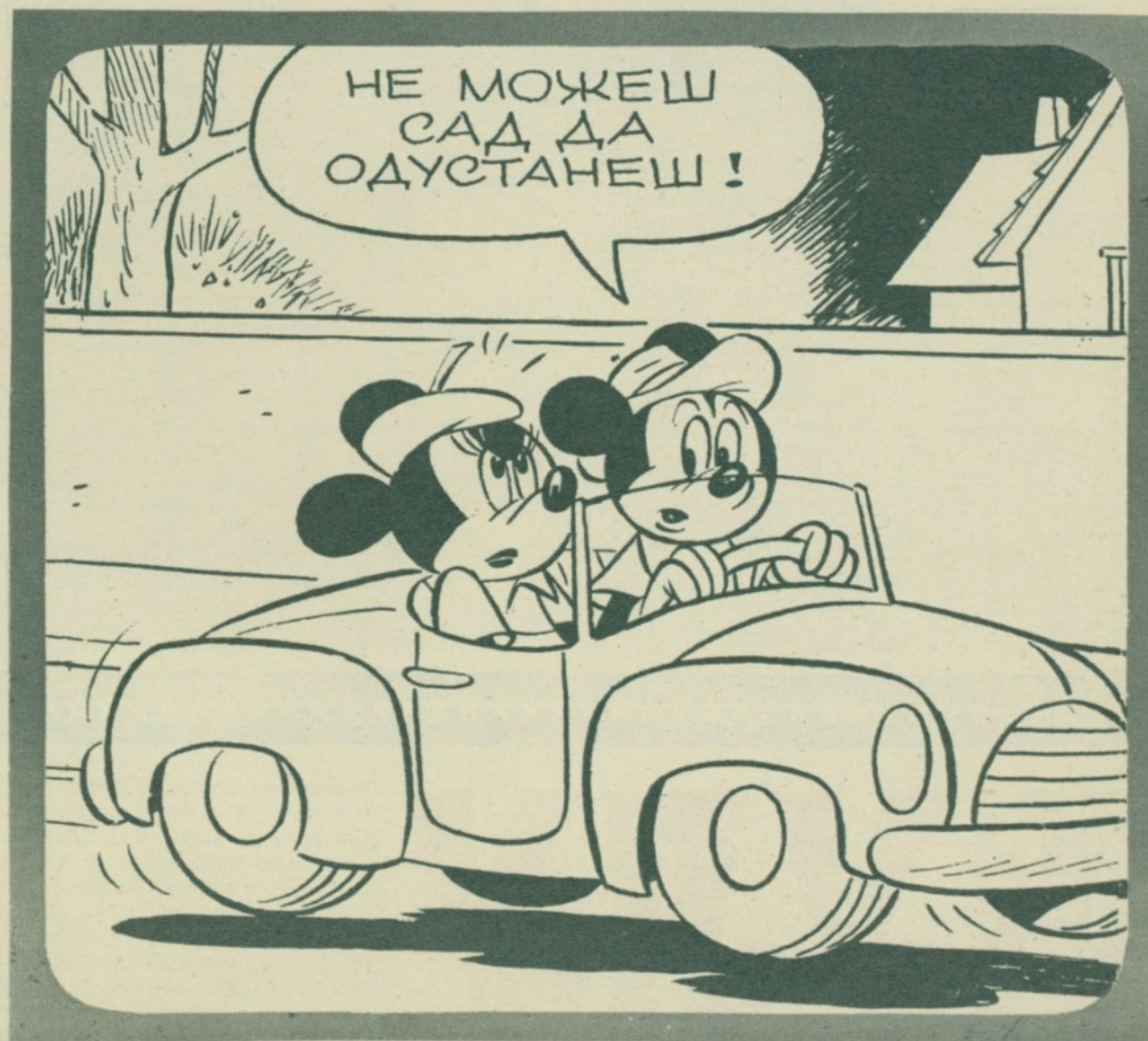
Ернест Трева, уметник из Сент Луиса, посвећује велики део свог времена и новца, наравно — Мики Маусу. Трева поседује огромну збирку разних ситница са ликом Мики Мауса. Он има преко 200 старих сатова и око сто сандука часописа и књига са Микијевим стриповима. Он има и прву играчку Микијевог облика, израђену још 1927. године. Када Волт Дизни није ни сањао о таквој популарности свог јунака.

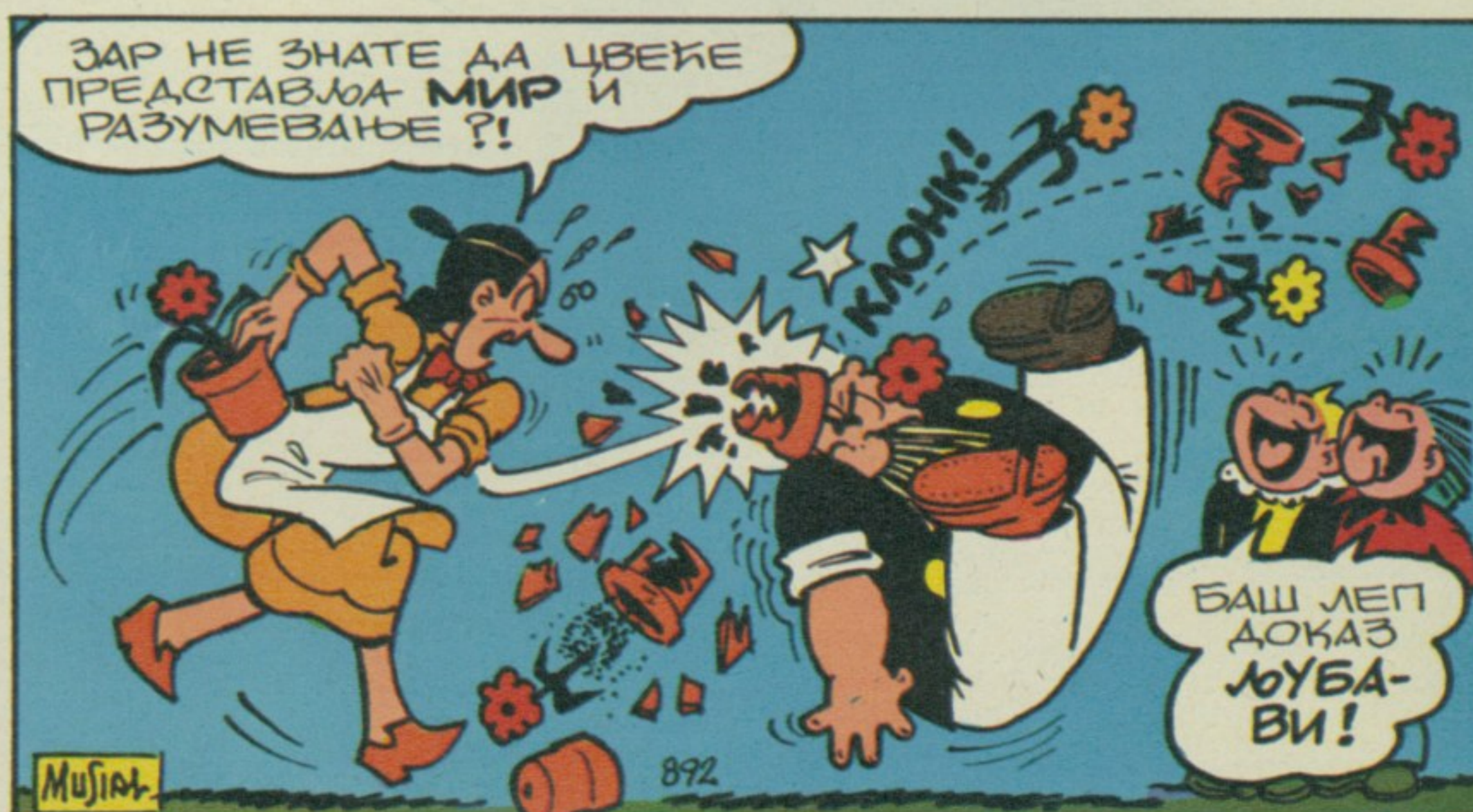

Мој син - отац Мики Мауса

Мајка Волта Дизнија овако је почела једну своју изјаву новинарима. „Моји суседи и познаници у Портланду називају ме баком Мики Мауса. Ја сам прилично горда због тог имена јер је Мики симпатичан и храбар шврџа. Својим ведрим, веселим и одлучним духом он ме подсећа на свог творца из оног времена кад је он био кочоперан малишан који је често западао у ситне дечачке незгоде и увек успевао да нађе начина да се из њих извуче“.

Први јунак Волта Дизнија заиста је донео славу своме творцу и надживео га. Дизни је умро а Мики је остао да и даље измамљује смех милионима широм света.

Musial

892

ДОЛЕ БАТИНЕ

Чим је »Забавник« отворио адвокатску канцеларију за децу и запослио адвоката Правдољуба Добрића да се заузима за дечја права, одмах је од деце стигло 37 писама, углавном разних жалби. Овако велики број жалби показује да деца трпе много неправди које треба исправити. Адвокат се сместа дао на посао и ево, већ објављујемо неке случајеве које је морао да решава. Позивамо читаоце да размишљају о овим споровима који се описују и да буду судије.

НЕЋЕ ВИШЕ КЛЕЧАТИ НА ПАСУЉУ!

БОЛНИЧАРКА ЖИВКА НИЈЕ БИЛА У ПРАВУ ШТО ЈЕ МАЛЕ БОЛЕСНИКЕ КАЖЊАВАЛА КЛЕЧАЊЕМ

Први случај који сам као дечји адвокат „Политике забавника“ морао да решавам

није био нимало пријатан. Из Београда ми је стигла дописница на којој је писало:

„Жалим се на Живку која децу у болници тера да клече на пасуљу са дигнутим рукама. Ако не можеш да спаваш виче: „Жмури!“
„И друге жене исто нас туку“.
Шупут Милан, Вишеградска 26/20 ЖХ Београд

Замолио сам свог помоћника: 1. да одмах нађе болницу и Милана. 2. Да испита шта се тамо догодило. 3. Да предложи болници да се по хитном поступку забрани клечање на пасуљу ако се то догађа. Мој помоћник је повео и фото-репортера да слика како се то клечало, ако је било клечања

Болница је нађена. То је Институт за туберкулозу Социјалистичке Републике Србије. Оно Ж. Х. на Милановој дописници значило је да се он налази на Хируршком одељењу. Тамо долазе тежи болесници који треба да буду оперисани.

Први лекар и начелник Хируршког одељења је доктор Мане Будисављевић. Он је рекао да је спреман да „обави истрагу“ за дечјег адвоката „Политикиног забавника“.

— Познајем Милана Шупута — рекао је доктор Мане. — То је бистар дечак. Дошао је из Зрењанина и сад је овде на испитивању. Први пут чујем да је неко дете клечало на пасуљу на нашем одељењу. Брзо ћемо сазнати да ли је то истина.

Главни сведок оптужбе био је, наравно, Милан Шупут. Он је ученик четвртог разреда основне школе (похађа школу у болници).

— Тата ми је донео витасок — сведочио је Милан — и не знам како ми се то догодило али испустио сам чашу па се сок разлио по јоргану. Сестра Бартоломеја ме изгрдила што не пазим, а онда је дошла болничарка Живка. Она ми је наредила да наспред собе клечим на пасуљу са рукама дигнутим увис. Остао сам тако да клечим све док није дошла сестра Нортбурга која је рекла да седнем у кревет. Колена ме нису болела а руке јесу. Плакао сам.

— Да ли те сестра Живка понекад тукла?

— Не, није ме тукла. Али два дана пре мене и Жарко је клечао на једној дасци.

Доктор Мане позвао је дежурног лекара доктора Ђорђа Сибера.

— Није ми познато да болничарка Живка кажњава децу — изјавио је доктор Ђорђе.

Позвана је и сестра Бартоломеја па је и она сведочила:

— Мали је просуо чашу и ја сам га изгрдила, а онда је дошла Живка и терала по свом методу — изјавила је сестра Бартоломеја.

— Како по свом методу?
— Тако, ставила га је да клечи.

— На пасуљу?

— Да, на пасуљу — завршила је своју изјаву сестра Бартоломеја.

Испитивање је настављено. С Миланом су у истој соби и шестогодишњаци Жарко и Сејдија. Први је сведочио Сејдија: Он је Шиптар и кад је дошао у болницу пре два месеца није знао ни једну српскохрватску реч, а сад му не треба тумач.

— Ја нисам клечао ни до бијао батине — рекао је Сејдија. Милан и Жарко су били немирни и они су клечали.

— Јесте, много смо немирни — признао је Жарко. — Али све је било боље док је овде са нама био Горан. Кад је он отишао кући, сви смо плакали.

Очекивало се још да дође и сведочи болничарка Живка. Њене другарице рекле су да она ради међу плућним болесницима већ 35 година.

— И Живка као и ми воли децу — рекле су болничарке — само што она верује да према деци треба бити строг.

Најзад је дошла и Живка и ево шта је она изјавила:

— Милан је немогућ. Ми овде имамо болеснике којима је тешко и којима је потребан мир. Ја децу никад нисам тукла. А строга јесам, то сви знају.

— Да ли сте стављали Милана и Жарка да клече?

— Јесам. Али то се десило само једанпут. Овде је дошла једна болесница са села и донела је пасуљ да гата. Кад сам видела пасуљ, сетила сам се како је мене и моју браћу кажњавао наш отац кад смо били немирни. Морали смо да клечимо на туцаном камену. Мене је кажњавао мање, а браћу више. Кад сам се тога сетила, помислила сам: пошто су Милан и Жарко немирни казнићу их клечањем на пасуљу, можда ће се после те казне умирити.

Доктор Мане и други који нису знали да Живка тако кажњава децу, били су тужни. Овде сви воле децу и једина им је брига да деца што пре оздраве.

А Живка? Она је о клечању научила од свог оца, али давно је то било кад се тако с децом поступало. Доктор Мане је рекао да ће објаснити Живки како се поступа са децом данас и да клечања више неће бити.

Користим ову прилику да замолим читаоце ако имају неку играчку која им више није потребна, друштвену игру, или неку добру књигу коју су прочитали, да то пошаљу малим болесницима. Адреса је: Институт за туберкулозу СР Србије, Хируршко одељење, Вишеградска 26/20 Београд.

ОВАКО САМ КЛЕЧАО

Т Р А Ж И М РАВНОПРАВНОСТ

Друже адвокате.

„У Политикином забавнику“ сам прочитала чланак у коме кажете да ћете штитити дечје право. Хтела сам да вам се пожалим на моју сестру Јулу. Она ме стално туче кад мама није ту. Ја пођем онамо, она ме лупи. Ја пођем овамо, она ме лупи. Ја се не могу од ње отарасити.

Зато се жалим и тражим право да смо нас две равноправне иако је она старија.

Душица Велимировић, Београд

Драга Душице, твој захтев је оправдан — ти и твоја сестра треба да будете равноправне иако је она старија. Само, треба да немаш на уму да равноправ-

ност значи између осталог и узајамно поштовање и узајамне уступке, сарадњу итд. То значи да твоја сестра не треба да користи и злоупотребљава то што је старија,

ГДЕ ДА РУЧА МИЛОСАВ?

Драги Забавнице,

Одавно размисљах коме бих могао да пишем, да се изјадим и замолим да ми помогне! Знам да то није мој деда — јер и он прима помоћ и од ње се издржава. Исто тако знам да то није ни моја мама, ни тата — јер и њима треба помоћ других — а одавно их нисам ни видео и не сећам се када је то последњи пут било.

Зато сам се много обрадовао кад сам у вашем листу прочитао да се чика Правдољуб прихватио да заступа деџја права и да њему треба писати. Хоћу да га замолим да ми помогне. Да ме моји другови у школи не зову „дивљаком“, да имам где да одем после школе и да се не плашим Нове године или сада овог дугог распуста, јер ђачка кухиња неће радити — а где ја да ручам.

Шаљем вам слику куће мога деде, и њу насликајте — и пишите ми, а и помозите ми.

МИЛОСАВ, ученик I разреда

Овако би писао мали Милосав да уме да пише и да зна да постоји „Политика забавник“ и у њему чика Правдољуб Добрић. Зато мислим да би било добро да чика Правдољуб изађе из редакције и промета мало по нашим градовима али и селима и помогне оваквој и сличној деци — пре него што она науче да пишу жалбе, притужбе — јер се плашим да ће онда бити касно.

С поштовањем

Момчило Радовановић, просветни радник,
Белановица

Писмо које сте написали уместо малог Милосава унело је тугу у редакцију

„Политикиног забавника“ Шта можемо да учинимо? Неколико другарица и дру-

КУЋА У КОЈОЈ ЖИВИ МИЛОСАВ

али ни ти не смеш да злоупотребљаваш чињеницу да си млађа. Поред тога, требало би да нам што је могуће јасније опишеш неколико случајева када си добила батине да бисмо могли добро да те посаветујемо.

гова који су прочитали наше писмо одмах су међу собом купили 9.000 ст. динара и послали тај новац на вашу адресу као прву помоћ Милосаву. Можда би неки наш читалац могао да замоли маму да му не купи играчку већ да толико колико она вреди пошаље Милосаву?

ПАЖЊА ЧИТАОЦИМА!

Примио сам више жалби на батине у школи. Молим читаоце који су упутили жалбе да буду стрпљиви пошто је сад школски распуст. Чим школе почну да раде, започеће испитивања појединих тежих случајева. ПРАВДОЉУБ ДОБРИЋ, деџја адвокат.

ДЕЦО! АКО СТЕ У НЕВОЉИ, ПИШИТЕ СВОМ АДВОКАТУ!

Деџја адвокат очекује питања из области деџјег права, разне жалбе, притужбе итд. на адресу ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК, за деџјег адвоката, Београд, Македонска 29.

КО КОГА ТРЕБА ДА СЛУША

Драги чика Правдољубе!
Имам оба родитеља. Моје мишљење је да деца треба да слушају родитеље, али и да родитељи слушају децу. Да ли имам добро мишљење.

Зорица Владисављевић, Земун

Драга Зорице, чини нам се да је твоје мишљење исправно. Али, да бисмо могли сасвим поуздано да кажемо јеси ли у праву треба да нам напишеш шта ти мислиш о томе шта значи реч „слушати“. Јер, често се ни одрасли не слажу о томе, па нам се деси да кажемо „слушати“, а у ствари само мислимо да неко треба нас да слуша.

МАМА, ПИШИ МИ!

Драги Забавнице,

Молим вас објавите ово писмо о мојој мајци која ме је оставила пре четири године и отишла у непознатом правцу. Желим да и она ово прочита и види шта је. Молим вас учините ми то јер ћу бити радосна и вама увек захвална.

Жана, Краљево (писмо је потписано и са адресом)

јер те речи никада нисам чула. Данас је тачно четири године од кад те нисам видела. Ја данас плачем и молим свет да ми врати маму. Мама, мисли на мене и воли ме јер и ја тебе волим. Мама, ти имаш другог мужа и дете, али ја, ја немам другу мајку.

Жана

Ево, Жана, објављујемо твоје писмо. Надамо се да ће га твоја мама прочитати и да ће ти писати.

Писмо мајци,

Ти мајко која си ме оставила и која не бринеш више о мени, не мисли да сам и ја тебе заборавила. Твоја слика коју си ми дала кад сам те последњи пут видела налази се стално у мојим рукама. Ти сигурно не мислиш на мене, а сама знаш да је сада четири године од кад те нисам видела. Ја данас плачем и молим твоју адресу, али ја твоју немам јер ти нећеш да ми је пошаљеш. Ја не знам где си, а ти, мајко, ти знаш где сам ја. Ти сигурно, мама, имаш папир и оловку и паре за марку. Ти мени можеш да напишеш бар два-три реда на папиру, да ја као и сва друга деца осетим мајчину

љубав, мајчине речи које једино могу детету да дају савет, али ја сам несретна

КАКО ДА ГА УБЕДИМ

Драги Правдољубе,

Како да убедим једног чика који мисли да сам му ја ударио лоптом у кола. А, међутим, то је урадио мој друг. Како да га убедим! Како? Молим те одговори ми. Ако не стигнеш, писаћу онет.

Маринко Вукманови, Војводе Путника 4, Н. Сад

У праву си што хоћеш да убедиш тог чика, да ниси ударио лоптом у његова кола. Саветујемо ти да му лепо приђеш и да кажеш да ти ниси то учинио. Добро би било да имаш доказе и да се њима служиш тако да не мораш да указујеш на

другог, односно на оног ко је то доиста учинио. Покушај тако.

Правдољуб Добрић

НИКАД ДОСАДНО!

ПЛОВЕЋИ АЕРОДРОМИ

НАЈВЕЋИ НОСАЧИ АВИОНА
МОГУ ДА ПРИМЕ ВИШЕ
ОД ОСАМДЕСЕТ МЛАЗЊАКА
И ПРЕКО ЧЕТИРИ ХИЉАДЕ
ЧЛАНОВА ПОСАДЕ

Први брод са кога је полетео један авион била је америчка лака крстарица „Бирмингем“. Догађај се одиграо 14. новембра 1910. године у заливу Хемптон Роудс. На прамцу крстарице конструисана је платформа дугачка 26 а широка 7 метара, нагнута према прамцу под углом од 5 степени. Мотор авиона није имао више од 50 коњских снага. После неколико минута успешног лета авион се спустио на обалу залива.

Два месеца касније исти пилот, Џорџ Ели, извео је с истим авионом прво атерицање на брод, оклопну крстарицу „Пенсилванија“, у заливу Сан Франциска.

Од брода до носача

Тако се родила идеја о носачима авиона. Иницијатор оба експеримента био је капетан бојног брода Вашингтон Чемберс. Али, први брод који је могао да прими више авиона био је танкер енглеске морнарице „Арк Ројал“, касније назван „Пегас“. Са својих 11 чворова (нешто преко 20 км на час) „Пегас“ је био прилично спор брод, али је на његовој палуби било места за 12 хидроавиона и велику радионицу за оправку и замену делова. „Арк Ројал“ је претворен у носач авиона јануара 1915. године и служио је до краја I светског рата.

Рат је успорио радове на носачима у тренутку када су већ и у другим земљама, Француској, Италији, Немачкој, Јапану, вршени први покушаји конструисања носача авиона. Експерименти су, ипак, настављени и по ред рата и тешкоћа које обично прате све што је ново и непроверено. Енглеска морнарица је у томе имала највише успеха: многи бродови, који су некада служили за превоз преко Ламанша, претворени су у носаче авиона: „Емпрес“, „Енгдајн“, „Ривијера“, „Бен мај Чри“, „Менксмен“ и други, добиће су платформе за узлетање. Енглеска је желела да као највећа поморска сила на свету прва направи прави носач авиона на који ће апарати моћи и да слећу и да са њега узлећу. Такав но-

сач морао је да буде и довољно брз да би у свако доба умакао непријатељу.

Први прави носач је рођен

Одлучено је да се путнички пароброд „Кампанија“ од 20.000 тона преуреди и претвори у носач авиона. На прамцу је направљена велика платформа дужине 36 метара, а нагнута према палуби тако да је истовремено покривала велики хангар за смештај авиона. „Кампанија“ је носила хидроавионе и ловце а била је снабдевана и малокалибарским топовима за одбрану. Ипак, „Кампанија“ није први прави носач авиона на свету. Та слава припала је британској ратној крстарици по имену „Фјуријас“ која је имала 22.880 тона и кретала се брзином од 31—33 чвора. Овај брод представљао је нешто сасвим ново у погледу слетања авиона: све до тада авиони су редовно морали да се спуштају у море у близини носача а затим су били извлачени на палубу.

„Фјуријас“ је имао мост за слетање и узлетање дугачак преко 60 метара. Покретна ограда штитила је авионе спремне за узлетање од ветра. Ипак, слетање се није одвијало баш најбоље и радови на носачу су настављени. Направљена је још једна платформа, од крме до центра брода, тако да се сада pista за слетање и узлетање пружала од прамца до крме. Авиони су могли да узлећу са једне, а да слећу на другу платформу али сви проблеми још нису били решени. Тако су, на пример, дим и гасови из димњака сметали пилотима, а челични конопци за везивање авиона нису били добро распоређени. Али, први прави носач авиона био је рођен! „Фјуријас“ је са својих двадесетак авиона успешно учествовао у ратним акцијама последње године првог светског рата.

Све већи и модернији

Британски адмиралитет ускоро је добио још један носач „Аргус“ чија је велика платформа била из једног дела. Електрични лифтови пребацивали су авионе из огромног хангара на pista.

Проблем дима и гасова решен је водоравним одводним каналима. Носач се кретао брзином од 20 и по чворова и био опремљен радионицама, топовима и митраљезима. Носио је 20 авиона и 495 чланова посаде.

У времену између два рата направљено је више носача авиона: амерички, „Ленгли“, који је носио 40 авиона; енглески „Хермес“, прва лађа нарочито направљена као носач, и „Игл“; француски „Беарн“. Пред сам други светски рат енглеска морнарица добија нови „Арк Ројал“ који носи 60 авиона и 1600 људи и „Илустрас“, америчка „Саратога“ и „Лексингтон“ који су могли да приме по 80 авиона и по 330 људи. Тако су носачи

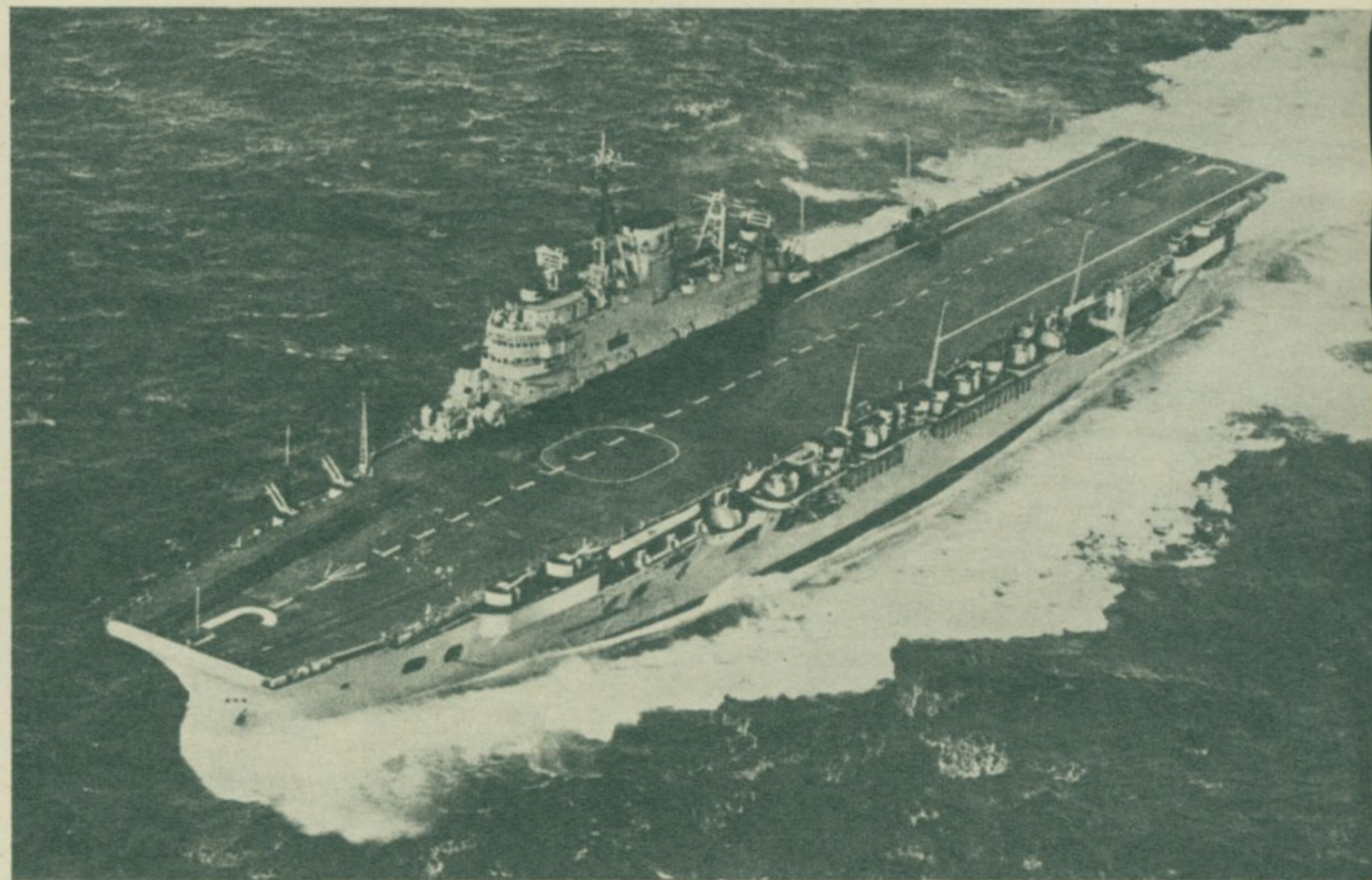
Борбе у Атлантику показале су значај носача авиона у пратњи великих конвоја. Тако су настали носачи-пратиоци који су, за разлику од носача за напад, носили авионе одређене за борбу с подморницама и имали мањи акциони радијус.

За време другог светског рата под енглеском заставом пловило је 38 носача-пратилаца и 11 великих и брзих носача за напад.

Битке у Пацифику — у Коралном мору, код Мидвеја, у Филипинском мору — између Сједињених Америчких Држава и Јапана, коначно су потврдиле да је носач авиона постао веома важан у поморским борбама и понос сваке флоте. Од

Војне тајне

Амерички носач авиона „Рузвелт“ који се некада звао „Корал си“ направљен 1943. године, а касније модернизован, један је од највећих носача на свету. Има 62.674 тоне, креће се брзином од 33 чвора, дугачак је 298 метара, а носи 80 модерних авиона-ловаца типа Ф-48 фантом и 4104 члана посаде. Испод моста за узлетање налази се циновски хангар и права правцата фабрика која може на оштећеном авиону да замени готово све делове. Са платформе „Рузвелта“, дугачке 64 ме-

ИСПОД ПЛАТФОРМЕ ЗА СЛЕТАЊЕ И УЗЛЕТАЊЕ, ДУГАЧКЕ И ДО 70 МЕТРА, ОБИЧНО СЕ НАЛАЗЕ ХАНГАРИ И ВЕЛИКЕ РАДИОНИЦЕ ЗА ИЗРАДУ И ЗАМЕНУ ДЕЛОВА. НА ФОТОГРАФИЈИ ЈЕ БРИТАНСКИ НОСАЧ АВИОНА „ИГЛ“.

авиона постали прави велики пловећи аеродроми.

Поморске бишке одлучују носачи

Двадесетак авиона узлетело је 11. новембра 1940. године са енглеског „Илустраса“ и тешко оштетило три италијанске крстарице код града Торонта у Италији. Тако је носач авиона и практично показао своје предности у поморским биткама.

1942. до 1945. године Сједињене Државе добиле су 34 носача за напад и 125 носача-пратилаца. Јапанци су их имали око 30 и готово сви су уништени током рата.

Један од веома значајних датума у историји носача авиона је 4. децембар 1945. године, када је први млазни авион слетео на енглески носач „Оши“ и с њега узлетео. Авион се звао „Вампир де Хевиленд“ а њиме је управљао капетан фрегате Браун. Одмах затим слични експерименти изведени су и у Америци.

тра а направљене од армираног челика могу, сваког минута да узлете по два апарата. Апарате „лансирају“ нарочити системи катапулта на принципу сабијеног (компримираног) ваздуха. При слетању авиони се заустављају помоћу затегнутих челичних конопаца, који се закачињу за куке на трупу авиона. Наравно, велике поморске силе нерадо дају детаљне податке о систему слетања и узлетања апарата на носаче јер то спада у војне тајне које се брижљиво чувају.

Т. Белона

ИЗРАДА

ПОЛИТИКИН
ЗАБАВНИК

ФРЕСКЕ

Наша слика представља уметнике како под будова I (владао од 1234—1252) задужбине манастира Краљ Владислав Неманович овековечен и сликар га је приказао у природном положају у рукама. Мајстор краљ не гледа док раде

ља српске средњовековне
 ним оком краља Владисла-
 (242) праве на зиду његове
 Милошеве велику фреску.
 њић желео је да и сам буде
 је, према тадашњим обича-
 јној величини с макетом ма-
 тори би више волели да их
 јер је прављење фреске те-

жак посао који тражи велику спретност и брзину.
 На зид се прво наноси дебљи слој малтера и то само
 на онолику површину коју ће уметник моћи одјед-
 ном да наслика. Затим се на малтер ставља картон
 с избушеном скицом. Честице црног праха којим се
 трља по картону продиру кроз рупице остављајући
 на малтеру траг скице. Ово је обично посао учени-
 ка и приказан је у левом делу наше слике. Сликар
 мора да обоји цртеж док је малтер још влажан и

свеж да би се боје сушиле заједно с подлогом и,
 захваљујући хемијским процесима, чиниле с њом је
 динствену и чврсту целину. Грешка може да се по-
 прави једино скидањем малтера. Због тога су у чу-
 веним црквама и манастирима средњег века ради-
 ли само највештији и најталентованији сликари.
 Али њихов труд се исплатио јер су добро урађене
 фреске, као што је ова, одолеле вековима и сачува-
 ле своју сјајну лепоту до наших дана.

ТВ

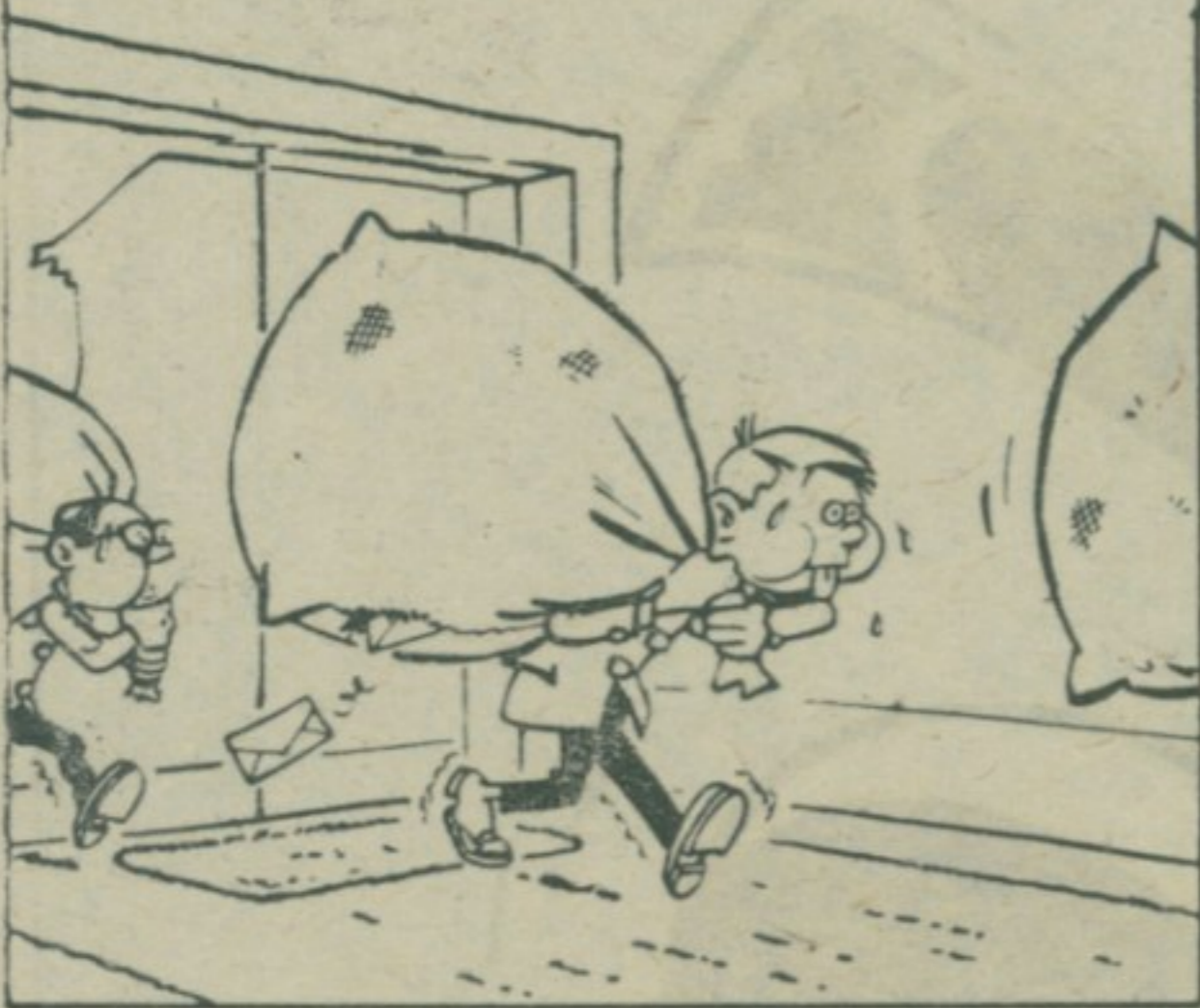
ДЕТЕКТИВИ

СВАКОГ ЈУТРА, ТАЧНО У ОСАМ ЧАСОВА И ТРИДЕСЕТ МИНУТА, ПОШТАНСКИ КАМИОНЕТ ПРОЛАЗИ КРОЗ ОВУ КАПИЈУ. СВЕДОЦИ СМО ДОЛАСКА КУРИРА У СЛУЖБИ РАДИО-ТЕЛЕВИЗИЈЕ...

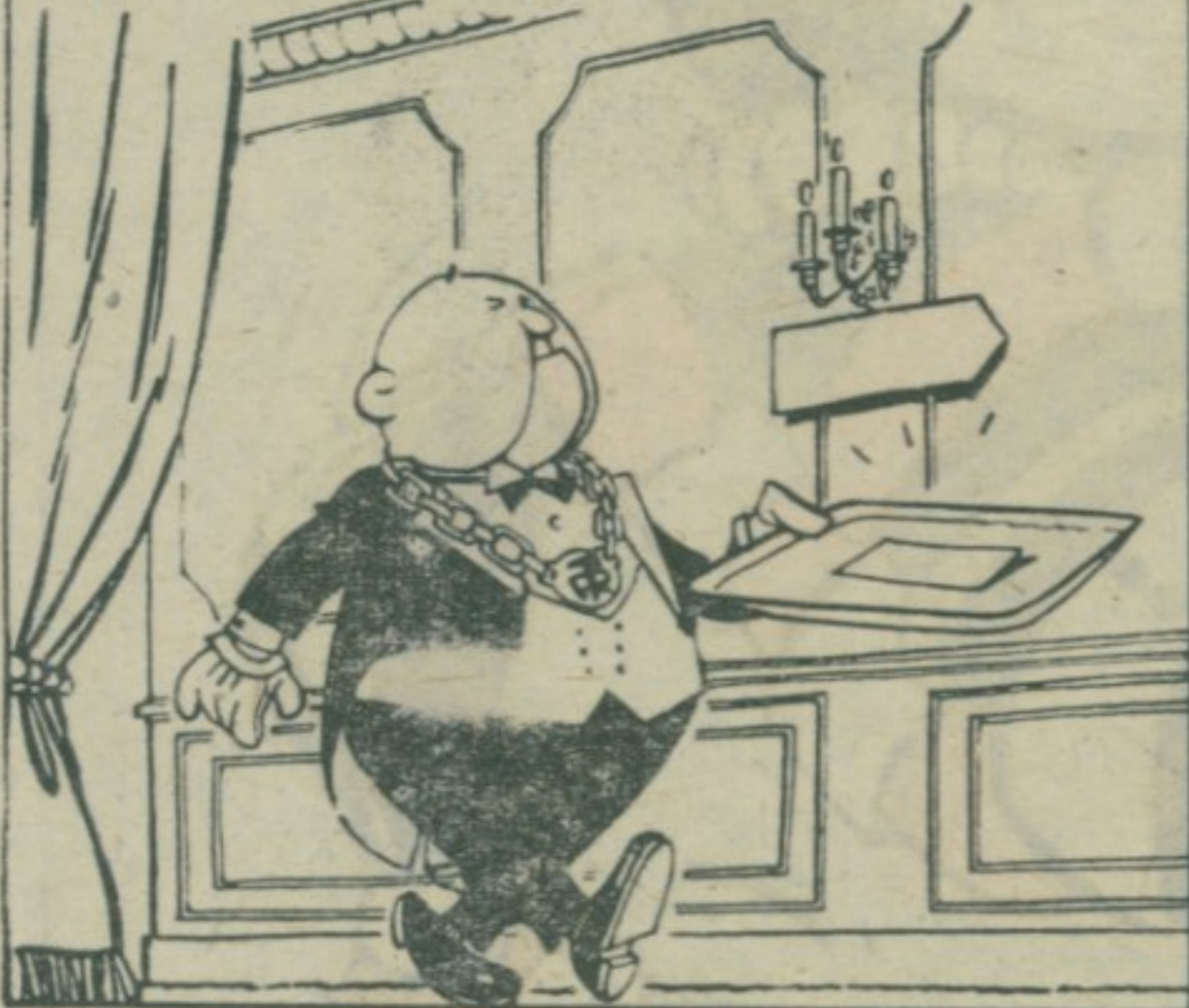
У ИСТОМ ТРЕНУ СТУПА У ДЕЈСТВО ПРЕЦИЗАН МЕХАНИЗАМ. ВРЕКЕ С ПОШТАНСКИМ ПОШИЛКАМА УПУКУДУ СЕ...

...НА ОГРОМАН СТО ГДЕ СЕ ПИСМА ВЕШТО И СТРУЧНО СОРТИРАЈУ У РЕКОРДНОМ ВРЕМЕНУ...

ЧУЕСТИТКЕ И ПОХВАЛЕ...

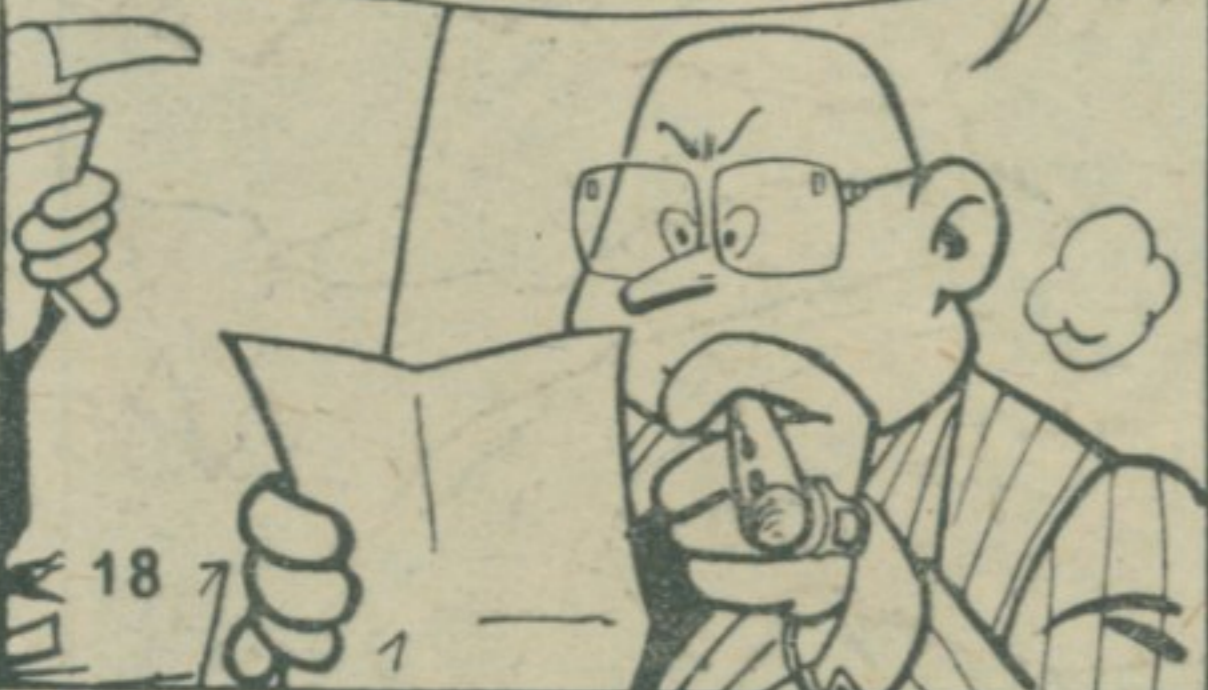
...КАО И ПИСМА С КРИТИЧКИМ ЗАМЕРКАМА СМЕСТА СЕ УПУКУДУ НА ПРАВО МЕСТО...

...ДОК СЕ ОГИСТ СОМЕ, ДИРЕКТОР ПРОГРАМА ЛИЧНО ЗАУЗИМА ЗА ИЗВЕШТАЈЕ О НАЈВАЖНИЈИМ СТВАРИМА...

ШТА ЈЕ ОВО? МАКСИМУС НЕМО, ПРОНАЛАЗАЧ! ОХ, ДА, СЕКАМ СЕ! ПИСАО НАМ ЈЕ ДВАДЕСЕТАК ПУТА ТРАЖЕКИ ДА НАПРАВИМО РЕПОРТАЖУ О ЊЕГОВОЈ ЛАБОРАТОРИЈИ!

ТАКВИХ ПИСАМА ОД РАЗНИХ ТИПОВА КОЈИ ХОЋЕ ДА СЕ ПРОСЛАВЕ ПРЕКО МАЛОГ ЕКРАНА ПРИМАМО НА ТОНЕ! ШТА МИСЛИТЕ О ТОМЕ?

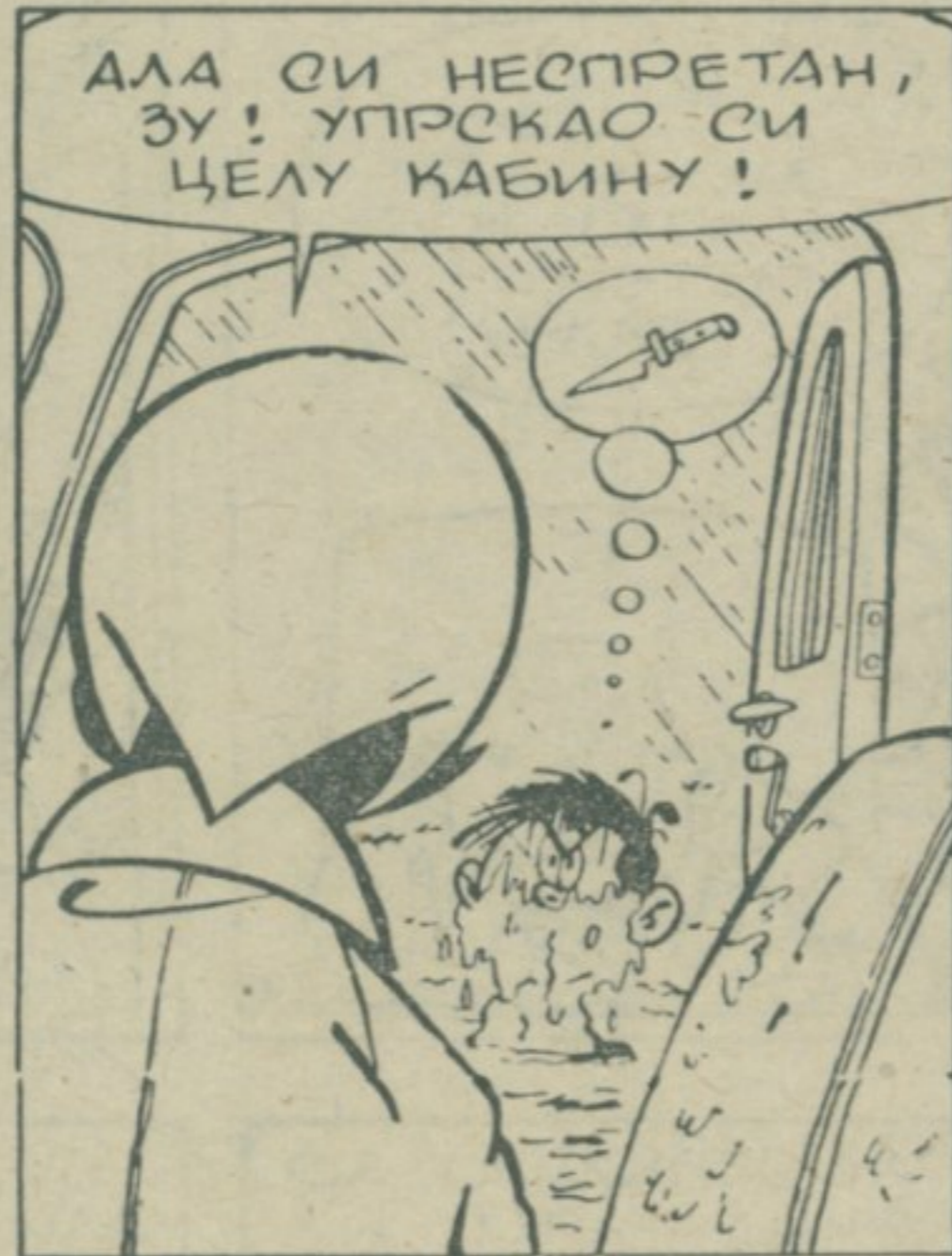
НЕМАМО, ШЕФЕ, МАТЕРИЈАЛА ЗА ЕМИСИЈЕ!

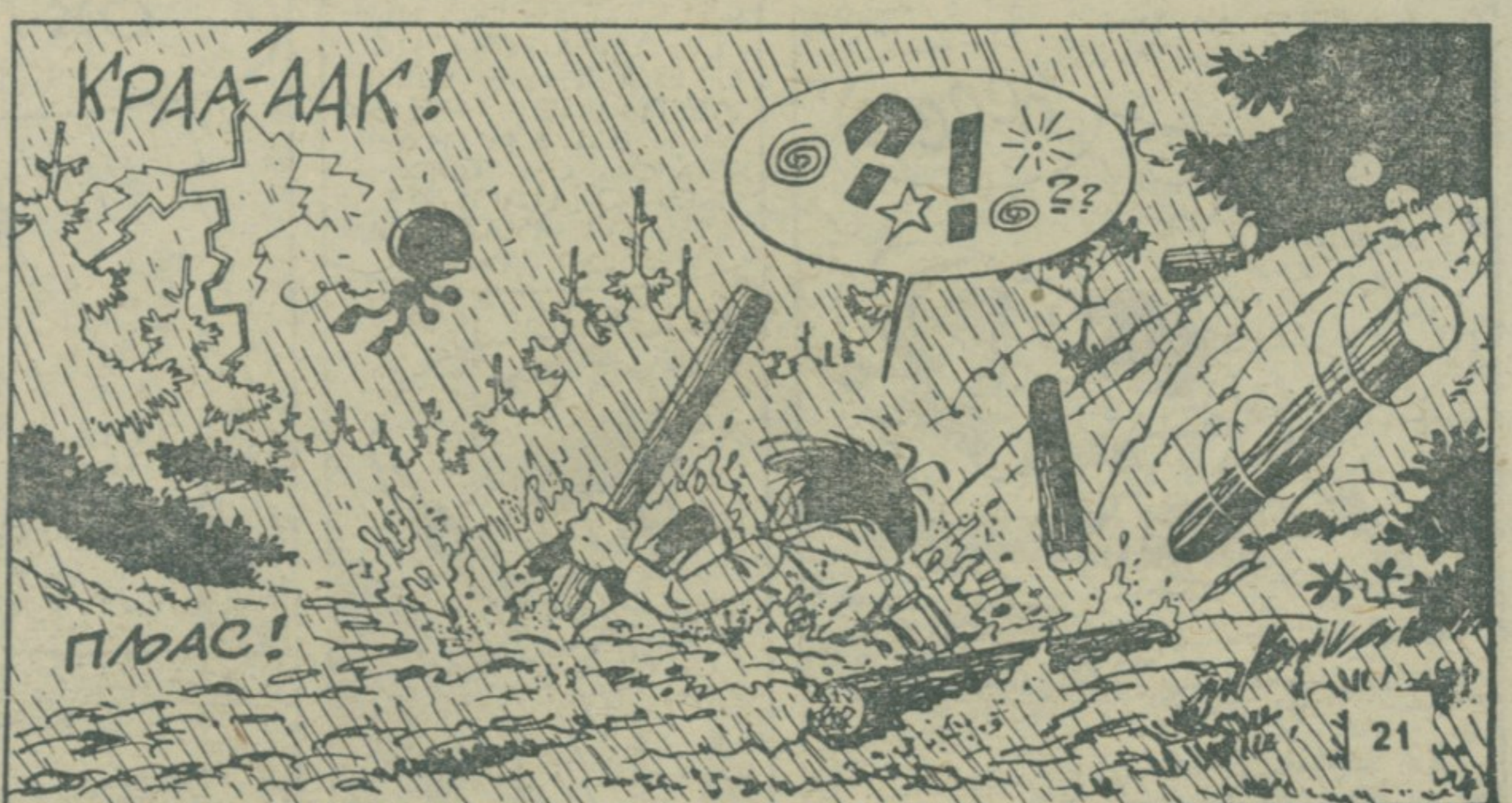

ДОБРО! УЧИНИКЕМО МУ УСЛУГУ!

ЈЕ... ЈЕДНА ВЕЛИКА ГЛАВА КОЈА ЛЕТИ!!?

ГЛАВА КОЈА ЛЕТИ... ВИДЕО САМ ЈЕ СВОЈИМ ОЧИМА... ЈА САМ ПОЛУ-ДЕО!

ПЛААС!

БА... БАБИОЛА... ЈА... ОВА КИША... МЕНИ СЕ ПРИВИЏА...

НИ ГОВОРА! И ЈА САМ ЈЕ ВИДЕЛА!

ШТА? И... НИСИ СЕ УПЛАШИЛА?

ЈА? НИ НАЈМАЊЕ! НАПРОТИВ! ПОЧИЊЕМ ДА СЕ ЗАГРЕВАМ ЗА ОВО ПУТОВАЊЕ!

ШТА? МИСЛИМ ДА САМ ВАМ РЕКАО ДА СЕ ГУБИТЕ!

ОХ! ОПЕТ ТО ЖИВО СТРАШИЛО!

ЗАР ВИ НИСТЕ ВИДЕЛИ...

ПУСТИ, ЗУ! ГОСПОДИН ВОЗНИК ЈЕ, КАО И МИ, ВИДЕО МУЊЕ! АЈДЕМО, ТРЕБА ДА СКУПИМО ГРАЂЕ!

КАКВЕ МУЊЕ? ЈА САМ МИСЛИО НА...

песст!

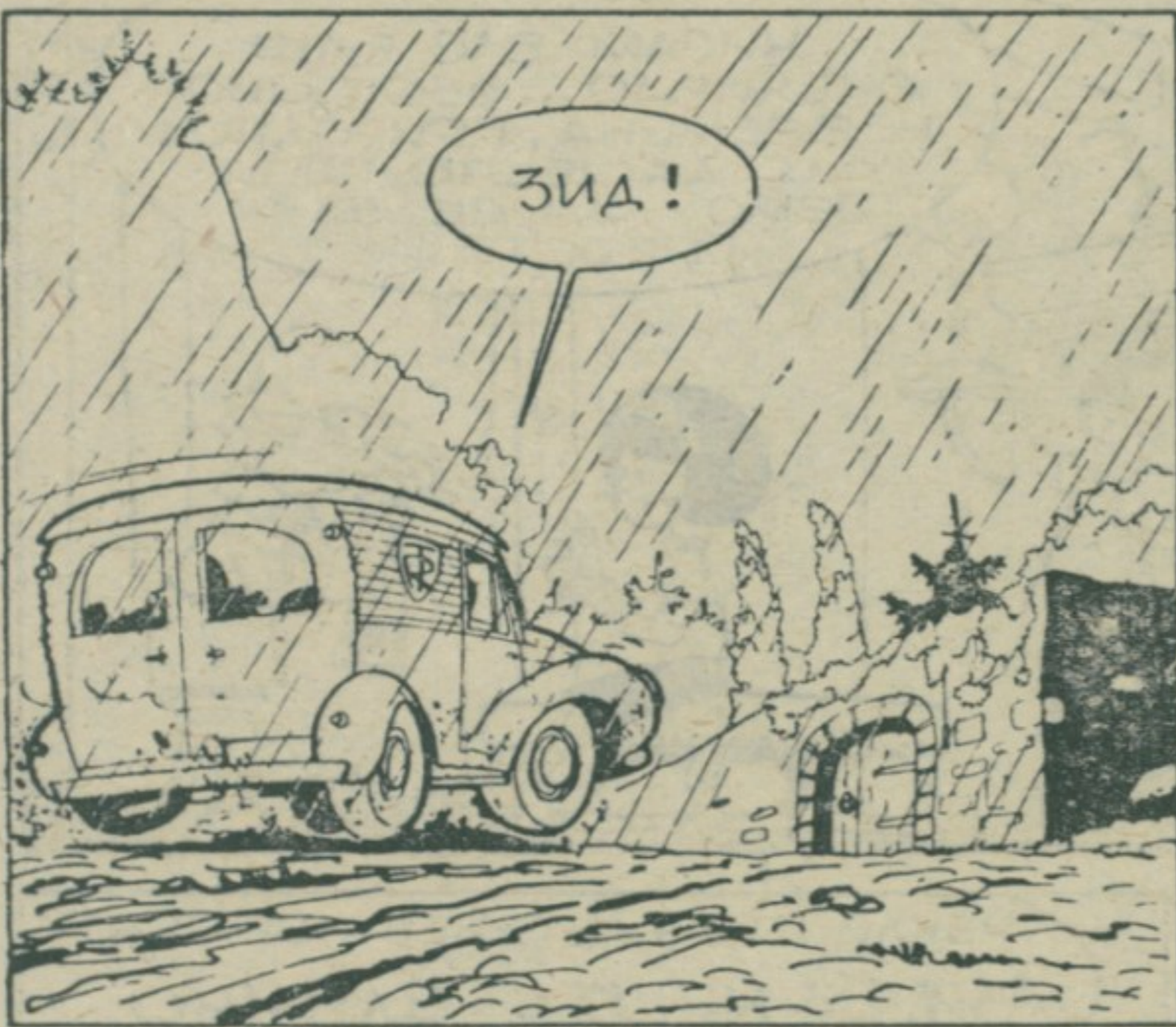
ОН СИГУРНО НИЈЕ ВИДЕО ОНО СТВОРЕЊЕ ШТО ЛЕТИ! НЕ ТРЕБА НИ ДА МУ КАЖЕМО... ОД ТОГА ДЕМО НАПРАВИТИ ЧУДО ОД РЕПОРТАЖЕ!

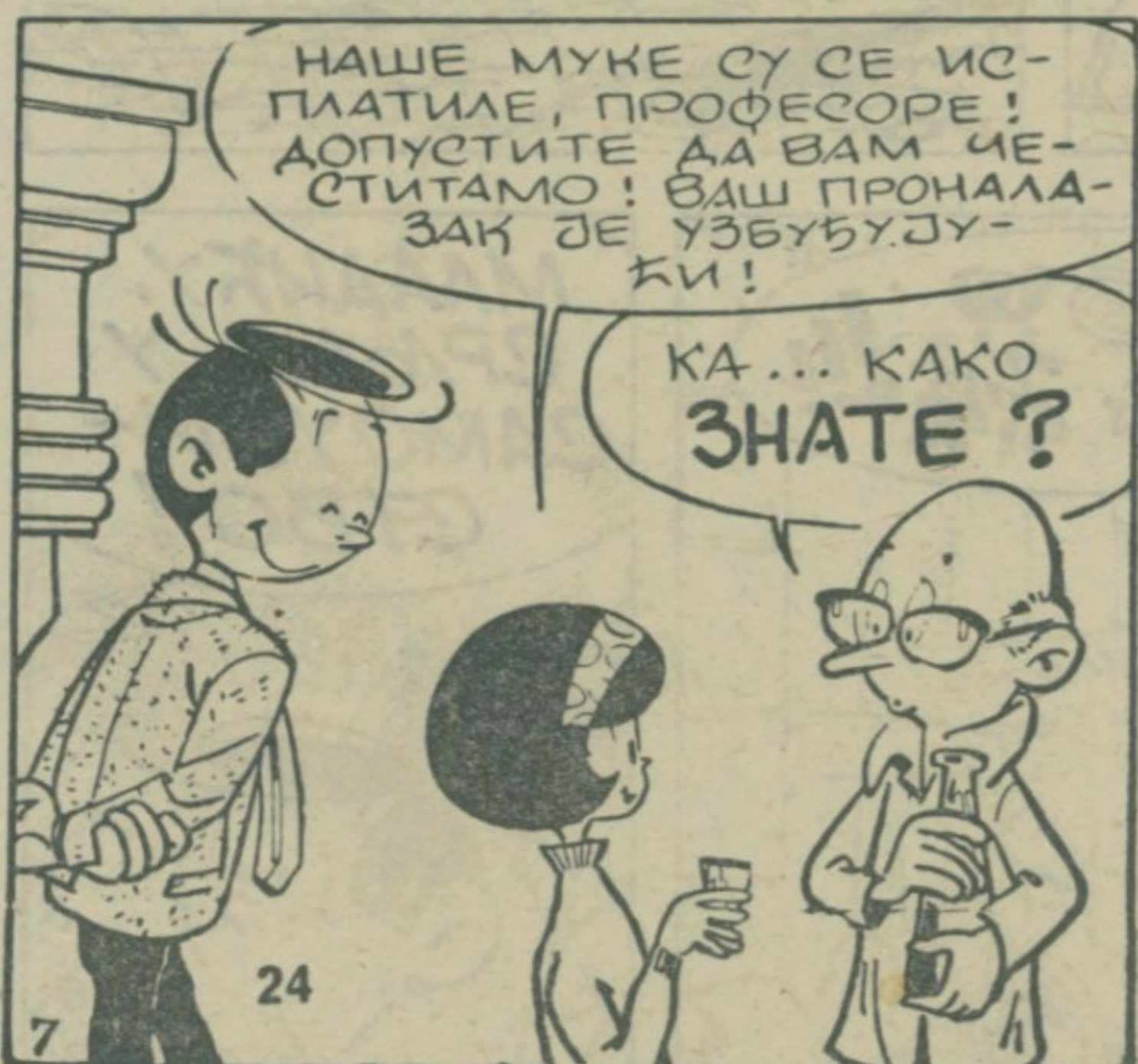
РЕПОРТАЖА?

ОХ! СХВАТИО САМ!

ПЛАС!

ЧУЈТЕ, ПРОФЕСОРЕ!
МОРА ДА СЕ ВАРАТЕ!
МИ СМО ВИДЕЛИ ТУ
ВЕЛИКУ ГЛА-
ВУ!

ВАМ-
ДА ЈА
ЗНАМ ШТА
САМ ПРО-
НАШАО!

ПРОНАШАО САМ
ЕЛЕКТРОНСКИ
РЕФЛЕКТОР КО-
ЈИ ТРЕБА ДА
ЗАМЕНИ ОГЛЕ-
ДАЛА! ОНО ДА-
ЈЕ ПОТПУНО
ВЕРНУ СЛИКУ
А НЕ ОБРНУТУ...
КАО ОБИЧНА
ОГЛЕДАЛА!

ДА' ТО ИЗ ОСНОВА МЕ-
ЊА СТВАР! ОДМАХ МОРА-
МО ДА ОБАВЕСТИМО ПО-
ЛИЦИЈУ О ОНОМЕ ШТО
СМО ВИДЕЛИ! ГДЕ ВАМ
ЈЕ ТЕЛЕФОН, ПРО-
ФЕСОРЕ?

НЕЗ-
ГОДА
ЈЕ У
ТОМЕ...

...ШТО ЈА
НЕМАМ ТЕЛЕ-
ФОН!

ООО!

ЗУ, БОЈИМ СЕ
ДА ЂЕМО МОРАТИ
СКОКНУТИ ДО
СЕОСКЕ ЖАНДАР-
МЕРИЈЕ!

ШТА?
ПА ЈА
САМ СЕ
ТЕК
ОСУШИО!

БОЈИМ СЕ ДА БИ ТО
БИЛО УЗАЛУДАНО! СУ-
БОТА ЈЕ ВЕЉЕ И НА-
ШЛИ БИСТЕ ЗАТВОРЕ-
НА ВРАТА... ЖАНДАР-
РИ ПАТРОЛИРАЈУ
АУТОСТРА-
ДОМ!

ДО ГРАДА, ДОДУШЕ,
ИМА СВЕГА
20 КИЛОМЕТАРА...
БОЉЕ ПРВО
НЕШТО ДА-
ПРЕЗАЛОГА-
ЈИМО!

ОД-ЛИЧ-НА ИДЕЈА!
И ЈА САМ ЗА ПРЕЗАЛО-
ГАЈИВАЊЕ!

ДОБРО!
ПОШТО САМ
У МАЊИНИ...
ПРИСТА-
ЈЕМ!

АЛИ, ЧИМ НЕШТО
ПОЈЕДЕМО, КРЕНУЋЕМО
КАМИОНОТОМ У
ГРАД...

ОХ, ДА... КАМИО-
НЕТОМ ПРИРОДНО
... ОВУДА ...

НОКАС ЂЕТЕ БИТИ
МОЈИ ГОСТИ... ПОКАЗАЋУ
ВАМ И СВОЈ ПРОНА-
ЛАЗАК...

ВЕО-
МА СТЕ
ЉУБАЗНИ,
ПРОФЕСО-
РЕ!

МИСЛИТЕ?

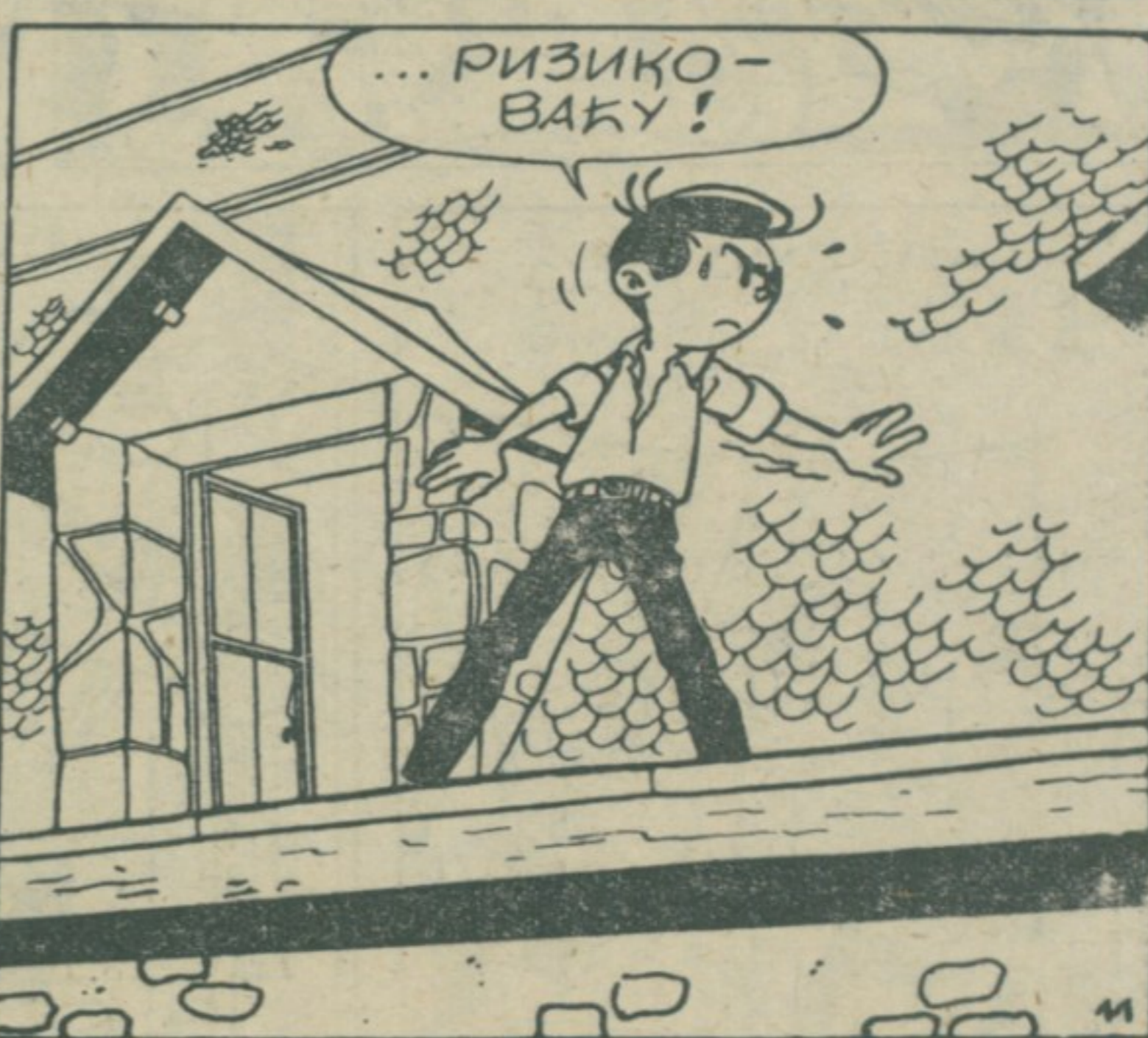
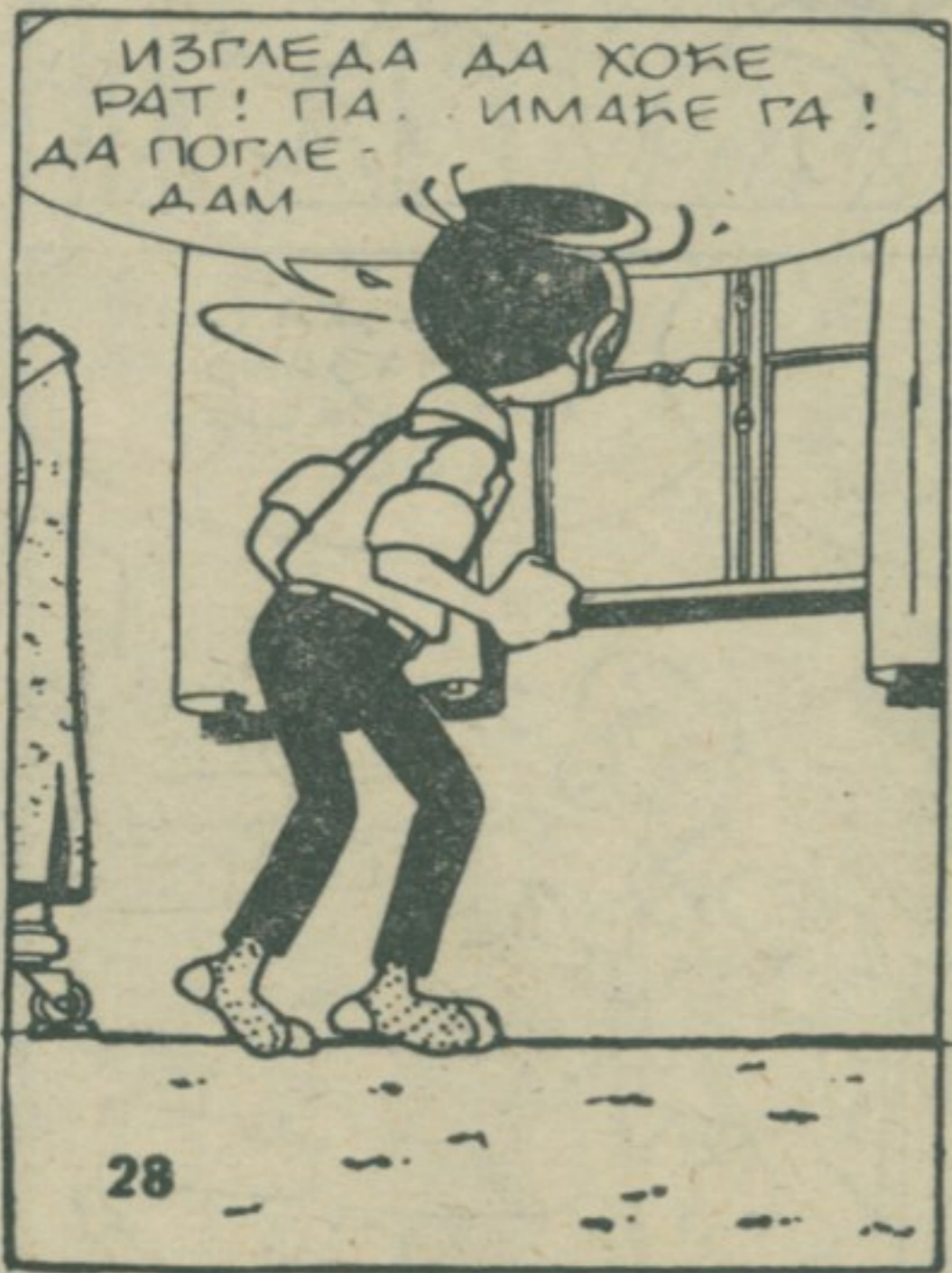
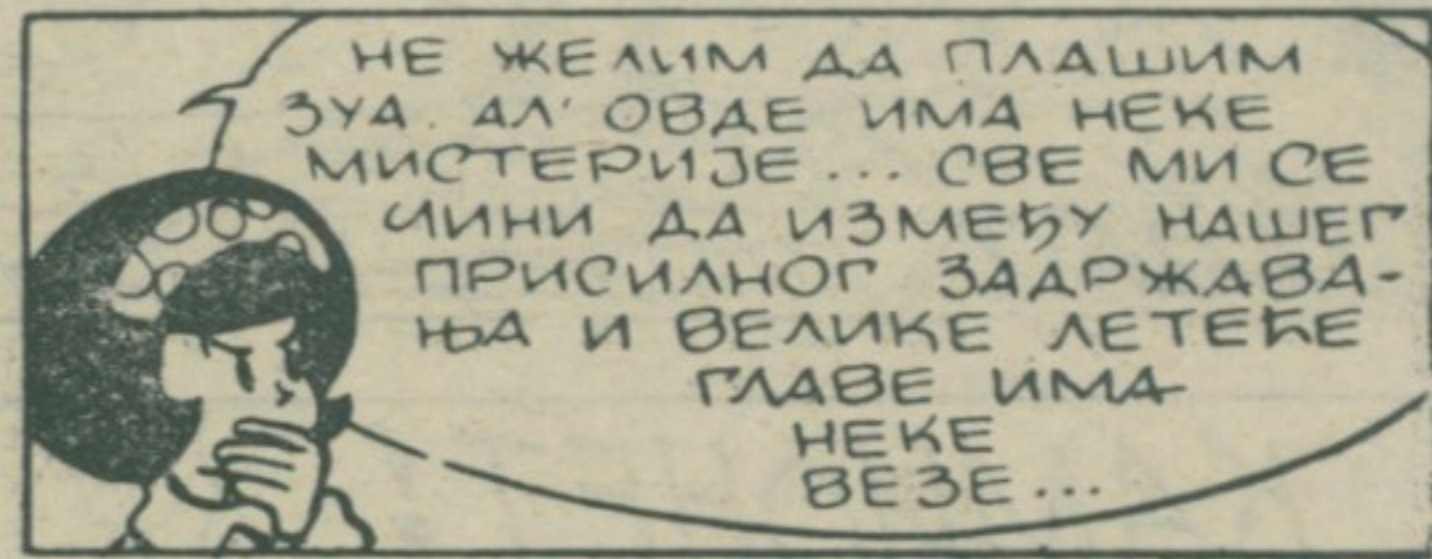
МОЖЕТЕ
ДА ПОСЛУ-
ЖИТЕ, ХЕР-
МАНЕ!

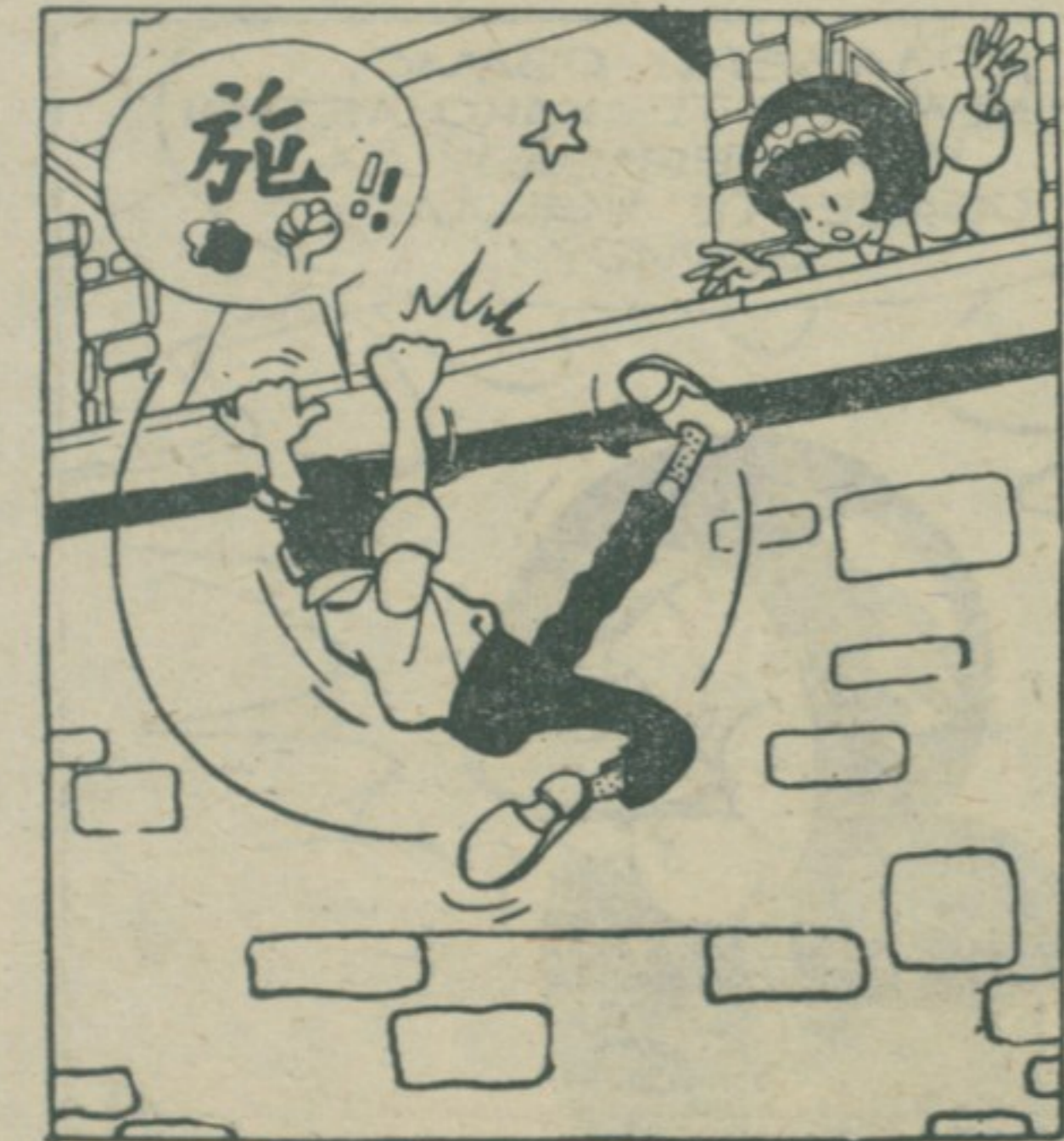
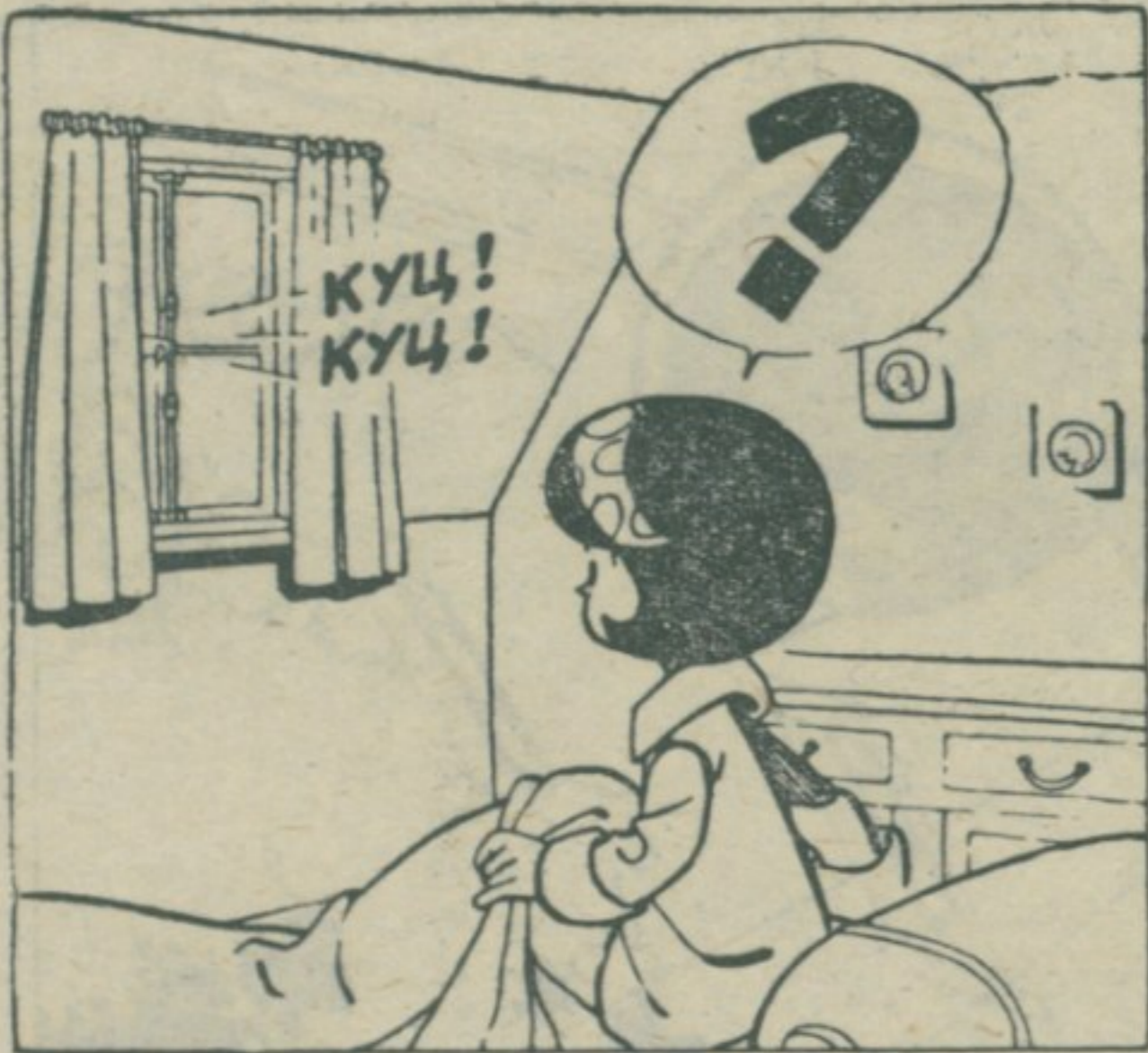
ЦИН-ЦИН!

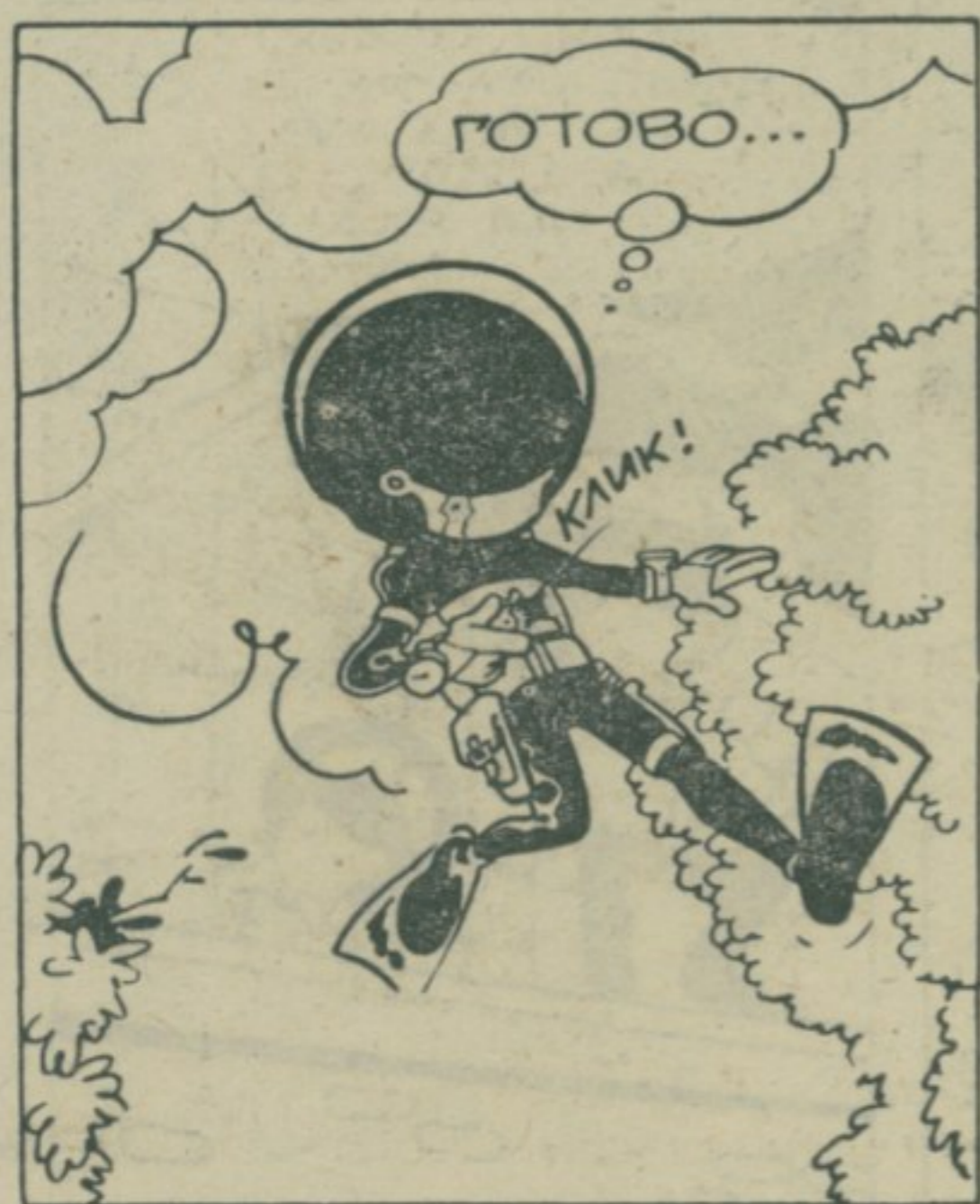
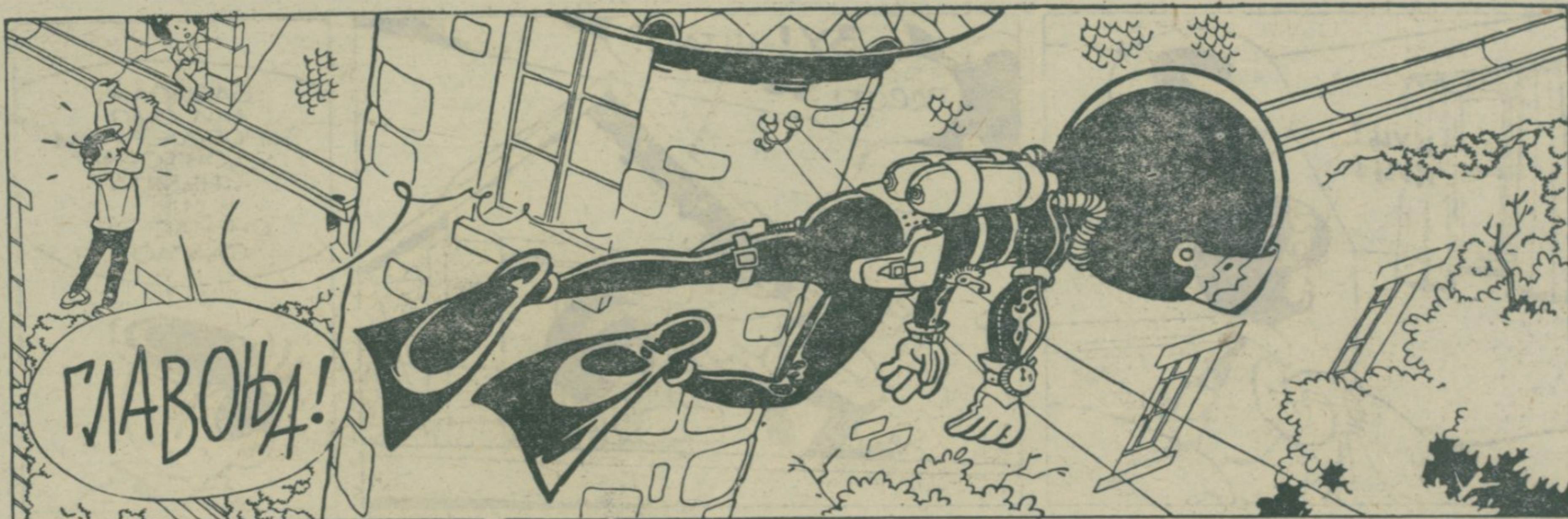

ОДМАХ, ГО-
СПОДИНЕ!

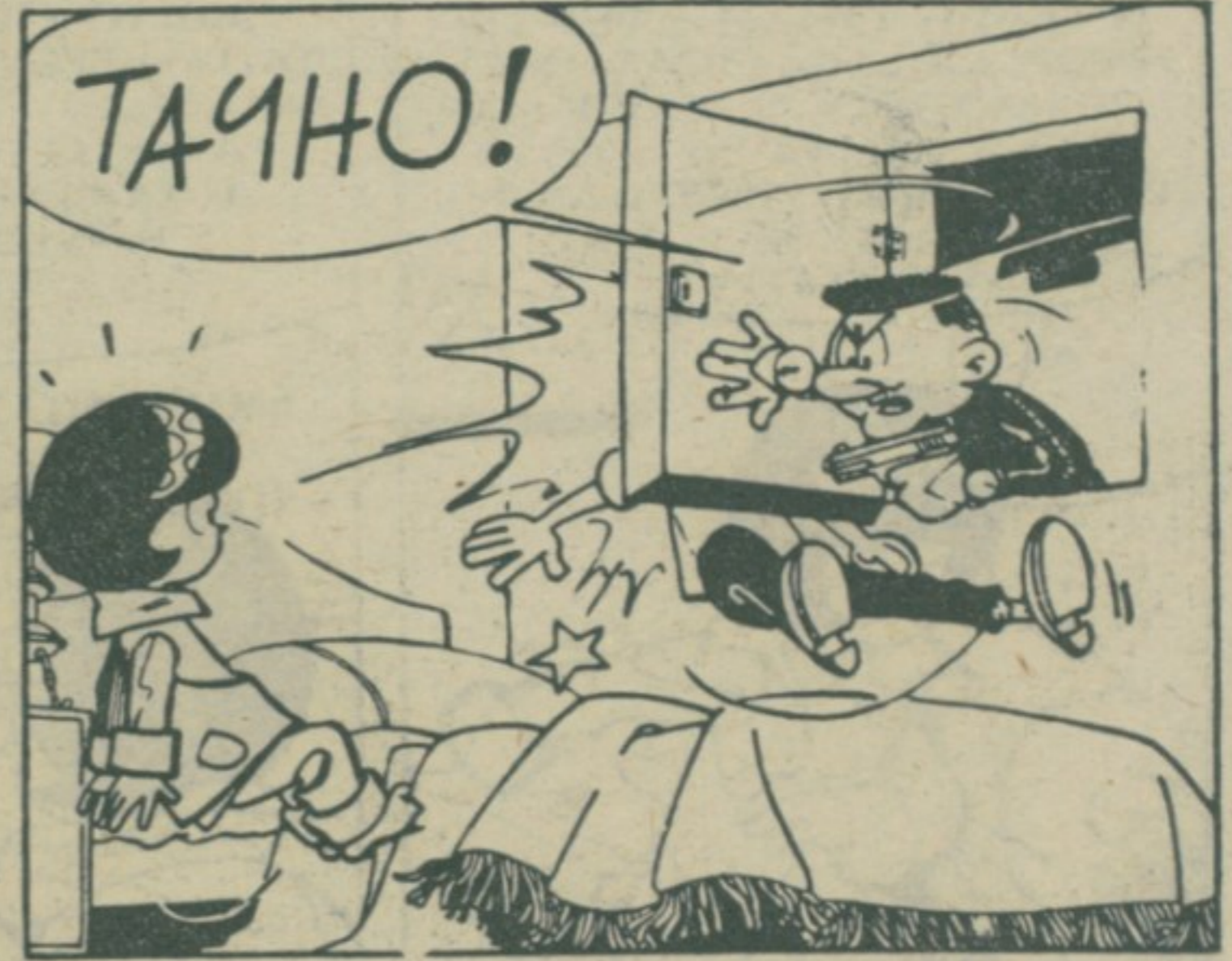
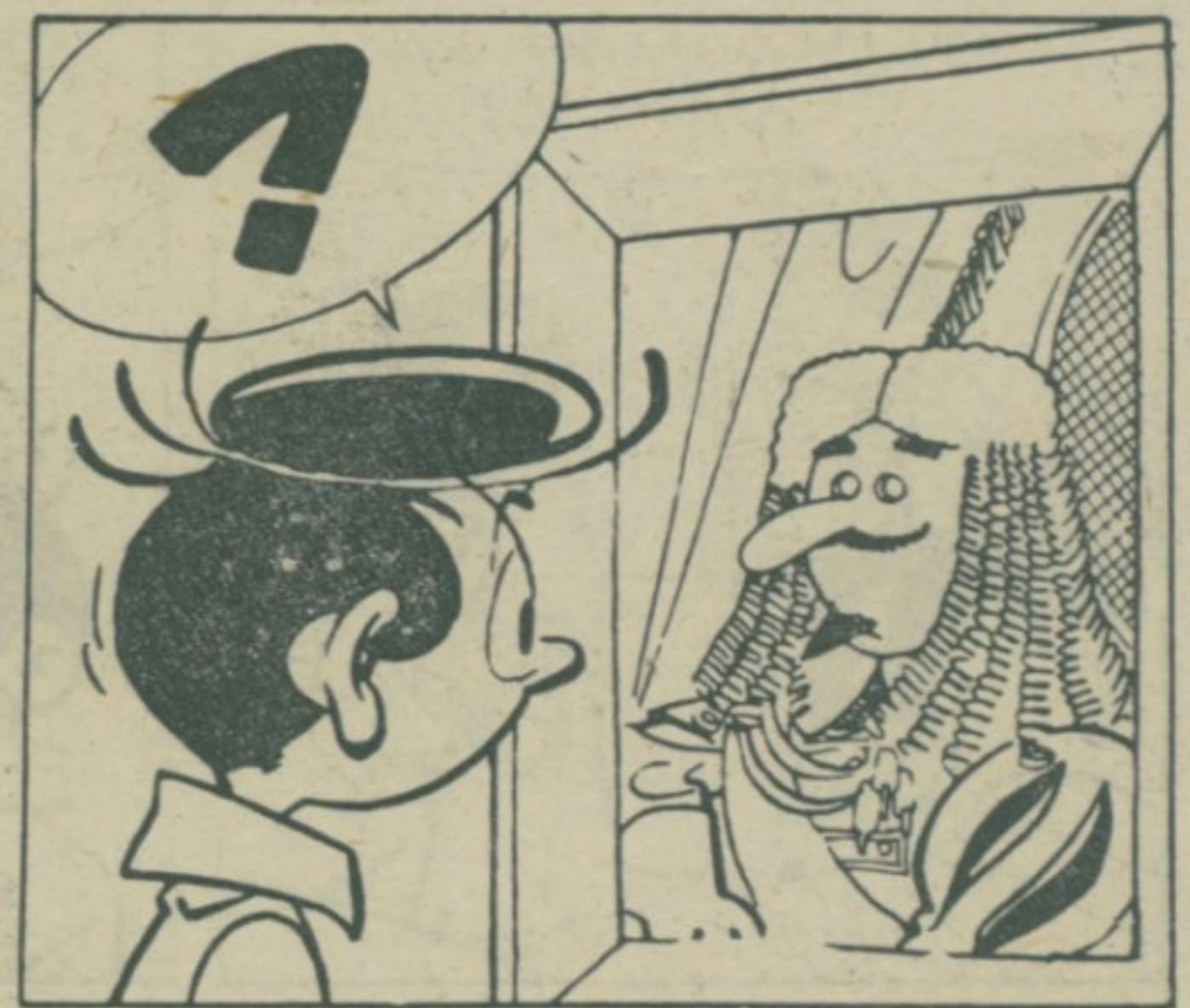

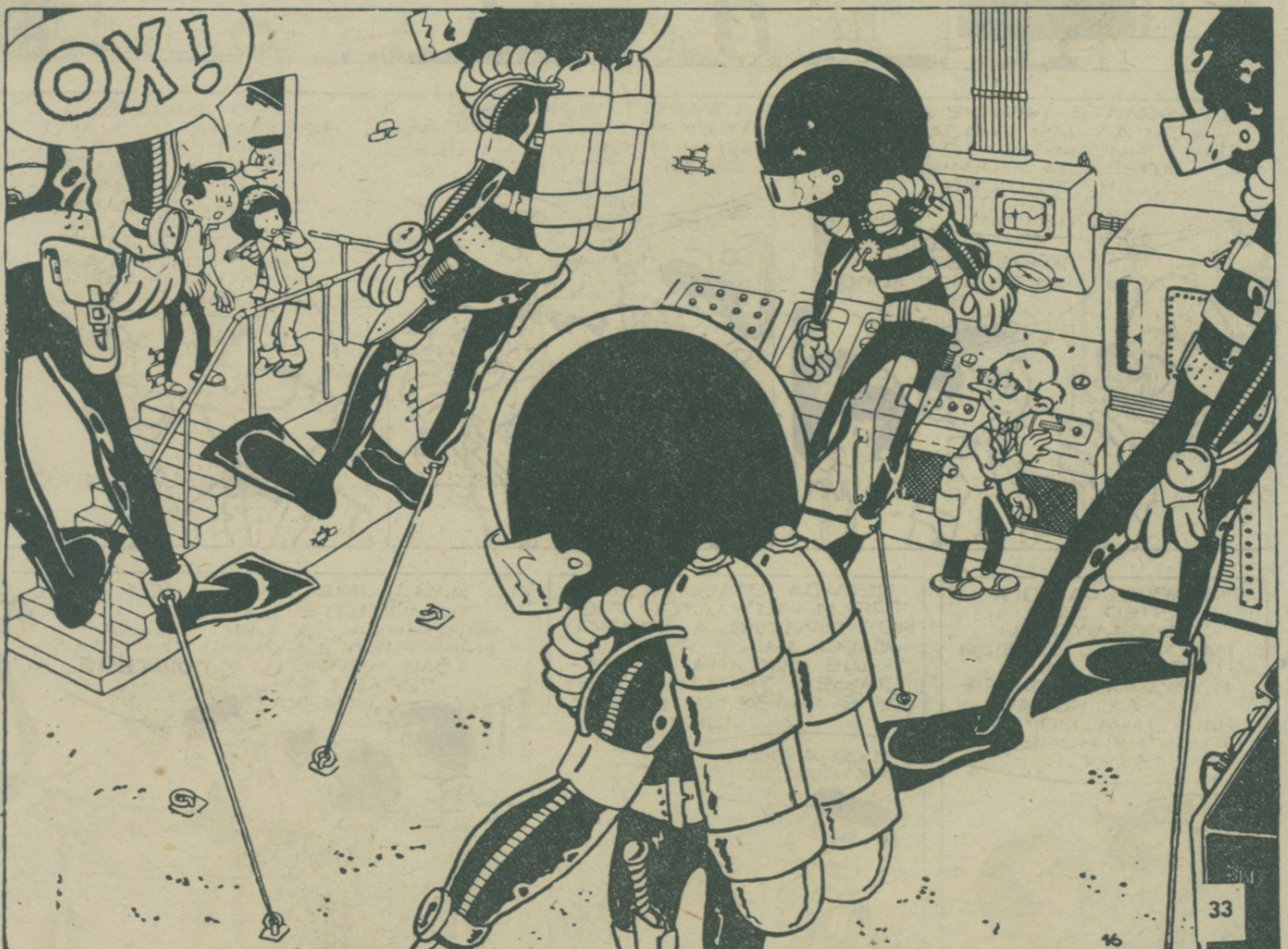

...А ВИ СТЕ, ВЕРО-
ВАТНО, ОДМАХ ПРОНА-
ШЛИ НАЧИН ДА ИЗ ТОГА
ИЗВУЧЕТЕ
КОРИСТ!

ЈАСНО!

СЛУШАЈТЕ МЕ ПАЖЉИВО! ПРВО:
ЊИХОВ ЛЕТ ЈЕ БЕШУМАН! ДРУГО:
МОГУ НЕПРИМЕЋЕНИ ДА ПРЕЛЕТЕ
ИЗНАД СТРАЖАРА... ИЛИ БОДЉИКАВЕ
ЖИЦЕ! ТРЕЋЕ: ЛЕТЕ НА СВЕГА 15
МЕТРА ИЗНАД ЗЕМЉЕ И РАДАРИ
ИХ НЕ МОГУ УЛОВИТИ...

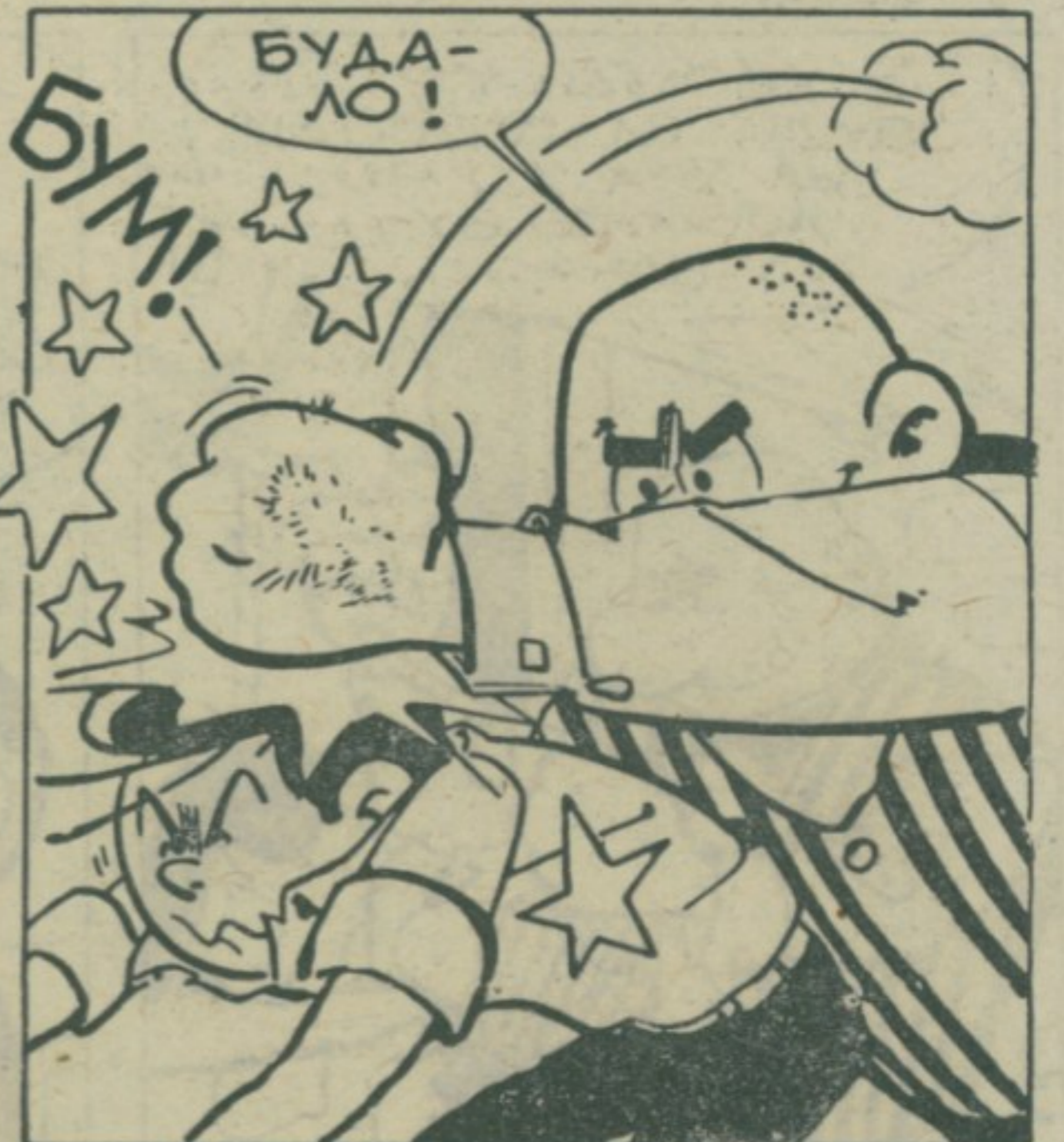

ЧЕТВРТО: СТРАНЕ
СИЛЕ ОДЛИЧНО ПЛА-
ЌАЈУ ЗА СВАКО ОБА-
ВЕШТЕЊЕ О ВОЈНОМ
МАТЕРИЈАЛУ И
БРОЈУ ВОЈНИКА
У ЛОГОРУ КРАЈ
КОЈЕГ СТЕ
СИНОК ПРО-
ШЛИ!

БЕДНА ШПИЈУНЧИНО!
ЈА КУ ТЕ...

ХЕР-
МАНЕ!

БУДА-
ЛО!

БУМ!

КРВОЛОЧЕ! УБИЦО!
УСМРТИЛИ СТЕ ЗУА!

ОХ! ЗАР НИЈЕ ТОГА
ДОСТА?

ПРЕПУШТЕНИ СТЕ МИ НА МИЛОСТ
И НЕМИЛОСТ! БУДИТЕ ПАМЕТНИ
ИЛИ КУ МОРАТИ ДА БУДЕМ ГРУБ!
УОСТАЛОМ, ЖИВОТ ВАШЕГ ПРИ-
ЈАТЕЉА ЗУА ЗАВИСИ САМО ОД
ВАС!

ОД... ОД
МЕНЕ?
АЛИ...

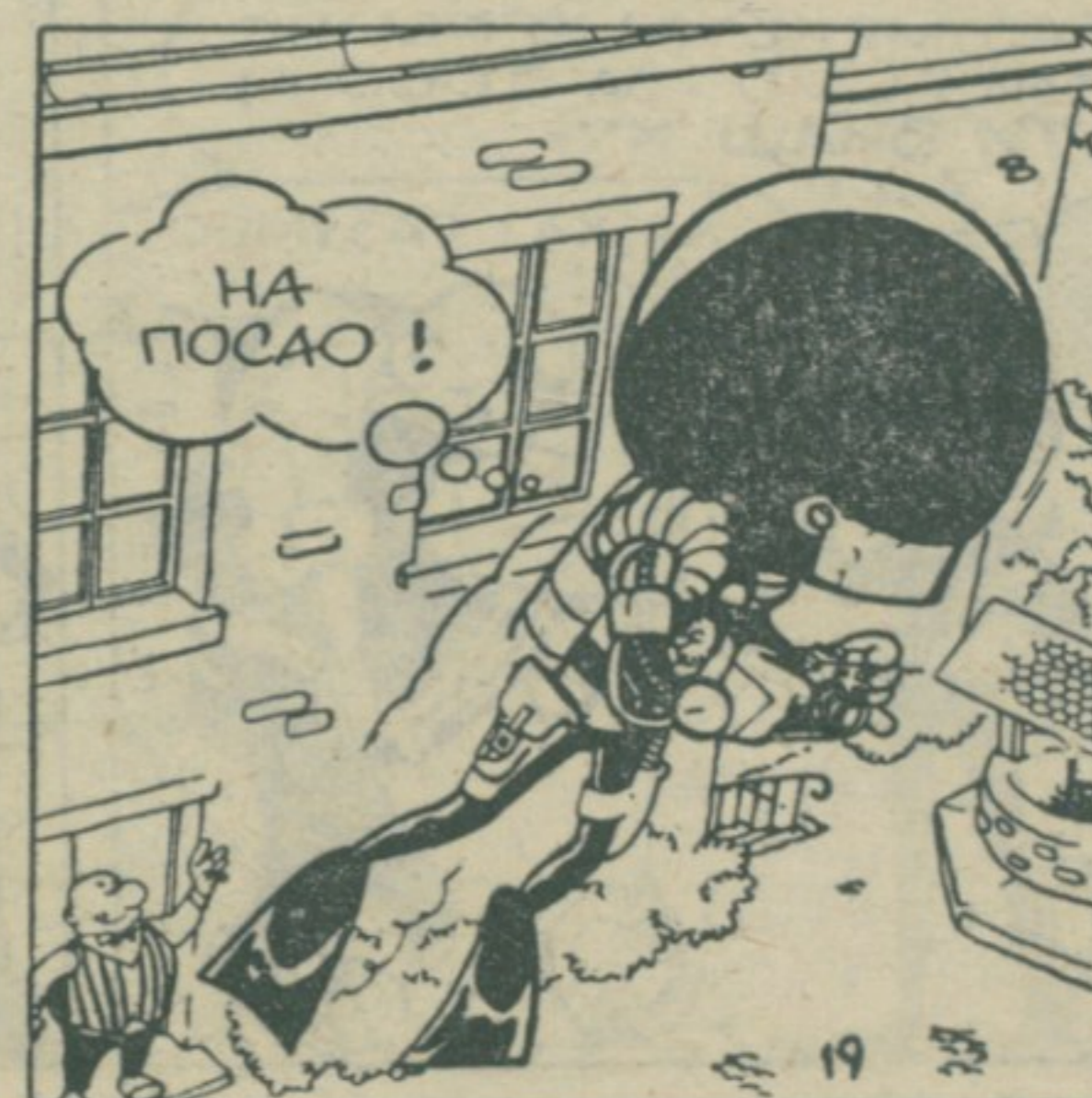
РАЗУМЕЈТЕ! ХЕРМАНЕ,
МИ БЕМО ЗА ТОВОМ!
ТИ ЗНАШ КУ-
ДА!

ХА, ХА! РАЗУМЕО
САМ!

МАЛО ТАМЕ И МАЛО
СВЕЖИНЕ, УРАЗУМИЈЕ
ТУ УСИЈАНУ ГЛАВУ!
ХА-ХА-ХА-
ХА-ХА!

БУ... БУ...
БУНАР!?!

НЕ ОСУБУЈЕМ ВАС ШТО МЕ ОПТУЖУЈЕТЕ ДА САМ У ДОСЛУХУ С РУДОЛФОМ! АЛИ, ТО ЈЕ ПРОТИВ МОЈЕ ВОЉЕ!

И ЈА У ТО ТРЕБА ДА ВЕРУЈЕМ!?

РУДОЛФ ЈЕ БИО У ИНОСТРАНСТВУ КАД САМ ЈА ЗАВРШИО СВОЈ СКАФАНДЕР! НЕКОЛИКО ПУТА САМ ПИСАО РАДИО-ТЕЛЕВИЗИЈИ ДА ДОЂУ ДА ИМ ПОКАЖЕМ СВОЈ ПРОНАЛАЗАК!

ДВА ДАНА ПРЕ ВАШЕГ ДОЛАСКА ПОЈАВИО СЕ РУДОЛФ СА ХЕРМАНОМ! ГОДИНАМА НИСАМ ВИДЕО СЕСТРИНА... ОБРАДОВАО САМ МУ СЕ! АЛИ, ОН НИЈЕ ДОШАО ОВАМО ДА БИ МЕНЕ ВИДЕО...

РУДОЛФ ЈЕ РАДИО ЗА ЈЕДНУ ШПИЈУНСКУ ГРУПУ КОЈА ЈЕ ВЕОМА ЗАИНТЕРЕСОВАНА ЗА ВОЈНЕ МАТЕРИЈАЛЕ ИЗ СУСЕДНОГ ДОГОРА! РУДОЛФА СУ ИЗБРАЛИ ЗБОГ МЕНЕ... АЛИ...

ЈА, КАД САМ ТО ДОЗНАО, ПОБУНИО САМ СЕ... АЛИ, РУДОЛФ ЈЕ ВЕК БИО ОТКРИО МОЈ ПРОНАЛАЗАК И СХВАТИО ОД КАКВЕ ЋЕ МУ БИТИ КОРИСТИ...

И ДОК ЈЕ РУДОЛФ ИСПРОБАВАО СКАФАНДЕР, ХЕРМАН ЈЕ МОТРИО НА МЕНЕ! ПРЕОБУКАО СЕ КОБАЈАГИ У КУЊНОГ СЛУГУ...

ДА БИ СЛОМИЛИ МОЈ ОТПОР, ЗАПРЕТИЛИ СУ ДА ЋЕ УНИШТИТИ МОЈУ ЛАБОРАТОРИЈУ! А ОНА ЈЕ ЗА МЕНЕ ЈЕДИНИ СМИСАО ЖИВОТА...

ПРИСИЛИЛИ СУ МЕ! ОДЛУЧИО САМ ДА СЕ ПРЕТВАРАМ... А КАД СТЕ ВИ ДОШЛИ, ЛАГАО САМ ЈЕР ЈЕ ХЕРМАН МОТРИО НА МЕНЕ...

РУДОЛФ СЕ ТАДА НАЛАЗИО НА ПОСЛЕДЊЕМ ПРОБНОМ ЛЕТУ! ВИ СТЕ ГА ВИДЕЛИ ТРЕБАЛО ВАС ЈЕ СПРЕЧИТИ ДА НЕ ДИГНЕТЕ УЗБУНУ...

ОСТАЛО ЗНАТЕ! СПРЕЧЕНИ СТЕ ДА ТЕЛЕФОНИРАТЕ ХЕРМАН ЈЕ ЗАПАЛИО ВАША КОЛА

ЗНАМИ, ИПАК ЈЕ ТО БИО ОН!

ОБЕКАЛИ СУ МИ ДА КАД ОБАВЕ СВОЈУ ПРВАБУ РАБОТУ НИКАД ВИШЕ НЕЋУ ЧУТИ ЗА ЊИХ! ПОВЕРОВАО САМ ИМ! АЛИ САД БИХ ДАО СВЕ ДА ИХ СПРЕЧИМ!

ВЕРУЈЕМ ВАМ И РАЗУМЕМ ВАС, ПРОФЕСОРЕ! АХ! САМО ДА ЗУ НИЈЕ У ОПАСНОСТИ... ШТА ДА РАДИМО?

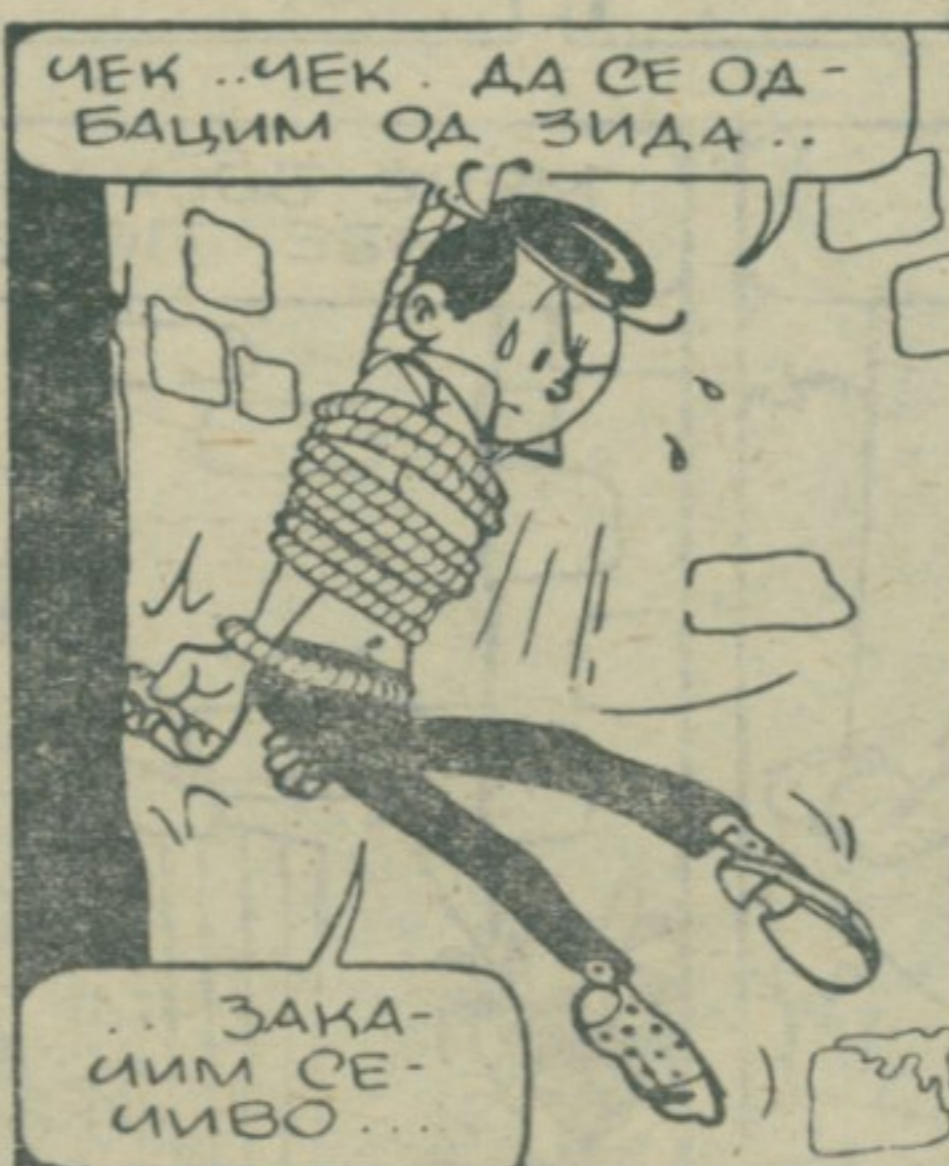
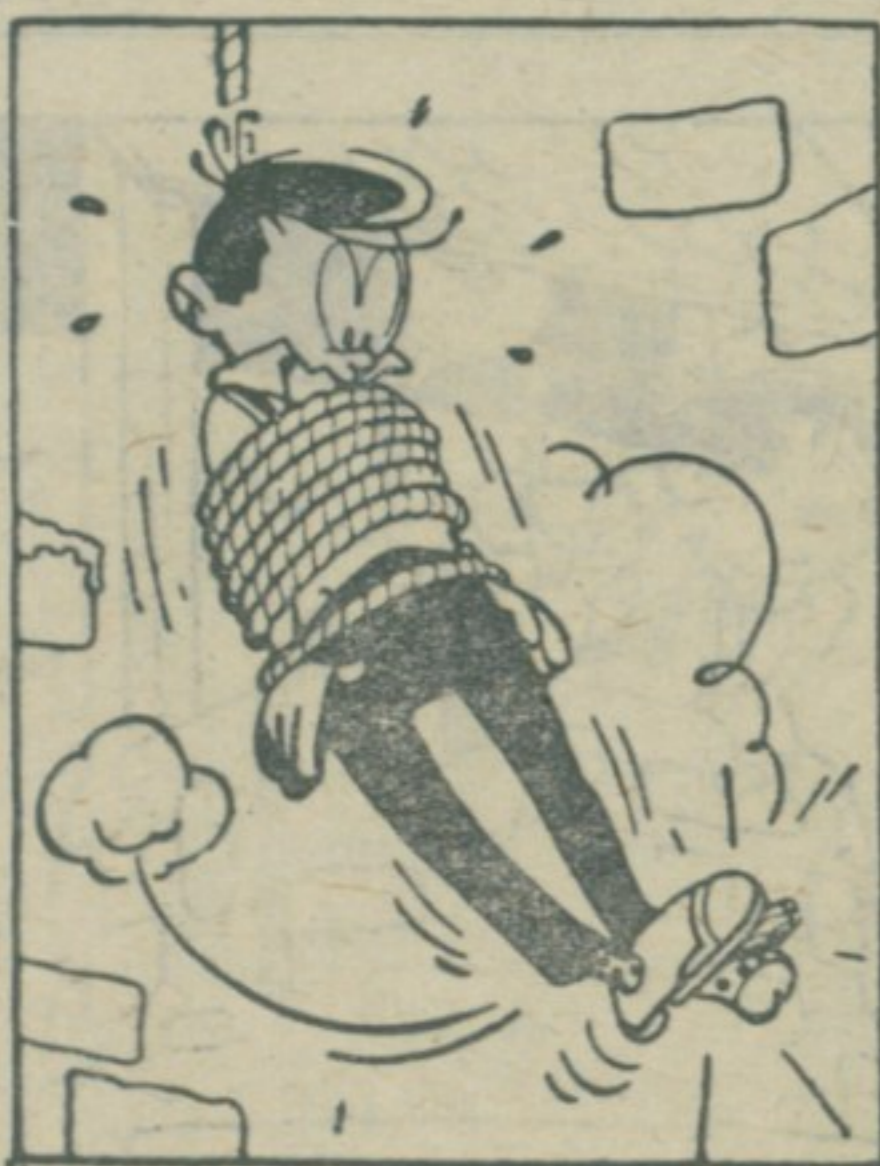
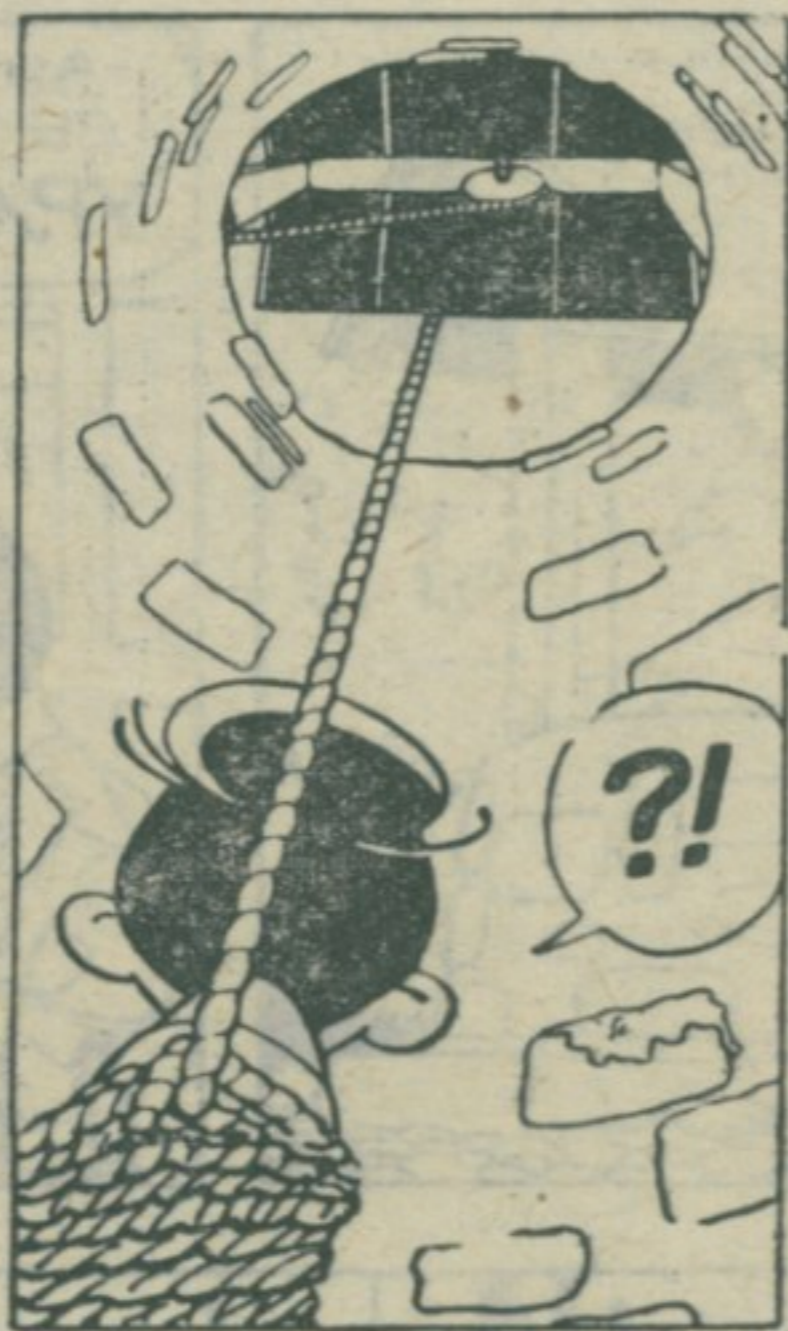
ДА! ШТА?

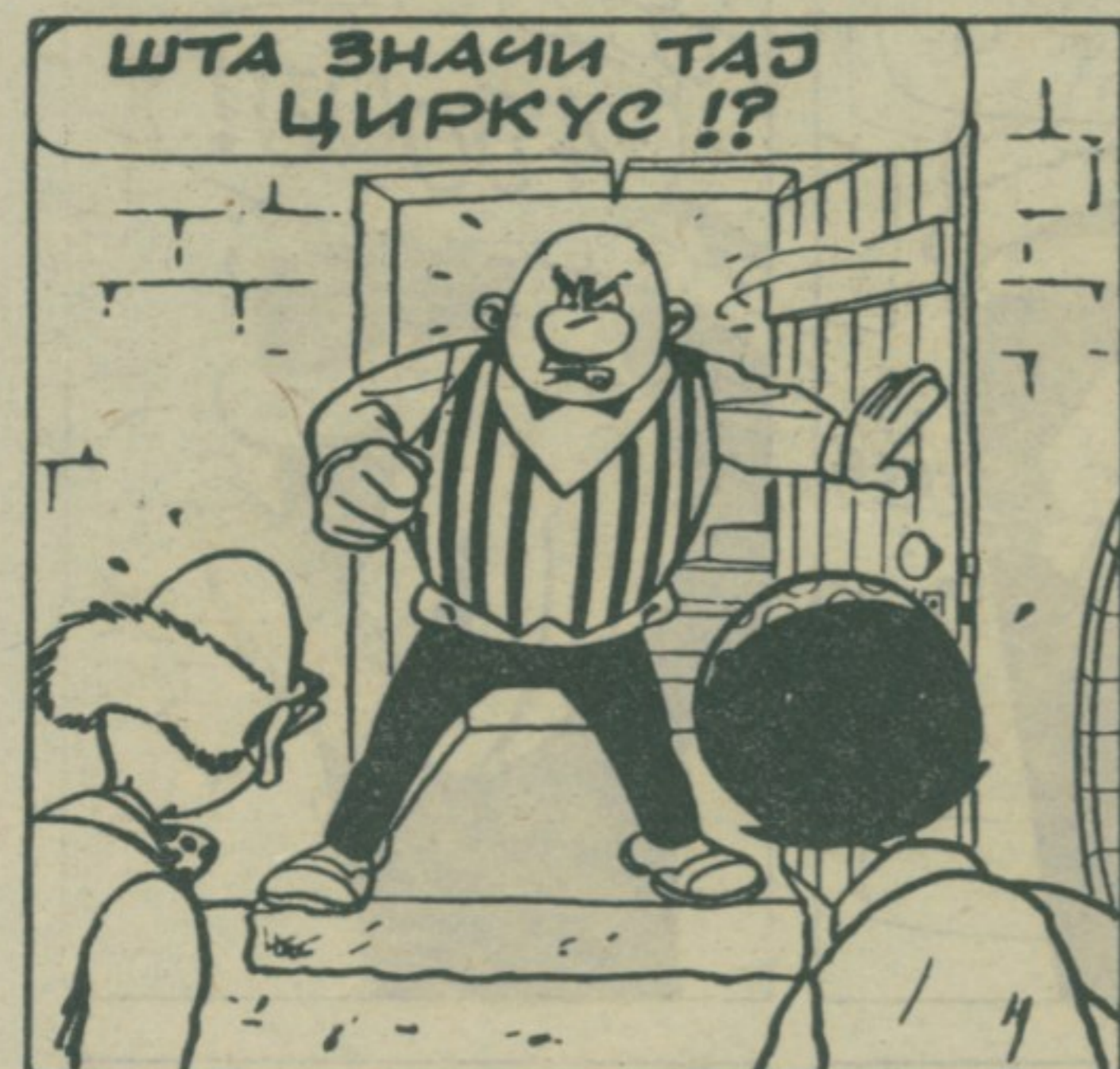

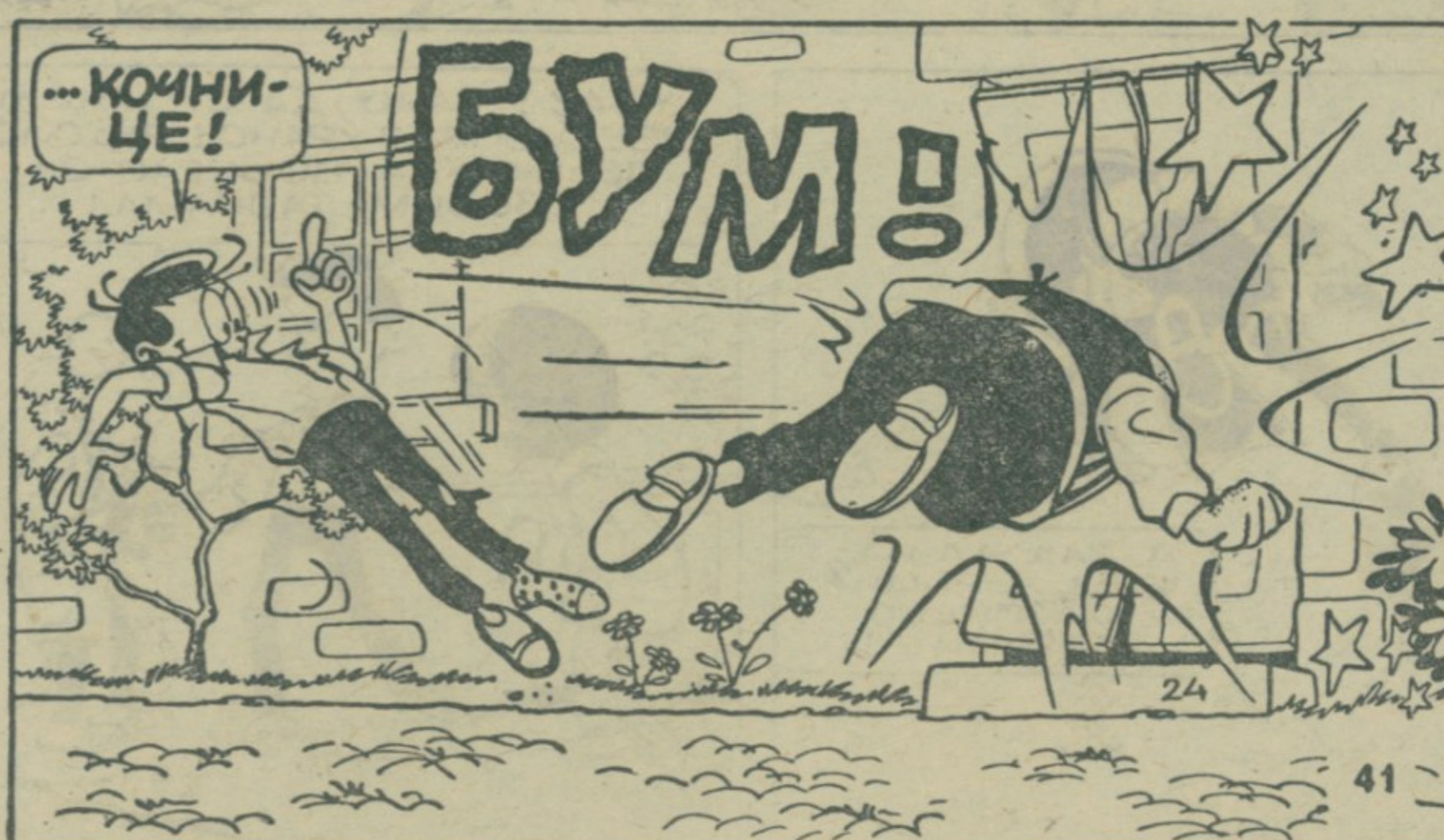
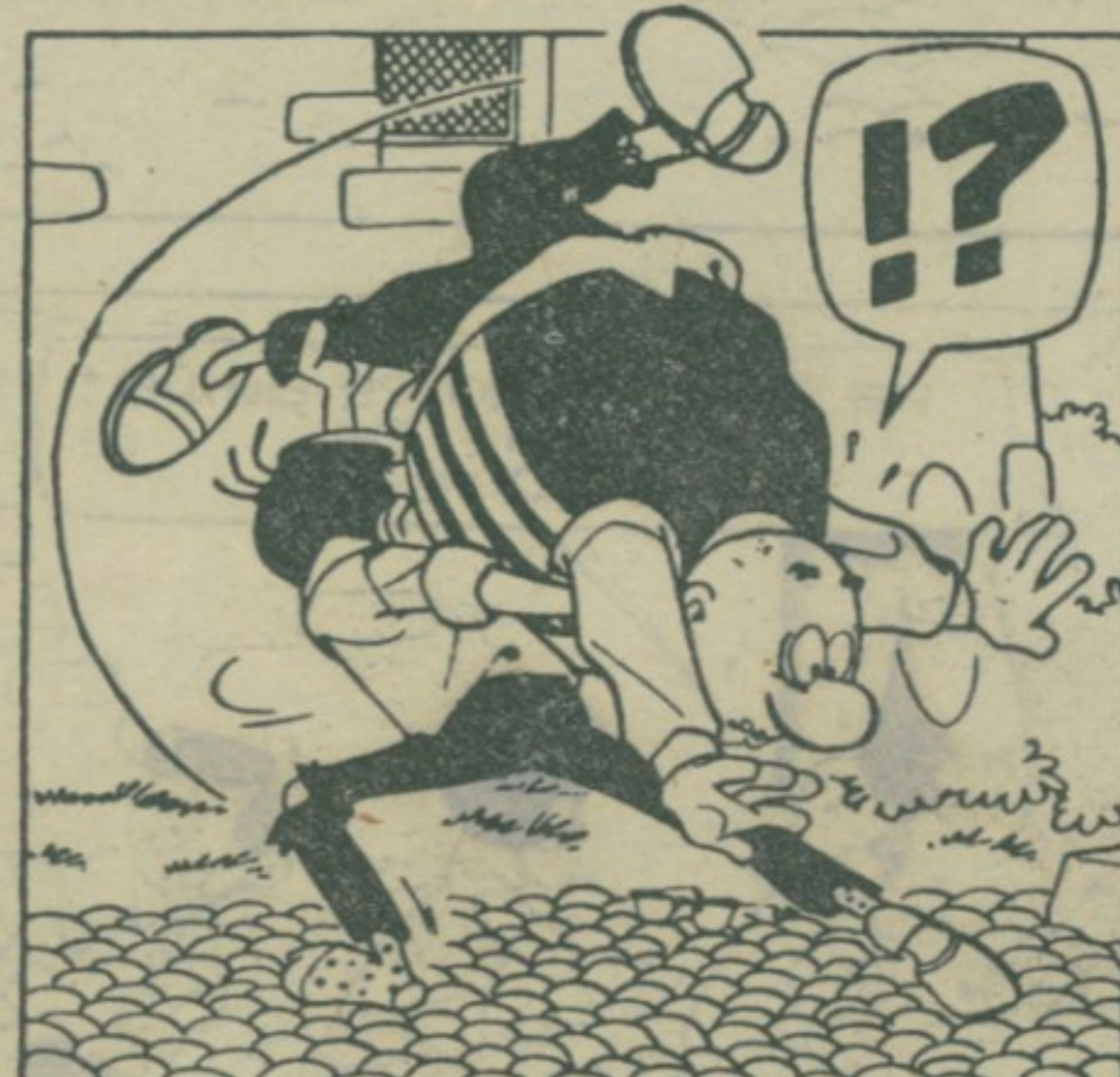
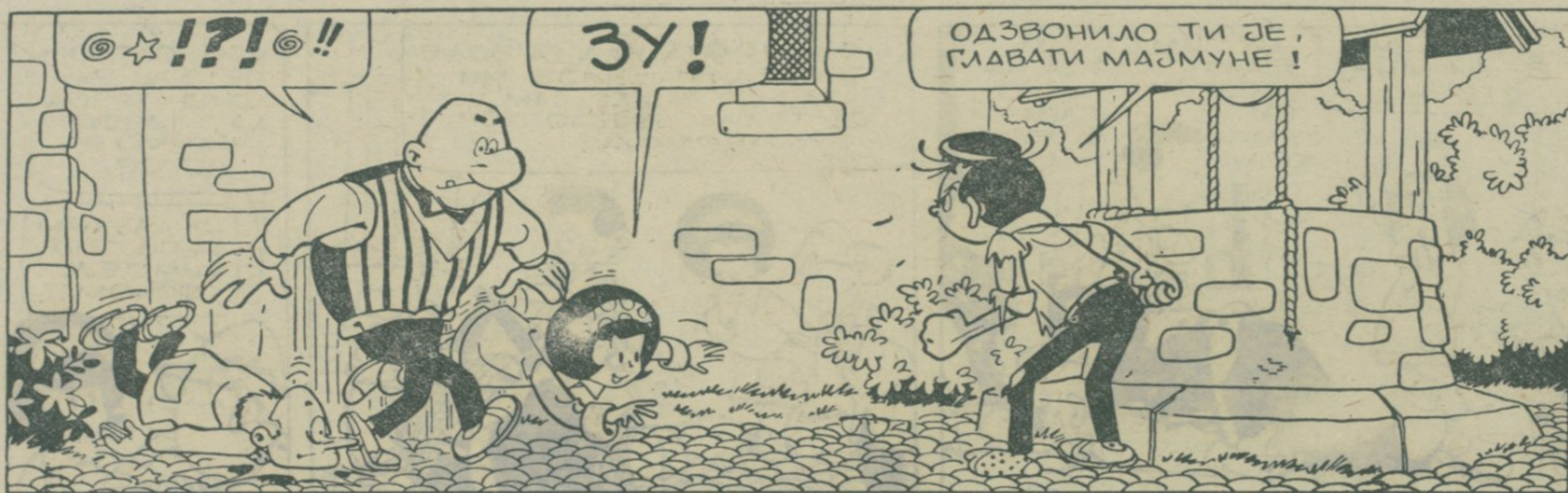
ОНЕ ПТИЦЕ У ПОДРУМУ И НЕ МРДАЈУ! ХА-ХА-ХА! ЗНА МОЈ ШЕФ КАКО ТРЕБА С ЊИМА!

АЛИ, У ВЛАЖНИМ ДУБИНАМА...

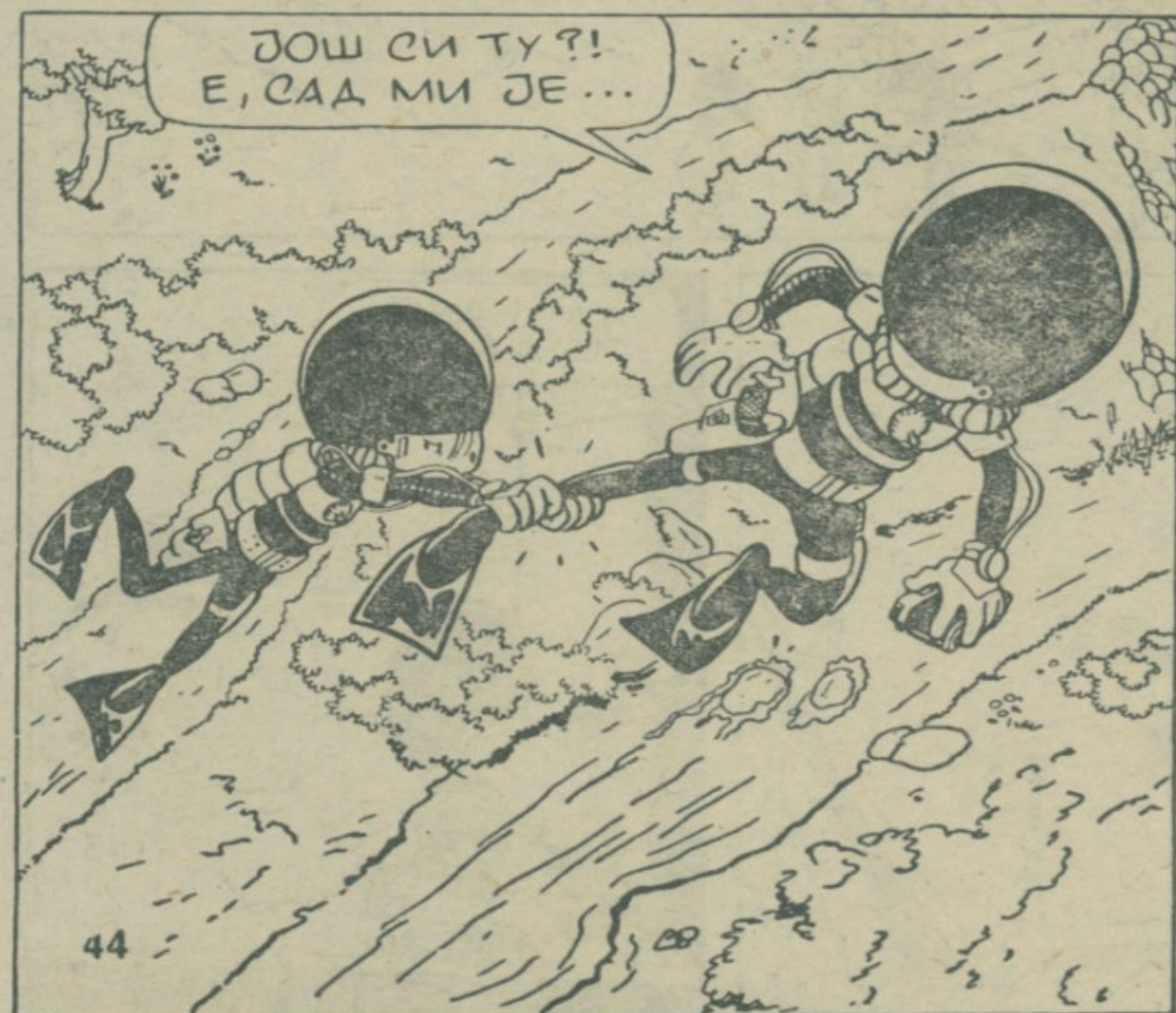
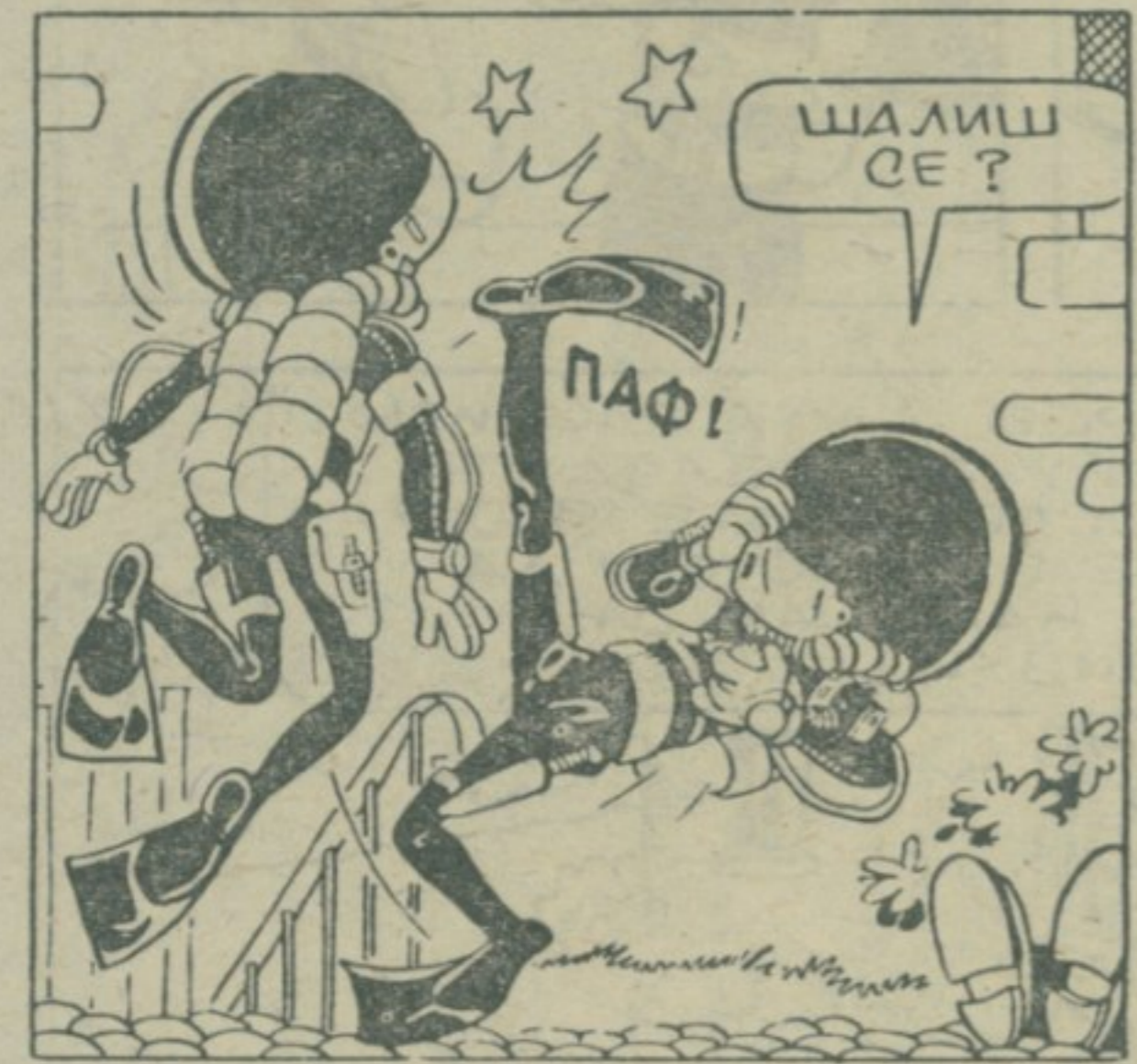
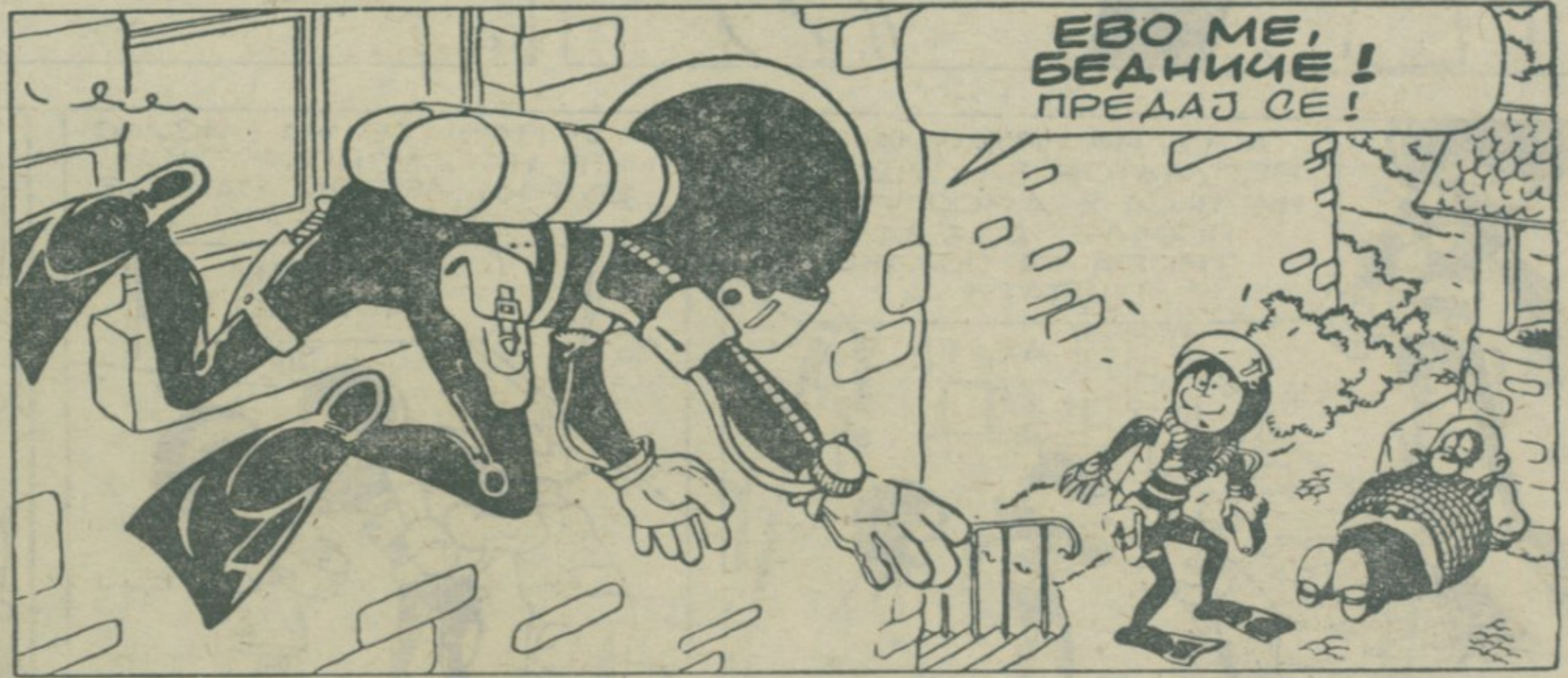
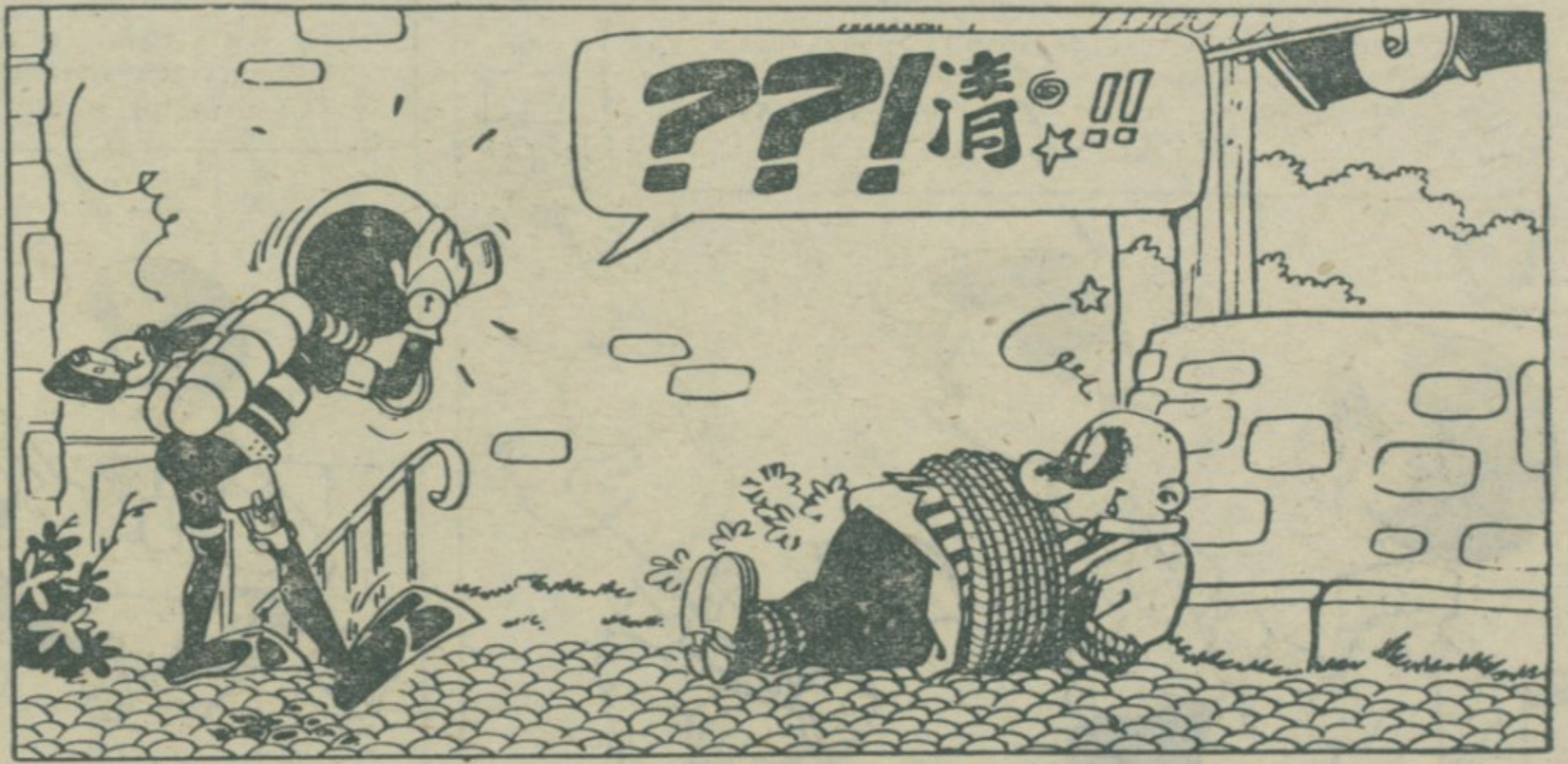

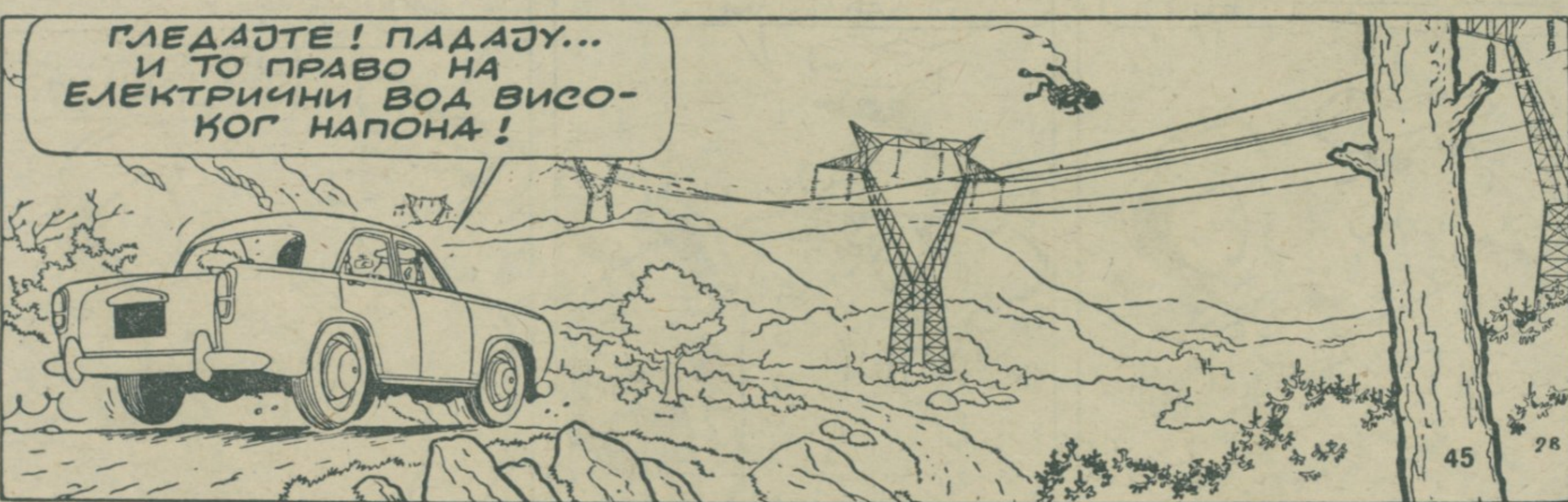
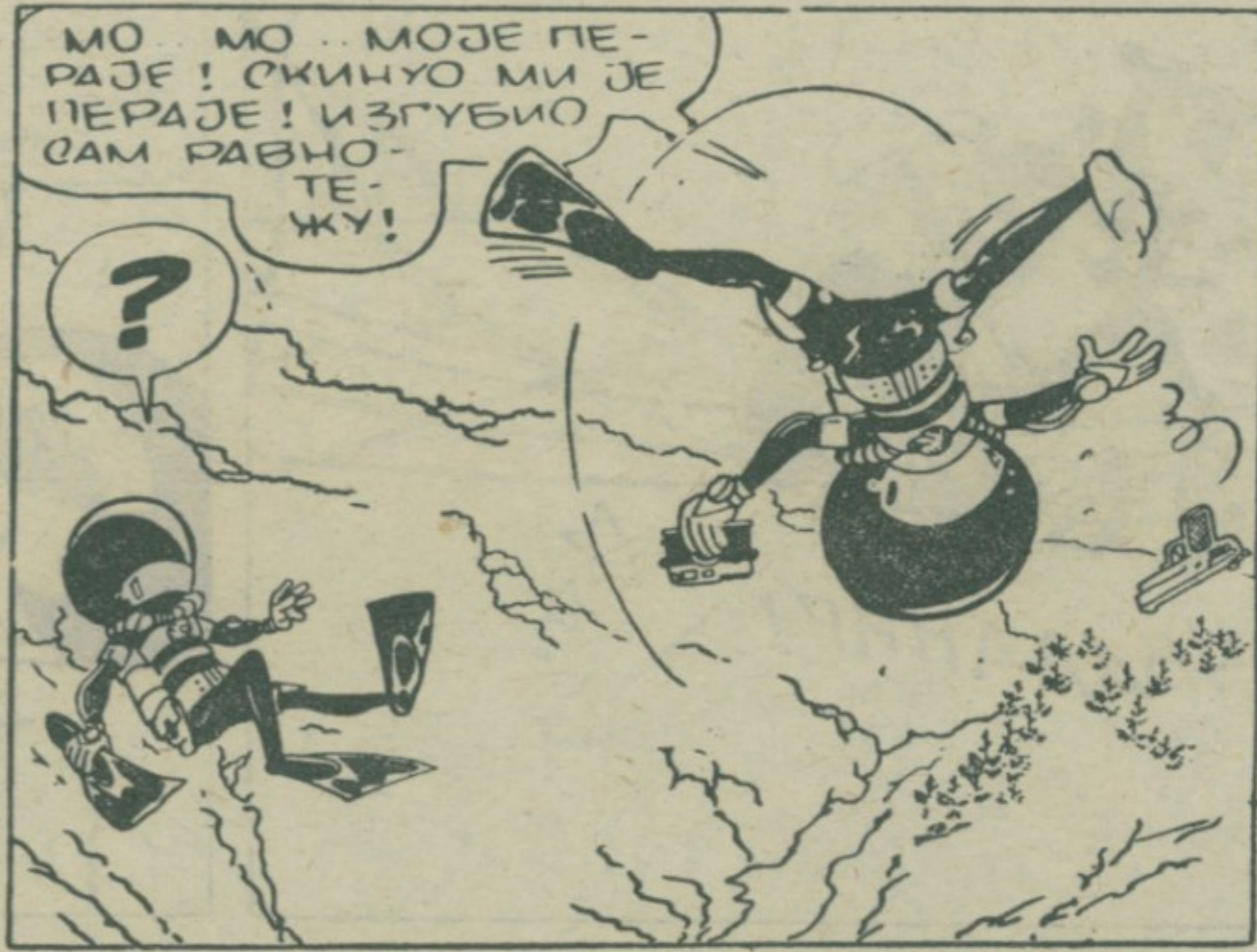
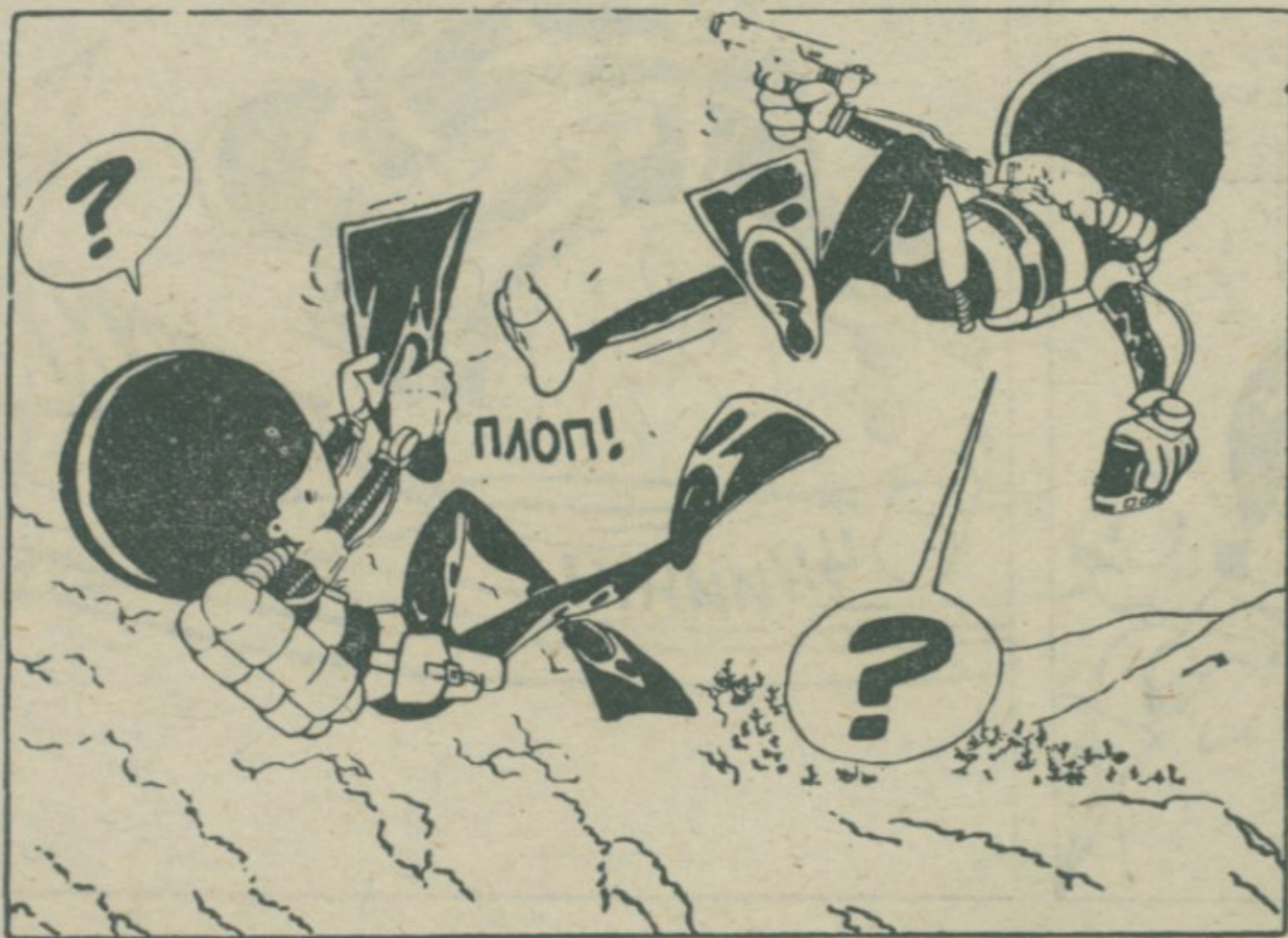

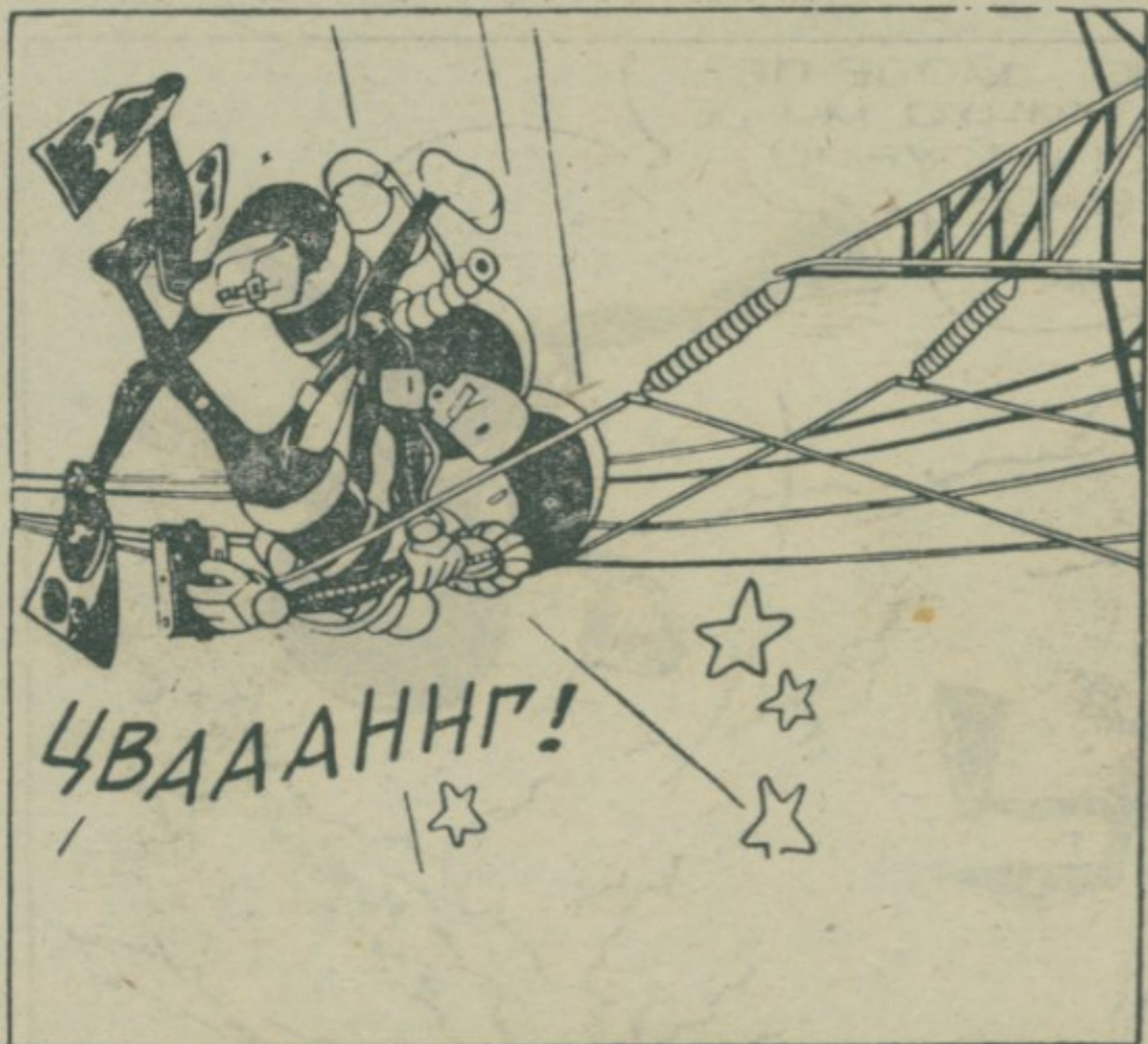

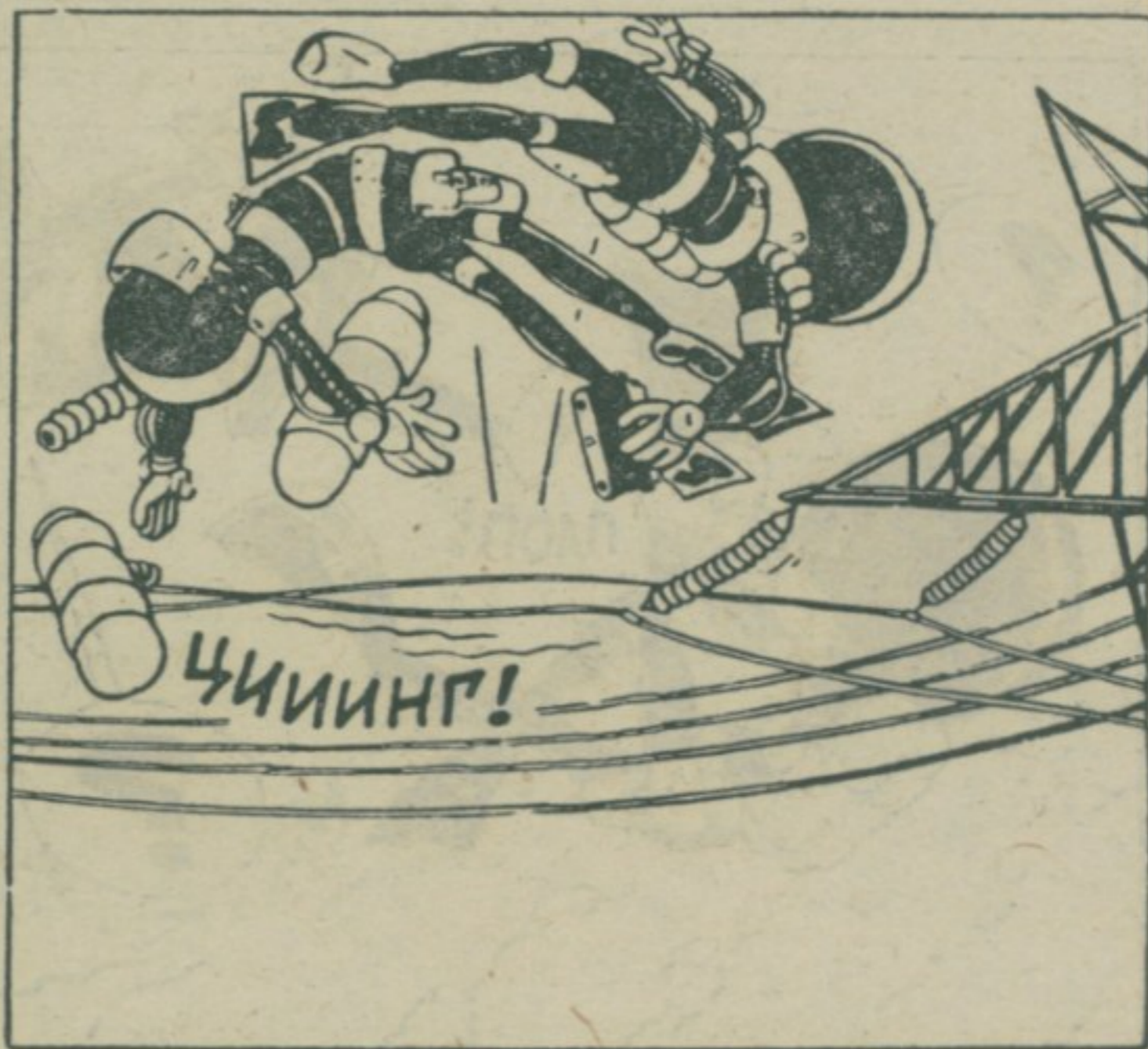

ЦВААННГ!

АХ! УЖАС!
ПОСРЕД
ЕЛЕКТРИЧНИХ
ЖИЦА!

ЦЧИИНГ!

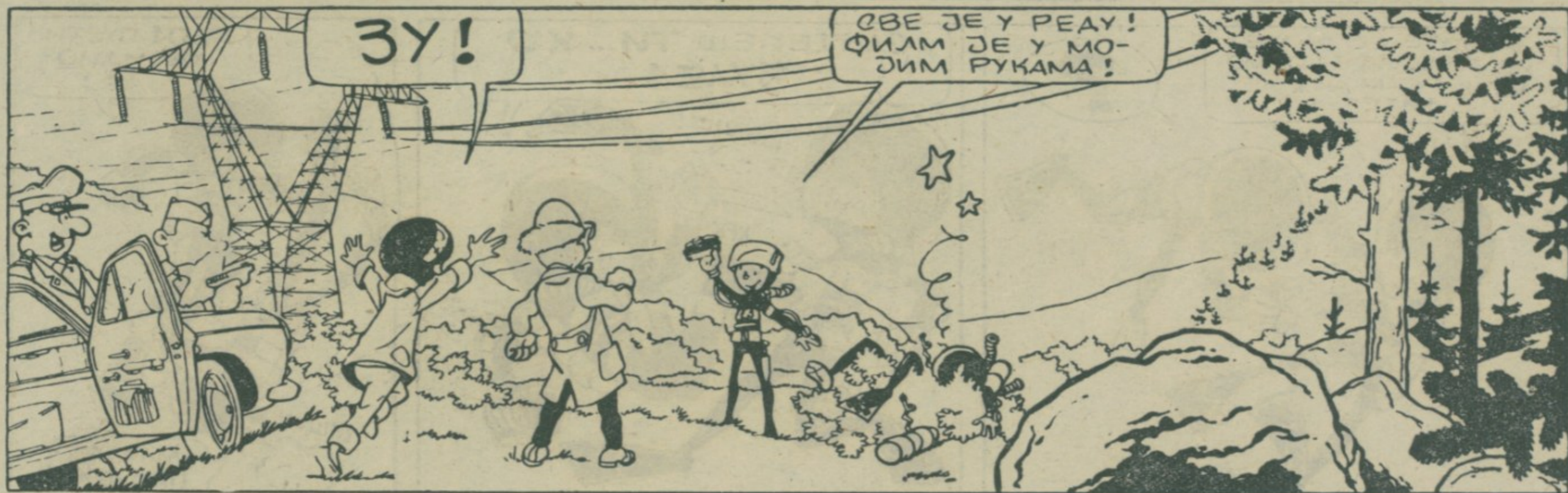
РУДОЛФ СЕ
ОНЕСВЕСТИО!
БРЗО!

ЊЕГОВ РЕГУЛА-
ТОР! АКО СКАФАН-
ДЕР БУДЕ ИЗАР-
ЖАО ОБОЈИЦУ...
БИБЕ ДОБРО!

ОДЛИЧНО!
ОВО ЈЕ
МЕКО АТЕ-
РИРАЊЕ!

ЗУ!

СВЕ ЈЕ У РЕАУ!
ФИЛМ ЈЕ У МО-
ЈИМ РУКАМА!

ДАЈТЕ МИ
ТАД АПА-
РАТ!

АЛИ...
ОВАЈ
ЕВО!

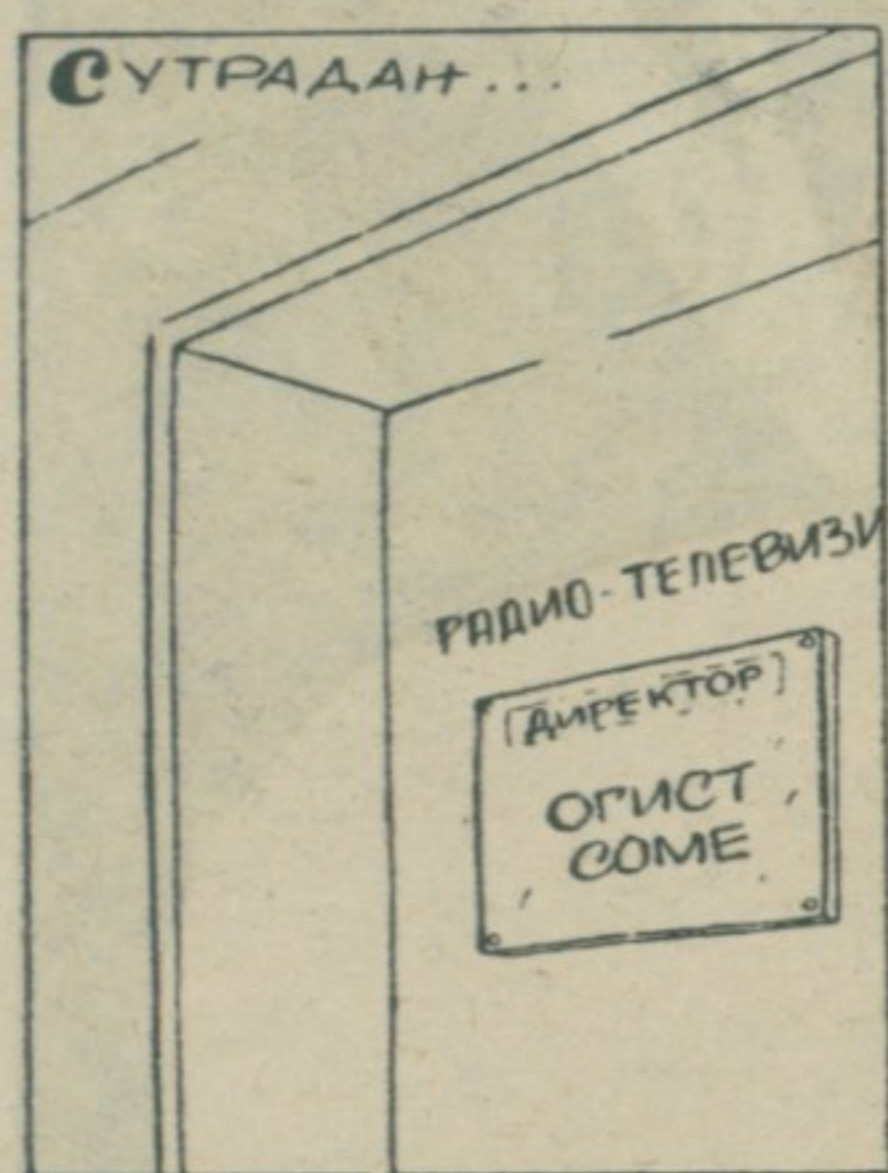

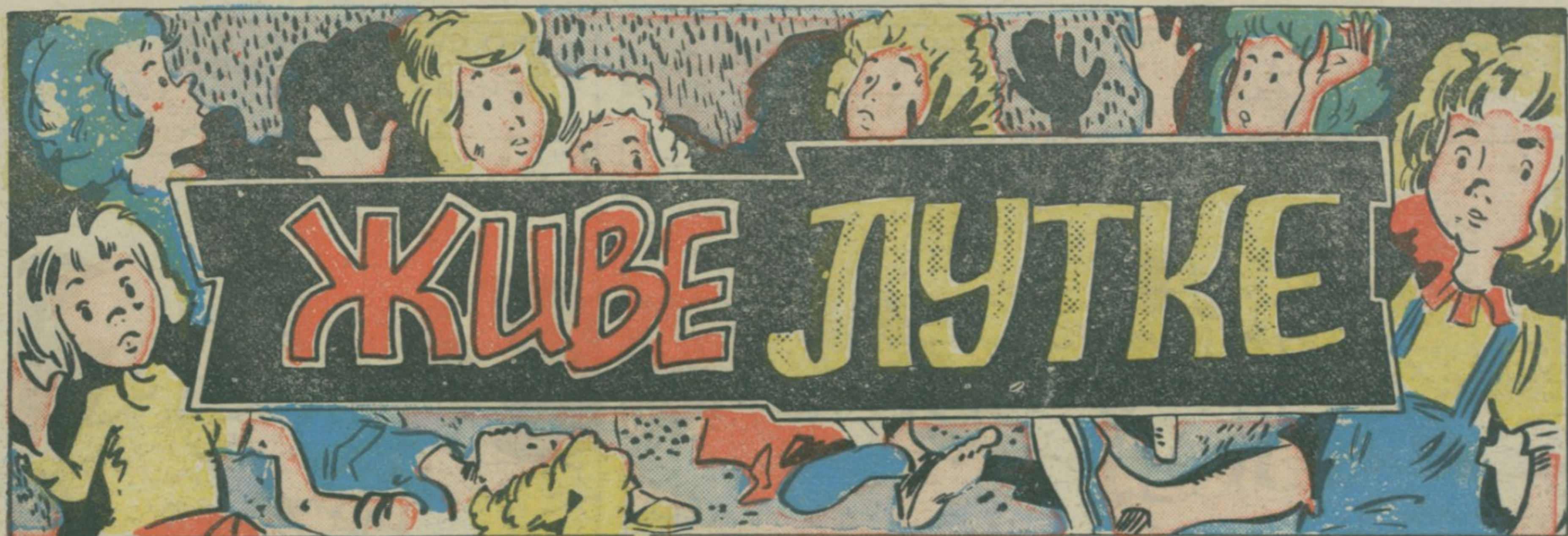
ХОП! НИКАД СА ОВАК-
ВИМ ЗАДОВОЉСТВОМ
НИСАМ УНИШТАВАО
ЈЕДАН ФИЛМ!

МЛАДИЋУ, ВИ СТЕ ЈУНАК!
АКО ВАМ ЈЕ ПОТРЕБНО
ЗАПОСЛЕЊЕ, ДОБРО
ЗАПОСЛЕЊЕ У
ВОЈСЦИ...

НИ ГОВОРА! ЈА
САМ ВЕОМА МНО-
ГО ЗАПОСЛЕН!

КАКО УБЛАЖИТИ БАНГ?

ЗА 12 ЧАСОВА МЛАЗНИ АВИОН МОЖЕ ВАС ОДВЕСТИ И ДО НАЈУДАЉЕНИЈЕ ТАЧКЕ НА ЗЕМЉИ. ЗВУЧИ ПРИВЛАЧНО. АЛИ ПОСТОЈИ ЈЕДНА ВЕЛИКА СМЕТЊА—БАНГ!

Првог августа 1967. године француски сељак Проспер Меније ручао је са својом породицом и радницима који су дошли да му помогну не слутећи никакво зло. Одједном се на великој висини појавио авион који је брзо ишчезао. Био је то „мираж“ на пробном лету. Тек што је нестао, зачуо се страховит тресак. Таваница сељачке куће се срушила а са њом и осам тона јечма. Тројица радника погинула су а сељачка жена је озбиљно повређена.

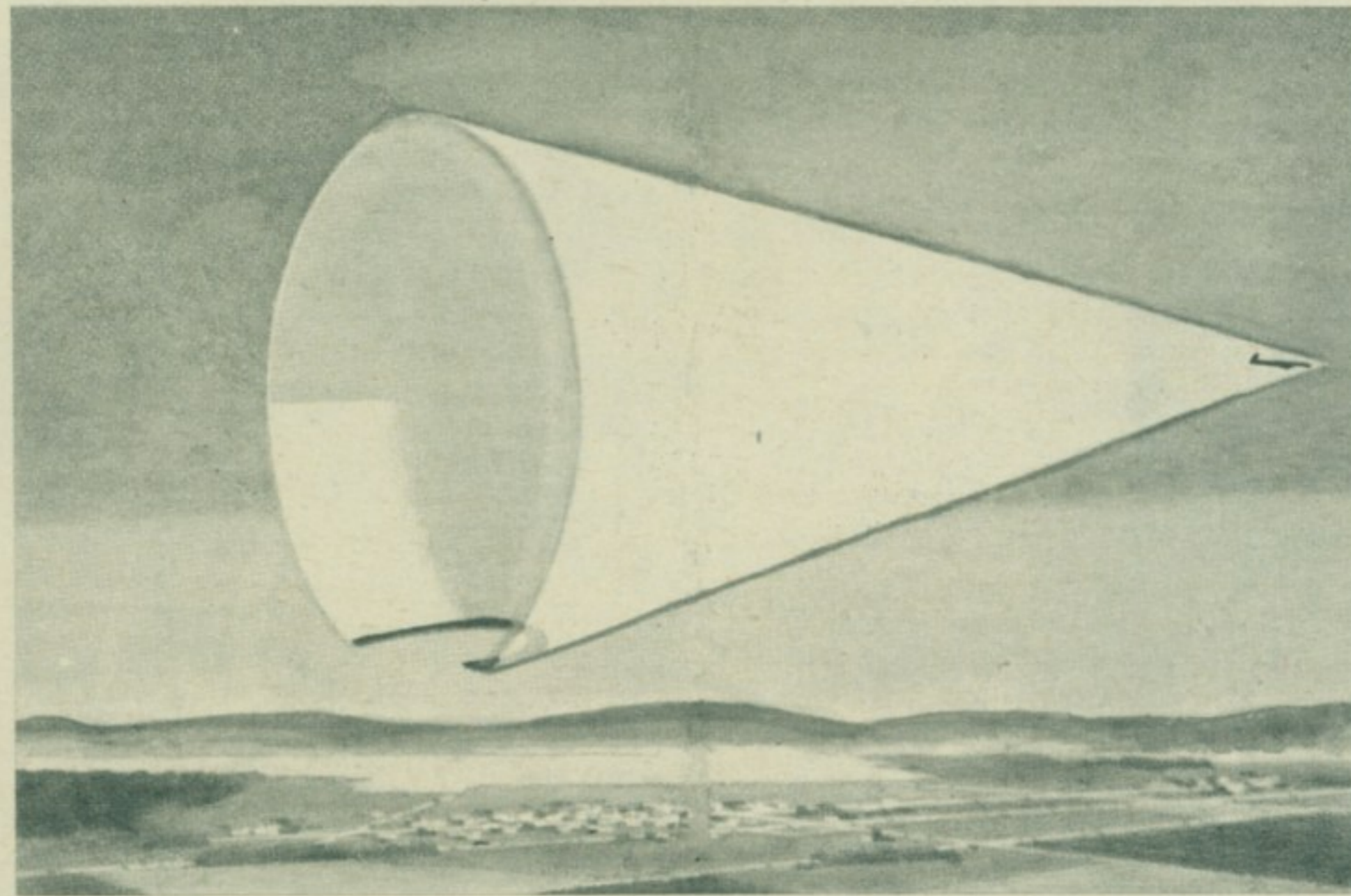
Биле су то прве жртве пробијања звучне баријере у Француској. И док је онда прасак изазван надзвучном брзином, или како га популарно називају „банг“ био права реткост, данас он прети да уништи будућност путничких надзвучних авиона.

О прелетању надзвучних путничких авиона говори се већ неколико година. Француско - енглески „конкорд“ требало би да полети између Европе и Америке 1971. године. Све техничке сметње углавном су савладане. Покретани моторима чија је снага само за трећину мања од снаге ракете која је изнела у орбиту први амерички вештачки сателит, ови авиони треба да изазову праву револуцију у трговачкој авијацији. Онда и до најудаљеније тачке на Земљиној кугли неће бити потребно више од 12 часова лета.

Али, постоје озбиљни разлози за сумњу да ли ће ови авиони уопште полетети. Већ сад су у неким градовима основана „анти-банг“ друштва која су развила жестоку борбу против супербрзих авиона због штете коју могу нанети људима.

Откуда тај фамозни прасак који утерује толики страх? Познато је да сви авиони, па чак и они које деца праве од хартије, потискују ваздух онолико колико се померају унапред. Али то не представља никакав проблем све док се ваздух одбија брзином звука која износи

око 1.200 километара на час. Проблем настаје кад авион пређе ту брзину. Онда ваздух не може тако брзо да се разиђе пред њим, његови молекули се под притиском авиона збијају и стварају „зид“. Кад нос авиона удара у овај зид ваздух се „цепе“, отприлике онако као вода

ШЕМА ВАЗДУШНЕ КУПЕ КОЈУ ИЗА СЕБЕ ОСТАВЉА МЛАЗНИ АВИОН ЛЕТЕЋИ БРЗИНОМ ВЕЋОМ ОД ЗВУКА — ПРЕКО 1200 КИЛОМЕТРА НА ЧАС. ПРАСАК, „БАНГ“, ИЗАЗИВА УПРАВО ОВА КУПА КОЈА САБИЈА ВАЗДУХ ОКО СЕБЕ, СТВАРА ВАКУУМ ИЗА АВИОНА И КАД ОВАЈ ПРОСТОР ПОЧНУ ДА ПОПУЊАВАЈУ НОВЕ СТРУЈЕ ВАЗДУХА ДОЛАЗИ ДО ЕКСПЛОЗИЈЕ.

испред кљуна брода у покрету. Како авион продире, тако се таласи удара шире са сваке стране образујући купу која прати авион. Ако авион, на пример, лети на висини од 18 километара, купа ће се распирати до 50 километара иза њега, а њена основа на крају чиниће круг са пречником од око 100 километара у тренутку кад буде додирнула земљу.

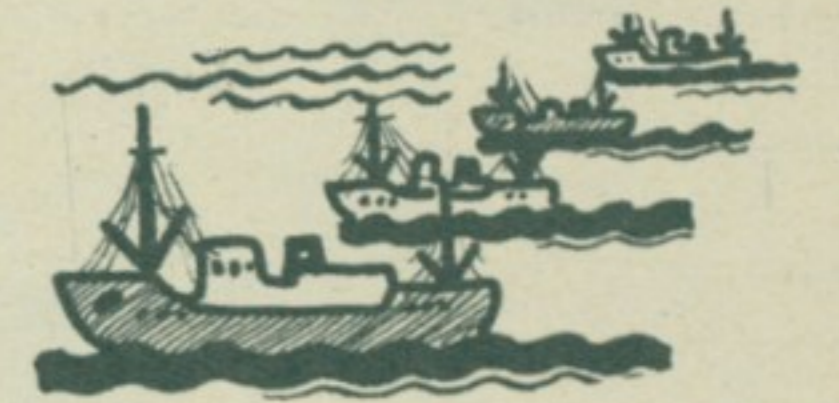
Веровање да прасак настаје кад авион пролази неку врсту невидљиве баријере, је заблуда. Прасак ствара ова купа која сабија око себе ваздух. Њено померање иза авиона ствара депресију, вакуум, који брзо попуњавају нове струје ваздуха. Тада и долази до експлозије.

Нормално је да људи који се налазе испод ове путање авиона доживе најјачи прасак, али овај „банг“ може да се чује и до 80 па и 100 километара удаљености. Сви удари нису једнаки, што зависи од атмосферских прилика, доба дана, врсте терена итд.

Опити су показали да притисак

● недавно су на Антарктик допловила четири брода. Ова, четрнаеста по реду совјетска научна експедиција има за циљ да проучи космичко зрачење, метеоролошке услове, утицај магнетних полова, дебљину леда као и рудно благо шестог континента.

● соли, припремљене на бази амонијака и угљеника, које су у прошлости служиле за освежавање или враћање свести, опет се употребљавају. Амерички лекар др Ралф Зитник је уз помоћ једне екипе

научника са клинике Мајо испробао дејство ових соли на већем броју пацијената и утврдио да су заиста користне јер подижу притисак и подстичу рад срца.

● и поред свих покушаја да се на неки начин заштите од пропадања, циновских корњача је све мање. Данас се

зна за само два места где ове животиње живе у великом броју: острво Алдабра у Индијском и острва Галапагос у Тихом океану.

● ускоро ће Американци носити са собом поред личних докумената и специјалан картон у коме ће моћи да упишу који део тела желе да оставе некој болници за presaђивање органа у случају смрти или несреће.

● ускоро ће до срца Аустралије, области удаљене око 300 километара од обале Пацифика, бити „доведено“ вештачко море. Аустралијски стручњаци се надају да ће на овај начин изменити климатске услове и тако омогућити обрађивање пустињске земље.

● ускоро ће до срца Аустралије, области удаљене око 300 километара од обале Пацифика, бити „доведено“ вештачко море. Аустралијски стручњаци се надају да ће на овај начин изменити климатске услове и тако омогућити обрађивање пустињске земље.

● ускоро ће до срца Аустралије, области удаљене око 300 километара од обале Пацифика, бити „доведено“ вештачко море. Аустралијски стручњаци се надају да ће на овај начин изменити климатске услове и тако омогућити обрађивање пустињске земље.

● ускоро ће до срца Аустралије, области удаљене око 300 километара од обале Пацифика, бити „доведено“ вештачко море. Аустралијски стручњаци се надају да ће на овај начин изменити климатске услове и тако омогућити обрађивање пустињске земље.

Песма недеље

БИЋУ НАСТАВНИЦА

Око мене дечје главе,
очи црне, смеђе, плаве.
Сви су добри и уредни,
сви су драги, сви су вредни.
Увешћу их у свет књига,
у свет нових, ситних брига.
Блистаће сва дечја лица
кад ја будем наставница.

Софија Томашевић,
уч. о. ш. „Филип Филиповић“
Чачак, Колубарска 1

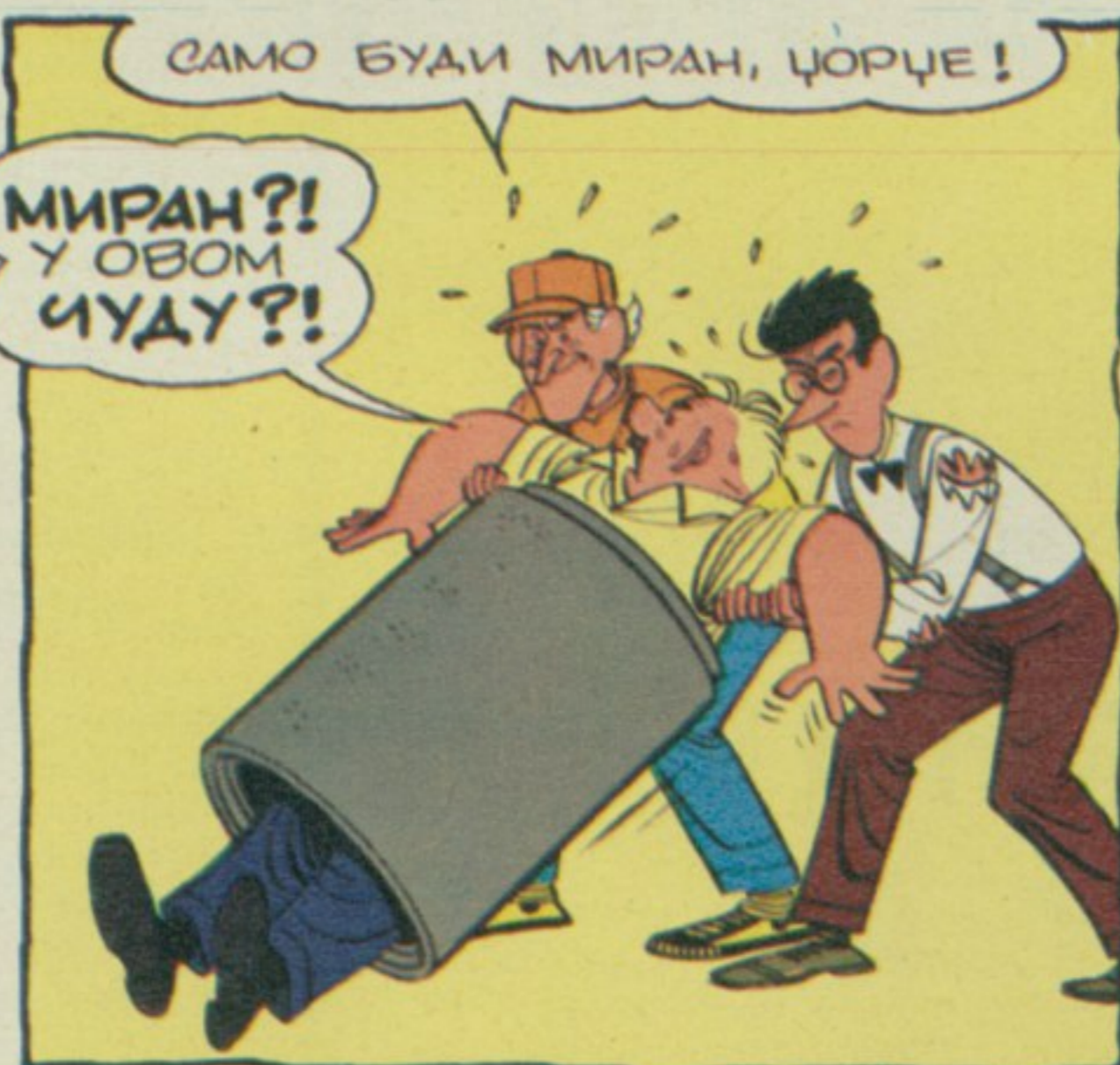
Како се распуст ближи крају број песама које стижу у нашу редакцију је све већи. На задату тему „Шта ћу бити кад порастем“ стигло је 65 песама. Морамо да кажемо да је између много добрих песника било тешко изабрати најбољег, па је чак и победница ставила жири у дилему: за коју од две њене песме да се одлучи. Победник је: Софија Томашевић, ученица основне школе из Чачка. За идући пут напишите песму на тему „Рођендан“. Молимо вас да своје радове потпишете пуним именом и презименом и да наведете своју адресу.

ВЛАСУЉЕ И КРИНОЛИНЕ. — Рококо стил, китњаст, живих боја, кривих линија, појавио се у Француској око 1720. године. Често га називају и стил Луј XV (трећи цртеж слева), за чије владавине француско племство плива у изобиљу и раскоши. Кривине су омиљене у архитектури, намештају, накиту, одећи. Даме носе кринолине, широке сукње у облику куполе (четврта слева) и средином XVIII века жена може да прође кроз врата само бочно. Кавалер своју даму не држи испод руке: њена сукња је широка најмање 4 метра и он иде испред или иза ње. Горњи део тела оклопљен је стезницама још од раног детињства а танак струк је највећи квалитет женске

лепоте. Није чудо што су лепотице рококоа сваки час падале у несвест! Коса мора да буде бела и троше се огромне количине пшеничног брашна. Богати племићи имају нарочите просторије за пудерисање главе док се мање имућни посипају брашном испред куће. Пошто је коса бела, лице мора да буде шарено: ту је шминка која га црвенилом јако истиче. Мушка мода диктира узана рамена, свилене капуте, панталоне до испод колена. Кошуље украшене везом и чипкама, свилене чарапе и плитке ципеле допуњају гардеробу (други слева). Мушкарац носи напудерисану власуљу коју скида само код куће а за лов ставља трогои шешир (последњи слева).

ДЕНИС ШАМПИОН

ЗНАТЕ ЛИ

Обележите право значење речи. Ако имате свих пет погодака, дајте себи оцену — одлично са похвалом. За четири поготка оцена је — одлично, за три — врло добро, за два — добро и за један — довољно.

1. ОКУЛАР

1. Сочиво у оптичким справама, 2. Маска за подводни риболов, 3. Табла са словима и бројевима за утврђивање степена кратковидости и далековидости.

2. ВРЕЛО

1. Лековита бања, 2. Вулканска маса, 3. Извор реке.

3. КАРАТ

1. Врста рвачког спорта, 2. Јединица за мерење злата, сребра и дијаманата, 3. Друштвена игра.

4. УШТАП

1. Нарочити бело обојени штап за следе, 2. Месецева мена, 3. Просторија за сушење меса.

5. ХИПОТЕЗА

1. Вештачка вилица, 2. Увећан трећи крајник, 3. Претпоставка.

ОДГОВОРИ :

1. Сочиво у дурбини или микроскопу које је окренуто око и врло углавном.
2. Извор реке.
3. Јединица за мерење злата, сребра и дијаманата.
4. Месецева мена која означавава лупу.
5. Претпоставка.

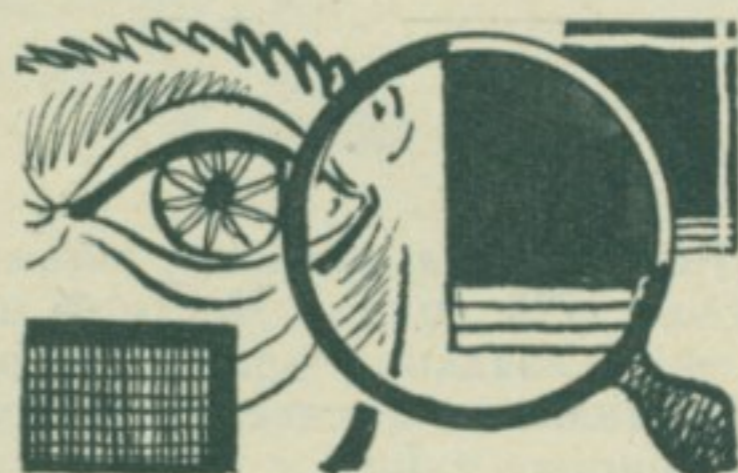
ЖИВИ ШЕРЛОК ХОЛМС

ВЕЋИНА ЉУДИ ГЛЕДА АЛИ НЕ ПОСМАТРА — ПОНАВЉАО ЈЕ ЧЕСТО ЧОВЕК ПО УГЛЕДУ НА КОГА ЈЕ КОНАН ДОЈЛ СТВОРИО ЛИК НАЈПОЗНАТИЈЕГ ДЕТЕКТИВА СВЕТА

У октобру 1911. године лондонски часопис „Болница“ у некрологу „Смрт великог педагога“ обавестио је своје читаоце да је у седамдесет четвртој години живота умро главни хирург Единбуршке краљевске болнице професор Џозеф Бел.

Изврстан педагог, доктор Бел је као професор универзитета у Единбургу васпитао не само читав низ истакнутих лекара већ је на известан начин утицао на стварање многих познатих енглеских књижевника. Његов утицај био је нарочито велик на Конана Дојла, „она“ Шерлока Холмса.

Професора Бела Дојла је упознао када се уписао на Единбуршки медицински факултет. Дојла се знањем и ин-

Конан Дојл учи занат

тересовањем за медицину одвајао од осталих студената и убрзо је постао нека врста Беловог секретара. Хирург Бел учио је своје студенте не само хируршкој вештини већ и пажљивом посматрању.

— Већина људи — говорио је он студентима — гледа али не посматра. А довољно је само пажљиво посматрати па да по лицу једног човека откријете његову националност, по рукама — занимање, а све остало по начину хода, понашању или по кончићима што висе с његовог одела. По жуљевима се може разликовати рудар од каменоресца, столар од зидара, а по ходу — војник од морнара. Пажљив лекар — тврдио је он — може готово без погрешке да предскаже на шта ће се кроз један минут жалити брбљива пацијенткиња.

Професор Бел се још од најраније младости одликовао даром посматрања. Његова сестра Сесил је причала:

„Кад је наша породица путовала Џозеф би, не проговоривши с осталим сапутницима ни речи, погађао откуд и куда они путују. А када би се његова нагађања потврдила — а то се догађало готово увек — гледали смо у њега као у каквог волшебника.“

Џозеф Бел је своју способност стварања закључака довео готово до савршенства. Имао је оштро око и запажао и најмање појединости. Једне вечери када је седео у свом болничком кабинету, неко је закуцао на врата.

— Слободно...

У кабинет је ушао један пацијент. И не погледавши га, Бел је запито:

— Зашто сте толико забринут?

— Како знате, професоре, да сам забринут?

— Па то се види по вашем понашању — одговорио му је Бел. — Људи које не море бриге обично куцну на врата два, највише три пута. А ви сте куцали четири пута.

Разговор с пацијентом показује да се Бел није преварио. Болесник је заиста био притиснут бригама.

Очиљедна насџаба

Приликом примања пацијената на клинику Бел је пред студентима постављао дијагнозу још пре но што би болесници почели да причају о својим тегобама. Њихова занимања одређивао је по једва приметним ситницама.

— Обућар, и то крпа — рекао би само окрзнувши по гледом човека.

— По чему сте то закључили? — питали су студенти.

— Има излизане панталоне на коленима, и то са унутрашње стране. Обућари-крпе увек држе дрвене калупе између колена.

Једног другог пацијента који је дошао на клинику запито је:

— Ви сте у град ушли с јужне стране?

— Тачно.

— Скратили сте пут и прешли преко игралишта за голф?

— Да, докторе.

— Па, је ли вам се допала та шетња?

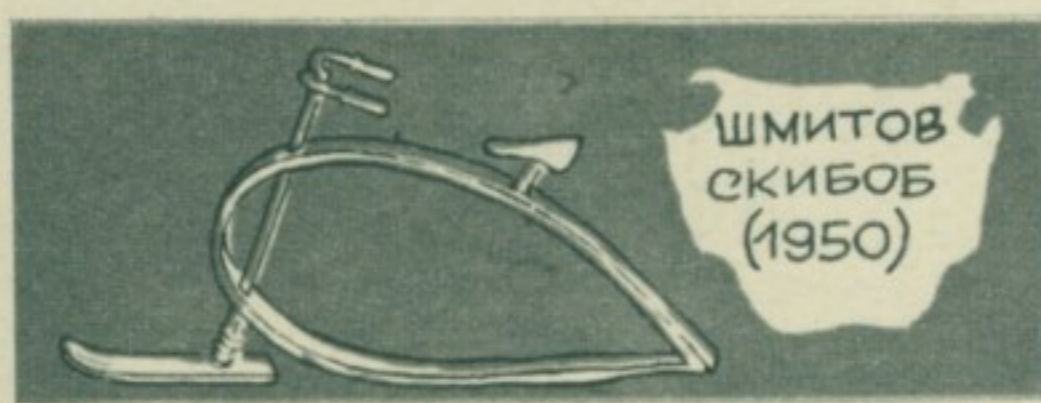
— Веома. Видели сте ме тамо, докторе?

— Не, данас тамо нисам био.

СПОРТСКИ КАЛЕИДОСКОП

ДАНАШЊИ СКИБОБ

ШМИТОВ СКИБОБ (1950)

»СНЕЖНИ« БИЦИКЛ

Американец Џон Стивенс био је страствен љубитељ вожње на бициклу и никако није могао да се помири с мишљу да се преко зиме кад напада снег, мора одрећи свог омиљеног спорта. И због тога је једне зиме са свог бицикла скинуо предњи точак и место њега причврстио кратку смучку. Задњи точак није скидао већ је са обе његове стране ставио по кратку, углачану дашчицу. Било је то 1892. године. Стивенс

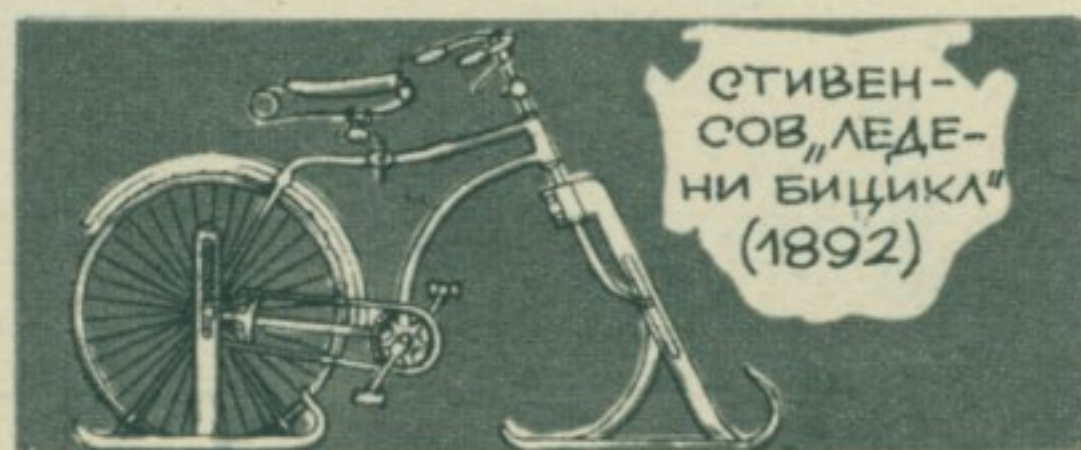
је свој проналазак и патентирао.

Тридесет три године касније Стивенсонов земљак Голдшмит изумео је возило за спуштање са планине: на рам, сличан ономе код бицикла, додао је две смучке.

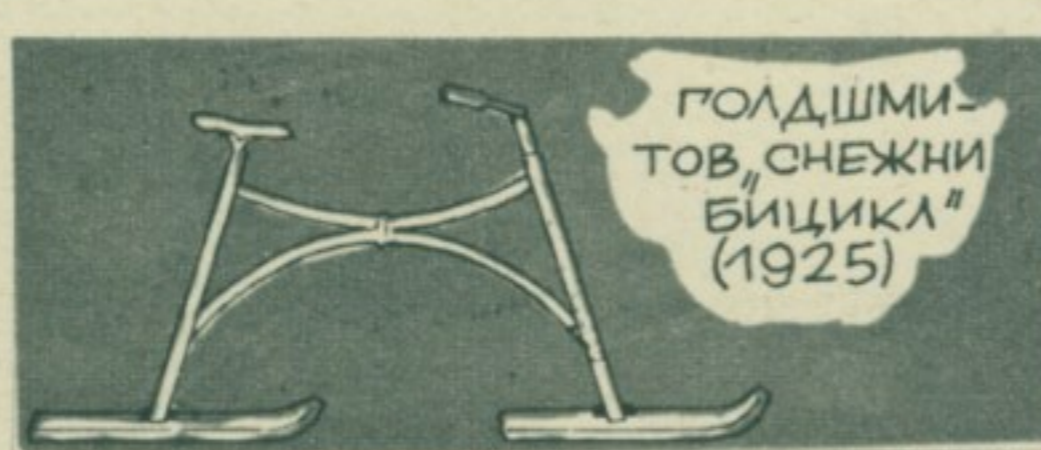
И Стивенсонов и Голдшмитов проналазак били би потпуно заборављени да „снежни бицикл“ није био поново „пронађен“ 1950. године, али овог пута у Европи. Нацрт је дао архитекта Шмит, а

његову идеју остварио је колар Георг Кафлер. Возило су назвали „скибоб“. Прво такмичење на „скибобу“ одржано је годину дана касније. Данас се овим спортом баве хиљаде љубитеља снежне стаје.

Данашњи „снежни бицикл“ нешто се разликује од Шмитовог „скибоба“. Дугачак је око 240 сантиметара, висина седла му је нешто преко пола метра а тежак је до 10 килограма.

СТИВЕНСОВ „ЛЕДЕНИ БИЦИКЛ“ (1892)

ГОЛДШМИТОВ „СНЕЖНИ БИЦИКЛ“ (1925)

ДОКТОР БЕЛ-ПРОТОТИП ШЕРЛОКА ХОЛМСА

— Како онда знате...?
Професор се осмехнуо и објаснио:
— Видите, земља на том игралишту је црвенкаста глина и кад се раскваси од кише, лепи се за обућу. Ноћас је падала киша и кад сте ишли преко игралишта земља још није била сува. По траговима глине на вашим ципелама, није тешко закључити да сте онуда прошли, јер у целом Единбургу таквог терена више нема.

Морнар са Барбадоса

У својој аутобиографији Конан Дојл описује и овај случај. Једног болесника који је дошао на клинику професор Бел је запитио:

— Служили сте у армији?
— Да! — одговорио је пацијент заузевши став мирно.
— У планинском стрељачком пуку?
— Тачно, докторе.
— Недавно сте пензионисани?
— Да, докторе.
— Били сте наредник?
— Да.
— Служили сте на Барбадосу?

— Сасвим тачно, докторе. Студенти су с дивљењем посматрали свог професора. Кад је болесник отишао оним је објаснио:

— Видите, господо, тај човек је ушао у ординацију смерно и веома учтиво а ипак није скинуо капу. То му је остало из војске. Да је давно отишао у пензију већ би успео да стекне грађанско понашање. Држање му је сигурно, али не и надмено што значи да је имао неки чин у војсци али не ви-

сок. А што се тиче његовог службовања у Барбадосу, видели сте и сами да болује од елџантисиса а то је болест веома раширена међу становницима Антилских острва.

Тај случај се дубоко урезао у сећање Конана Дојла и он му је касније послужио као сиже за причу „Грк-преводац“ у којој се два позната детектива надмећу: ко ће да извуче тачнији закључак из појединости на први поглед потпуно безначајних.

Лекар — луталица

Конан Дојл је завршио медицину 1881. године а за тим је кренуо на путовање по свету. Био је бродски лекар, ишао је у лов на китове у арктичким водама, обишао је Африку да би се, на крају, скрасио у Енглеској као очни лекар. Али, послови су слабо ишли: пацијена та није било. Да би, док их је чекао, некако скратио време, Дојл је писао. Одлучио је да пође трагом Француза Емила Габорноа и Американаца Поа: покушао је да пише детективске приче. Али, Дојл је желео да његов детектив не личи ни на Дипена Едгара Поа, а ни на детектива Лекока Емила Габорноа. Желео је да његов јунак долази до закључака и решења посматрањем ствари и њиховом анализом.

— И тада сам се сетио — прича Конан Дојл у аутобиографији — свог старог професора Џозефа Бела. Да је он био детектив, он би од своје изузетне али неорганизоване радозналости створио нешто слично науци.

Када је Роберт Луис Стивенсон, писац чувене књиге, „Острво с благом“ који је такође студирао у Единбургу, прочитао прве приче о Шерлоку Холмсу и у њему препознао особине свог бившег професора, писао је писмом Конана Дојла: „Зар то није мој стари пријатељ Џо Бел?“

Ни сам Џозеф Бел није се одрицао сличности са Шерлоком Холмсом, а метод славног детектива признао је као своју школу поносећи се што је аутор прича о Шерлоку Холмсу био његов студент.

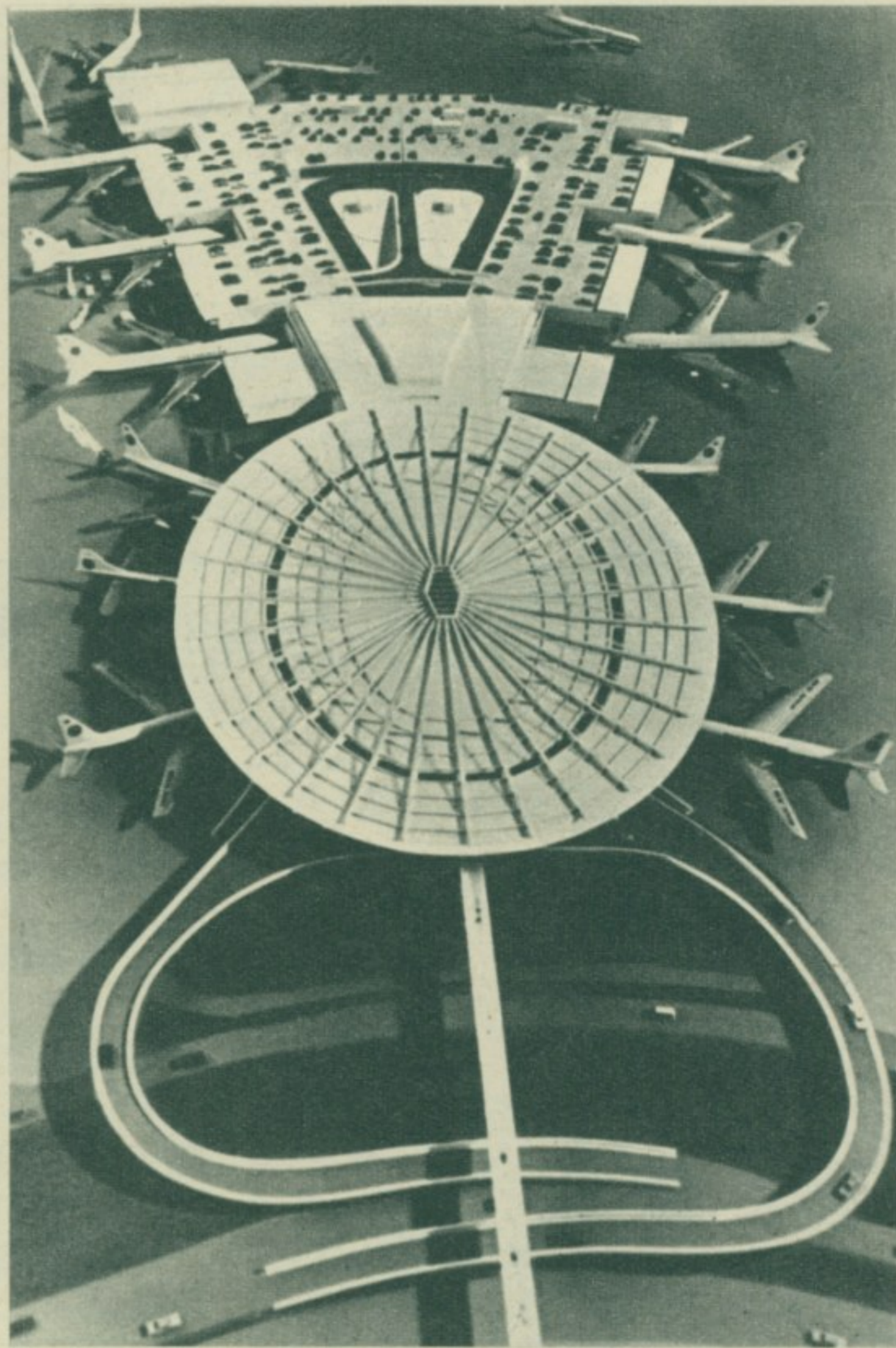
Медицински часопис „Болница“, одајући заслужено признање преминулом Џозефу Белу, професору и аутору многих научних радова, већи део некролога посветио је његовом утицају на књижевно стваралаштво Конана Дојла. А испод снимка објављеног уз некролог стајало је: „Доктор Бел — прототип Шерлока Холмса“!

К. В.

АЕРОСТАНИЦА БУДУЋНОСТИ

Ваздушни саобраћај повећава се из године у годину и захтева све савршене услове за пријем и отпрему путничких авиона.

Због тога је ваздухопловна компанија „Пан америкен“ почела да на аеродрому „Дон Кенеди“ у Њујорку гради циновску аеростаницу која ће прихватати и отпремати само авионе ове компаније. Станица ће бити завршена 1971. године и моћи ће истовремено да прими 16 авиона.

КУТАК

ВЕСЕЛОГ архивара

КРАТКО И ЈАСНО

Када је француски политичар Жорж Клемансо био главни уредник једног листа захтевао је од својих сарадника да у писању буду што је могуће краћи. Примајући једног новог младог сарадника Клемансо му је рекао:

— Желим само једноставне реченице: подмет, прирок и предмет. Ако баш зажелите да напишете и неки придев, попните се најпре до мене на трећи спрат да заједно видимо да ли је та реч неопходна у тексту.

ДОКАЗ

Догодило се то пред једним судом у Лондону. Рођаци неког имућног човека, који је сву имовину те стаментом завештао једном универзитету, покушали су да оборе завештање тврдећи да је покојник био неуравнотежен и неодговоран за своје поступке. Као доказ, њихов адвокат је поднео једно „шашаво“ писмо које је преминули написао неком свом пријатељу коме је син умро. „О жалостила ме је вест о смрти вашег сина. Али, све што живи мора да умре, да прође кроз живот у вечност... Јер кад се зна да нешто мора бити, да је обично, најобичнија ствар, што бисмо то у пркосном отпору узели к срцу?“

Кад је писмо било прочитано, устао је адвокат, заступник универзитета и рекао:

„Смем ли да уваженом суду скренем пажњу на први чин „Хамлета“. Покојник није измислио тај „шашави“ језик. Он га је само позајмио од — Шекспира.

ПОСЛЕДЊА ЖЕЉА

Када је велики француски књижевник Франсоа Рабле (1494—1593) лежао

на смрти, чуо је како се лекари шапатом договарају о неком новом леку који би можда помогао смртнику.

— Господо, само без икаквих експеримената, молим — побунио се књижевник. — Желим да умрем природном смрћу.

ОСТРВО С БЛАГОМ

ТЕКСТ: А. РЕЈМОНД
ЦРТА: М. РЕМАК

КАО РАКЕТА

3 а Марк Диксона и Гордона Сквелла, стручњаци за котлове, кишно јутро 23. марта 1964. било је само почетак још једног радног дана на ремонту великог пароброда „Канбера“ у луци Саутемптона.

Њихово радно место налазило се у унутрашњости брода, просторији са котловима, великој и без прозора, која је својим обликом помало подсећала на катедралу. Задатак им је био да пажљиво начине отвор у котлу како би могао да се изврши преглед његове унутрашњости.

Боца — шемџирана бомба

Испред котла налазиле су се спремне за употребу боце — у облику бомби — са кисеоником и ацетиленом. Све је било у реду. Док је Гордон стављао заштитне наочаре и припремао алат за сечење, Марк Диксон је проверавао довод гаса и вентиле на боци с ацетиленом, лако запаљивим и експлозивним гасом који се употребљава за аутогено заваривање. И одједном, у једном тренутку, рутински посао се претворио у справу.

Црна мехураста материја појавила се на месту где је вентил за мерење притиска био зашрафљен на боцу с ацетиленом. Диксон је брзо отворио пропусни вентил и посматрао како се креће казаљка на апарату за мерење притиска. Требао је да региструје између 100 — 125 килограма по 6 квадратних сантиметара, али је она стигла чак до бројке 200 килограма. Скинувши рукавице Марк је лако додирнуо боцу — била је врућа као ватра. Коса му се дигла од страха. Схватио је да се боца претворила у темпирану бомбу!

Укус страха

И Сквел је видео како се игла креће. Потврдно је климнуо главом када је видео како Диксон затвара вентил. Око њих се чуло ударање чекића о метал, шиштање лет-лампи и биле је немогуће да поразговарају, а и речи су биле из-

ЗАХВАЉУЈУЋИ ХРАБРОСТИ ДВА ЧОВЕКА НАЈВЕЋИ ЕНГЛЕСКИ ПУТНИЧКИ БРОД »КАНБЕРА« КОЈИ ЈЕ СТАЈАО ПРЕКО ПЕДЕСЕТ МИЛИЈАРДИ ДИНАРА ИЗБЕГАО ЈЕ ПРОПАСТ ЗА ЈЕДВА НЕКОЛИКО МИНУТА

лишне. Обојица су знали: у боци се догађа нешто опасно. Гас је горео, притисак је стално растао — до експлозије није далеко.

Осврнули су се око себе. Људи и њихови другови били су задубљени у посао. Нико од њих није ни сањао да сваког тренутка експлозија може да направи рупу у броду, вода ће поплавити просторију с котловима и они неће моћи да се спасу. Узано степениште водило је горе, ка безбедности. Да су послушали своје инстинкте, два човека би одбацила свој алат и побегли, али знали су да су само они одговорни за животе својих другова, а такође и за сигурност највећег британског путничког брода који је стајао преко 50 милијарди динара.

У устима су осетили укус страха, али могли су да учине само једно.

Корак по корак

Зграбивши вентил за притисак као ручице, Диксон је ухватио боцу и почео да је вуче. Јара је продирала кроз његове дебеле кожне рукавице. Чинило му се да ће тежина боце да му сломи руке, али је стиснуо зубе и наставио да је гура испред себе. Гордон Сквел ишао је иза њега. Ништа друго није могао да учини.

Полако, полако, Диксон се пео гвозденим степеништем. Сваки корак био је право мучење. Тетурао се, очајнички покушавао да одржи равнотежу. Пажљиво, пазећи да не тресне смртносноу боцу, прешао је последње кораке.

Тешко је дисао, напрегнути мишићи ужасно су га болели, али некако је наставио да иде. Пренео је боцу преко узаних пролаза, препуних радника. Неколицина га је погледала. Нико није схватио да поред њих про-

лази смрт. Најзад су стигли до отворене палубе. Ситне капи кише су почеле да цврче када су додирнуле боцу — непријатно подсећање да притисак и топлота расту.

Диксон је полако отворио вентил. Казаљка која је показивала притисак одлетела је до самог краја. Боца је направљена да одолева притиску од 500 килограма —

тисак сада износи већ 400 килограма, а стално се повећавао.

Вајројасци у помоћ

Сада је Сквел преузео боцу. Савијених колена по-

лако се кретао преко клизаве палубе, а онда је, корак по корак, пошао ка пристаништу.

Два ватрогасца су их угледала. Знали су да два стручњака за котлове неће без озбиљног разлога да се тетурају по броду с боцом. Потрчали су да им помогну.

Сквел и Диксон су били стручњаци, ватрогасци то нису били. Пре него што је један од њих могао да их опомене, један ватрогасац је отворио вентил који је ослобађао притисак.

Боца која је била бомба постала је ракета. Горњи део је разнет док су дим и пламен избијали из ње, она је шиштајући полетела изнад пристаништа.

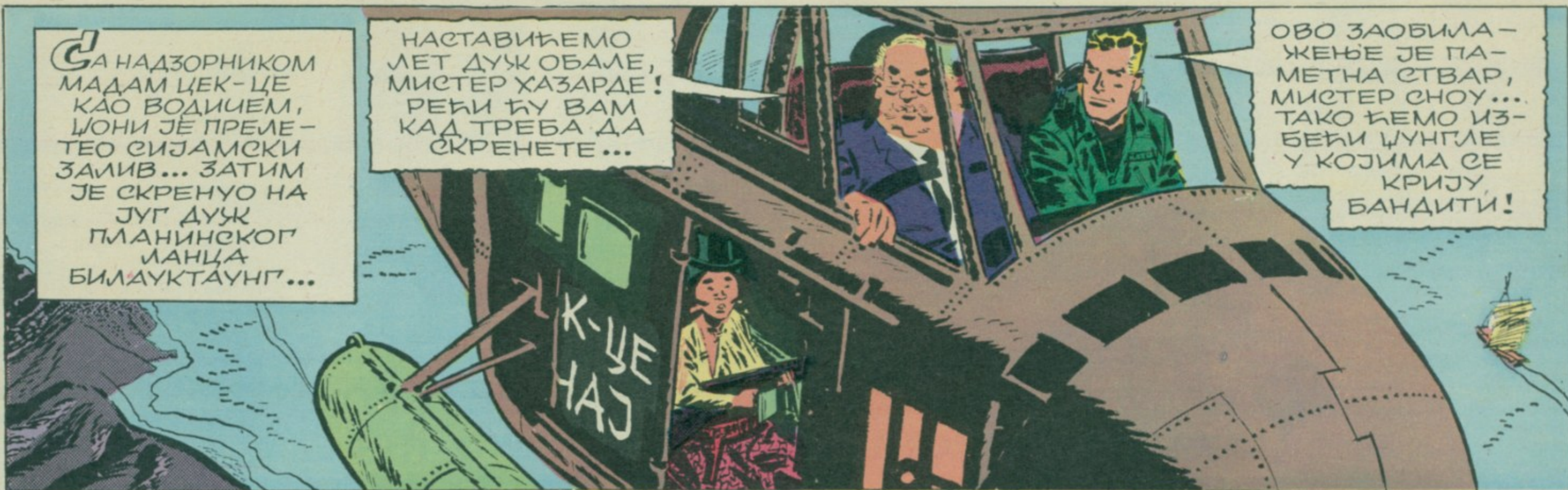
Одвојила се од тла и изгледало је да ће се вратити летећи у круг. Међутим ударила је о бок пароброда и уз последње шиштање потонула у прљаве воде пристаништа. Једина штета била је мало оштећена боја на „Канбери“. Захваљујући невероватној храбрости ова два човека, пропаст је избегнута за свега неколико минута.

Т. Ш.

БОЦА КОЈА ЈЕ БИЛА БОМБА ПОСТАЛА ЈЕ РАКЕТА.

✈ **ЏОНИ ХАЗАРД** ✈ **ФРЕНК РОБИН**

СА НАДЗОРНИКОМ МАДАМ ЦЕК-ЦЕ КАО ВОДИЧЕМ, ЏОНИ ЈЕ ПРЕЛЕТЕО СИЈАМСКИ ЗАЛИВ... ЗАТИМ ЈЕ СКРЕНУО НА ЈУГ ДУЖ ПЛАНСКОГ ЛАНЦА БИЛАУКТАУНГ...

НАСТАВИЋЕМО ЛЕТ ДУЖ ОБАЛЕ, МИСТЕР ХАЗАРДЕ! РЕЊИ ЂУ ВАМ КАД ТРЕБА ДА СКРЕНЕТЕ...

ОВО ЗАОБИМАЖЕЊЕ ЈЕ ПАМЕТНА СТВАР, МИСТЕР СНОУ... ТАКО ЋЕМО ИЗБЕЊИ ЏУНГЛЕ У КОЈИМА СЕ КРИЈУ БАНДИТИ!

БАНДИТИ КОЈЕ ЈЕ ИЗМИСЛИЛА МАДАМ ЦЕК-ЦЕ!

ПО НАДЗОРНИКОВОМ УПУТСТВУ ХАЗАРД ЈЕ СКРЕНУО ПРЕМА УНУТРАШЊОСТИ КОПНА...

ДРЖИТЕ СЕ РЕКЕ, ХАЗАРДЕ! ПРИБЛИЖАВАМО СЕ НАШОЈ ПРВОЈ ПЛАНТАЖИ...

СЈАЈНО МЕСТО... ИДЕАЛНО ЗА СКРИВАЊЕ!

МАЛО КАСНИЈЕ...

ОВО ЈЕ САБИРНО МЕСТО ЗА ЧАЈ СА УДАЛЖЕНИЈИХ ПЛАНТАЖА! ОВДЕ ЋЕМО ПРЕУЗЕТИ ПРВЕ ТОВАРЕ!

ДА ЛИ СЕ У КОЈОЈ ОД ОВИХ КОРПИ КРИЈЕ СИРОВИ ОПИЈУМ! АЛИ, КАКО ДА ИШТА ОТКРИЈЕМ КАД МЕ МОТРЕ ТОЛИКЕ ОЧИ?

САД ИДЕМО НА ПЛАНТАЖУ БРОЈ ДВА!

КАСНИЈЕ, ТОГ ИСТОГ ДАНА...

ЗАМОРАН ДАН, ЗАР НЕ? ОВО ЈЕ ПОСЛЕДЊА КОРПА! САД ЋЕМО НАТРАГ ЗА БАНГКОК... У ГЛАВНО СКЛАДИШТЕ!

А ЈА КАО ШПИЈУН АМАТЕР ДА УПИШЕМ ЈЕДНУ ВЕЛИКУ НУЛУ!

СНОУ ЈЕ КОРАКНУО И... АЈ!

НЕСПРЕТЊАКОВИЋУ! АКО СЕ ОШТЕТИ ЈЕДАН ЛИСТИЋ ЧАЈА, НЕЋЕШ ДОБИТИ ДНЕВНИЦУ!

ТАЈ ПАКЕТИЋ! СИГУРАН САМ ДА ЈЕ У ЊЕМУ ОПИЈУМ! УПЕЦАЛИ СМО МАДАМ ЦЕК-ЦЕ!

КАД САВЕТОВАЊЕ О ПОЛОЖАЈУ БРОДА И ЊЕГОВЕ ПОСАДЕ ПОЗВАН ЈЕ И НАУЧНИК РЕД ПИРС...

ИЗГЛЕДА ДА ЈЕ НАС БРОД ОДНЕТИ ПРАВО НА ЈУПИТЕР!

ДА, ПОЛЕ! САМО, ЧАК АКО И УСПЕМО ДА СЕ НА ЊЕГА СРЕЊНО СПУСТИМО, НЕЌЕМО ИМАТИ ГОРИВА ДА СЕ ВРАТИМО!

ТАЧНО! ЈЕДИНА НАДА НАМ ЈЕ ДА ОГРАНИЧИМО ДОВОД ГОРИВА У МАШИНЕ... РУЧНО! РИЗИЧНО ЈЕ, АЛИ...

У ОДЕЉЕЊУ ЗА ГОРИВО...

ДОК ГРЕГ ПКУШАВА ДА ОСЛОБОДИ КОНТРОЛНЕ ПАЛИЦЕ, МИ ТРЕБА ДА СМАЊИМО ПРИЛИВ ГОРИВА У МОТОРЕ!

ДА, ПОЛЕ! САМО, ИМАЈ НА УМУ ДА ЈЕ ГОРИВО СУПЕРРАСХЛАЂЕНИ ГАС! АКО ПРСНЕ... ЗАЛЕДИЌЕ НАС У ТРЕНУТКУ!

БРЗО СУ ДОВУКЛИ ЈЕДНУ ЦЕВ ДА БИ ЈЕ СПОЈИЛИ СА ГЛАВНОМ...

КАД БИСМО САМО ИМАЛИ ЈЕДНУ СПОЈНИЦУ...

ПОСТОЈИ ЈЕДНА РЕЗЕРВНА У СКЛАДИШТУ...

ЗБОГ ОЗБИЉНОСТИ ПОЛОЖАЈА БРЕД ЈЕ НЕРВОЗАН И НЕДОВОЉНО ОБАЗРИВ...

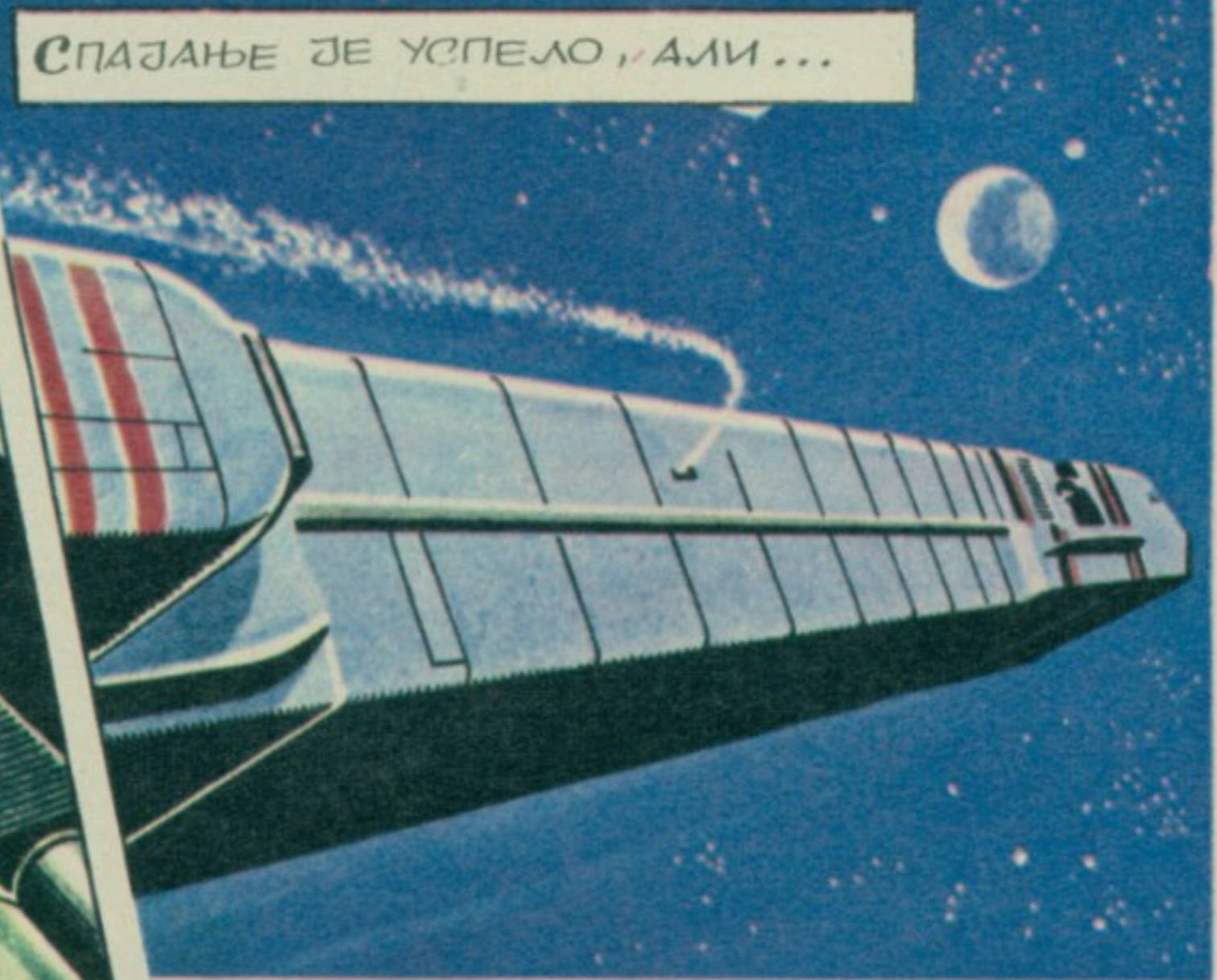
КАД ЈЕ ОН НАПУСТИО СКЛАДИШТЕ...

ОСТАВИО ЈЕ СПОЉНА ВРАТА ОТВОРЕНА... САМО ДА СКИНЕМ РЕЗУ И... СЛОБОДАН САМ!

ЗА ТО ВРЕМЕ...

АУТОМАТСКИ СЕКАМ НАЧИНИЌЕ ОТВОР У ГЛАВНОЈ ЦЕВИ ЗА МАЊЕ ОД ПЕТ СЕКУНДИ! ПРИБЛИЖИ ТУ ЦЕВ...

СПАЈАЊЕ ЈЕ УСПЕЛО, АЛИ...

ШЗНЕНАДА...

ПОЛЕ! ПРИТИСАК ЈЕ ПРЕВЕЛИК! СПОЈНИЦА НЕЌЕ ИЗДРЖАТИ!

МОРАЌЕ!

НЕБЕСА! ПАТО ЈЕ КОРГАН! УМАКАО ЈЕ!

ДВА ЧОВЕКА ОЧАЈНИЧКИ СУ СЕ БАЦИЛА НА СПОЈНИЦУ...

ЛЕШНИК ● ВАДЕМ ● КАРАМЕЛА

**ИЗНЕНАЂЕЊЕ ЗА СВАКОГ:
У ЈЕДНОЈ
ЧОКОЛАДИ
ТРИ УКУСА!**

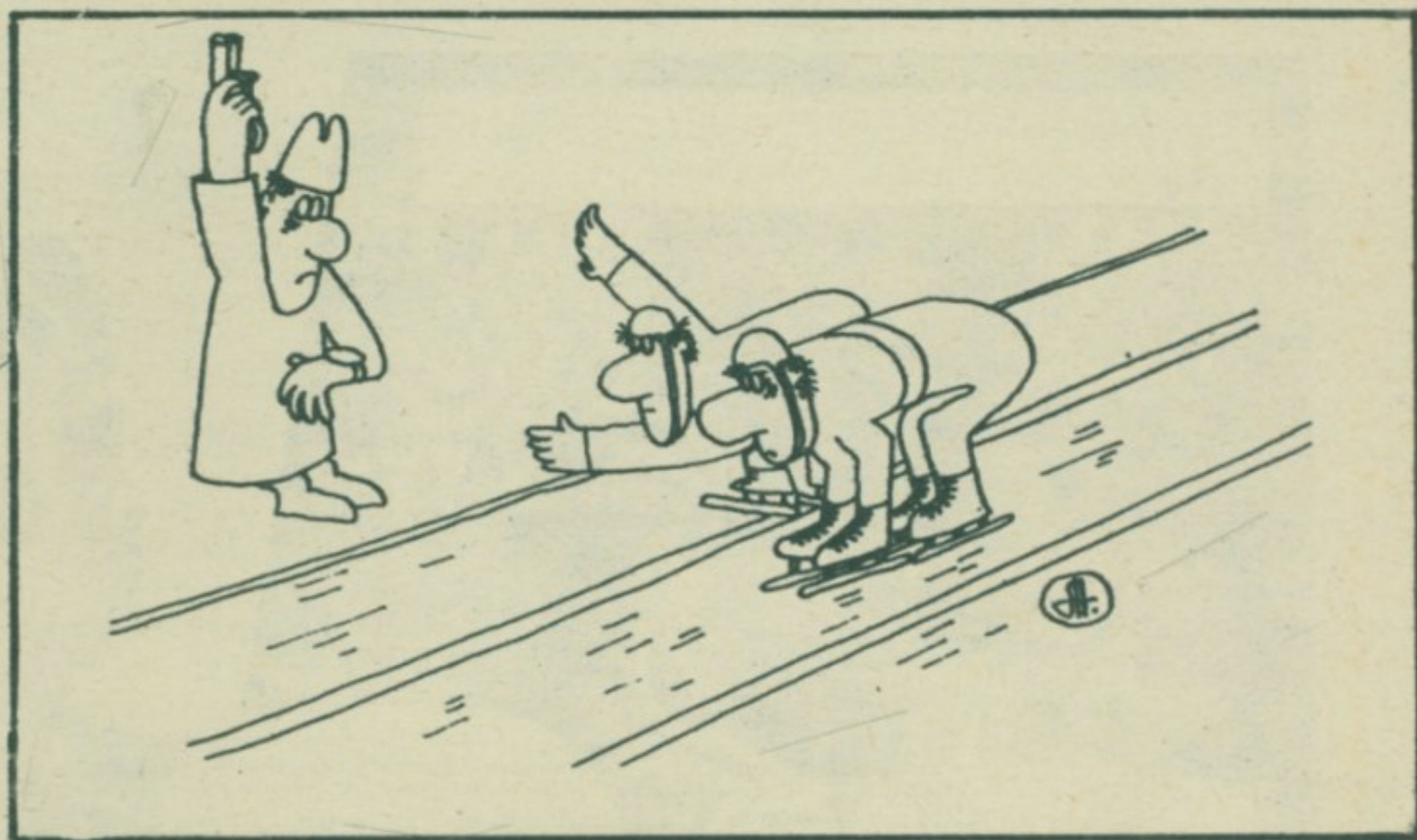
PUNJENA MLIJEČNA ČOKOLADA

Млечна чоколада „ВОЛИМ ТЕ...“ производи се за свачији укус: у пет комбинација — свака комбинација садржи три оригинална воћна пуњења!

Zveševac СЛАДИ И НАГРАЂУЈЕ!

***** ХУМОР *****

БЕЗ РЕЧИ

— У овом свету нико нема разумевање за спорт!

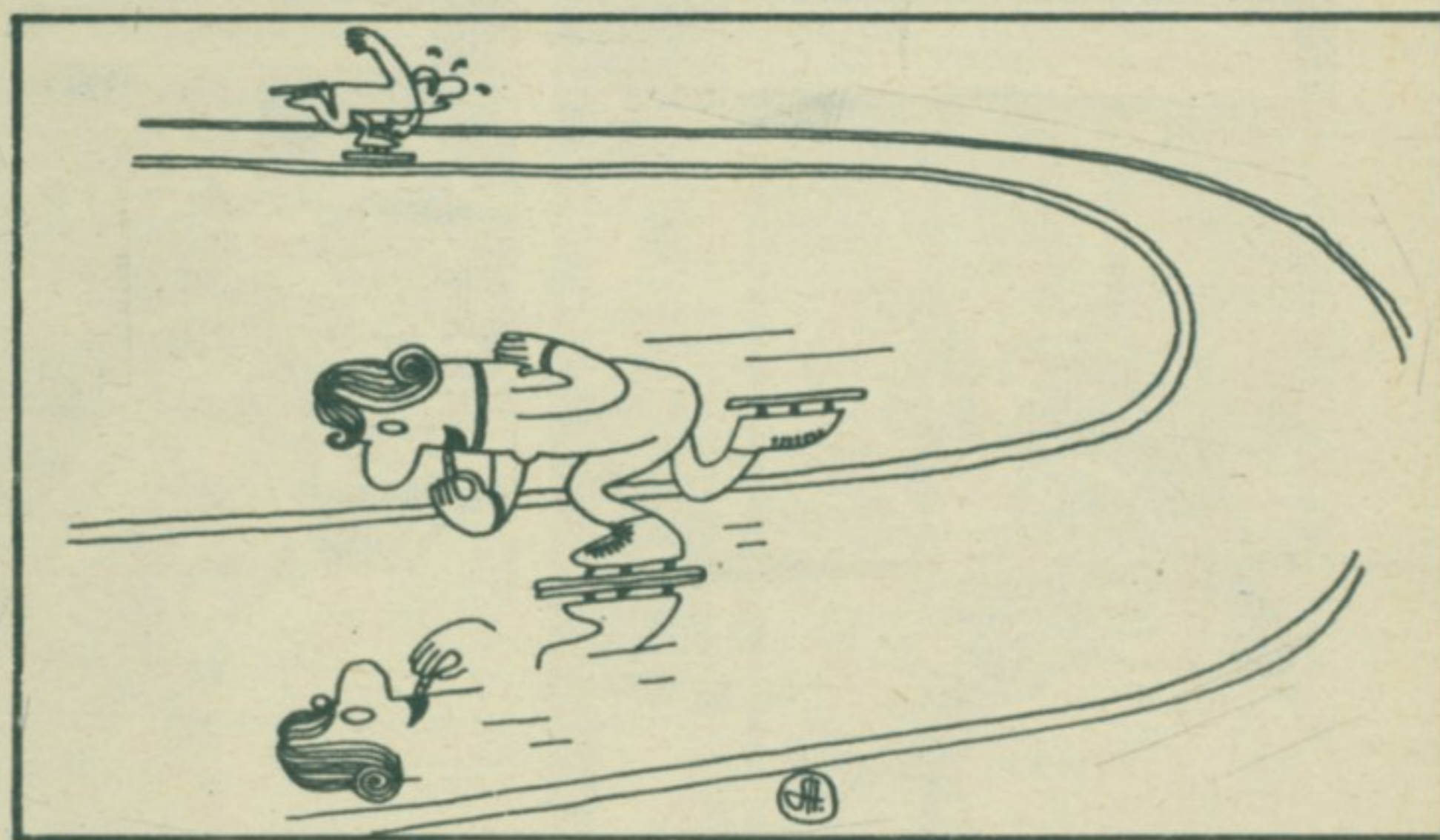

— Напуштам фудбал, од сада ћу да играм рагби. То је више за мушкарце!

МИШИЋ У ЛАВИРИНТУ

Децо, помогите мишићу да дође до сира. Немојте дозволити да се изгуби у лавиринту и умре од глади.

БЕЗ РЕЧИ

ЕВА SARDINA

ЈА ВОЛИМ **ЕВА** САРДИНУ СА ЗНАКОМ МОРЖА

БЕЗ РЕЧИ

**ЈЕДНА
АЛИ ВРЕДНА**

ЉУДСКО СРЦЕ НИЈЕ ВРЕЂА У КОЈУ МОЖЕШ ДА ЗАВУЧЕШ РУКУ.
(Пословица афричког народа Бурумбу)

КАПЕТАН Кејт

КАПТАН РОЖАЛ ЈЕ УСПЕО ДА ПОБЕГНЕ ИЗ СВОГ ЗАТВОРА И УСКОЧИ У ЦАМАЦ КОЈИ ГА ЈЕ ЧЕКАО...

ПРВИ ПЛОТУН СТЕ ИСПАЛИЛИ ПРЕВИСОКО! ПУЦАЈТЕ ОПЕТ! БРЗО! БРЗО!

УСПЕЛИ СМО! ВАН ДОМЕТА СМО ЊИХОВИХ ПУШАКА!

ДИЖИТЕ СИДРО! РАЗАПНИТЕ СВА ЈЕДРА!

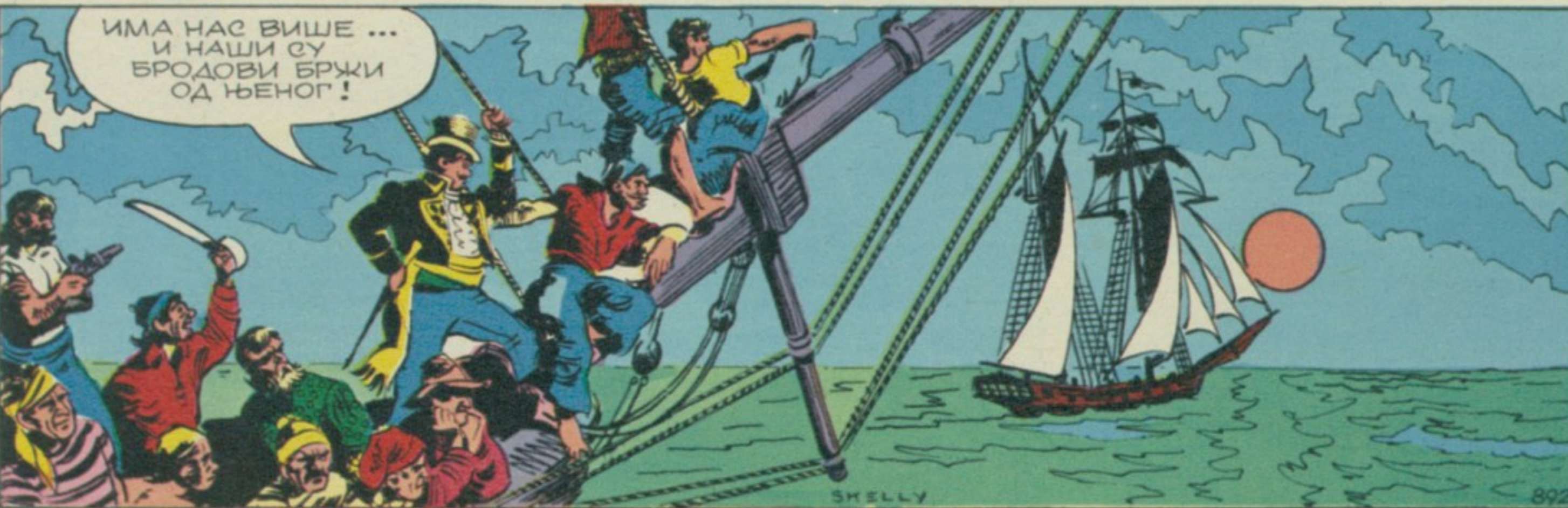

ЗАКАСНИЛИ СМО! ДИГЛИ СУ ЈЕДРА! ОНАЈ ЂАВО ОД ЖЕНЕ... НАПРАВИЛА ЈЕ БУДАЛЕ ОД НАС!

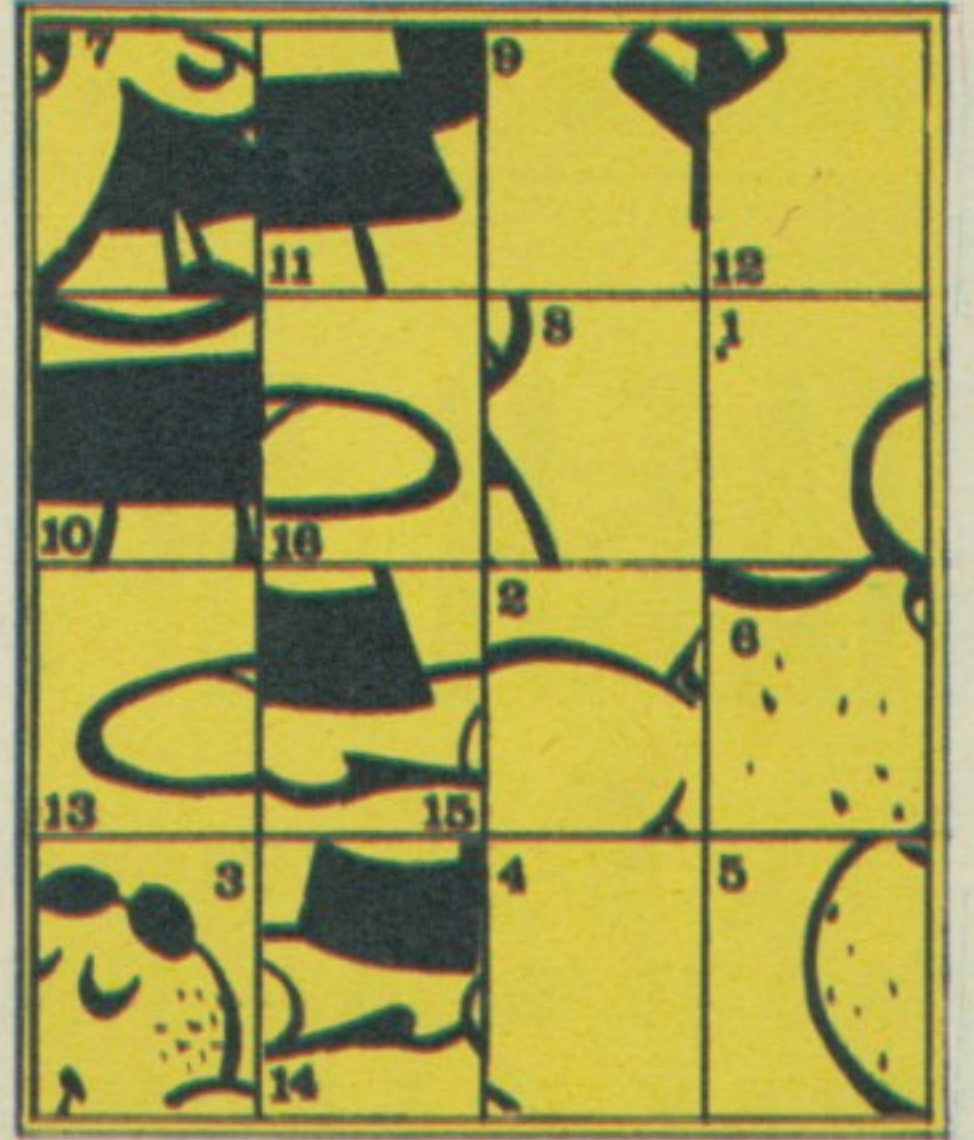
ТАЧНО! ДОСТОЈАН ЈЕ ПРОТИВНИК ЈЕДНОМ ЛА ДРОНУ...

... АЛИ, ИПАК НЕЋЕ УМАЊИ КРАЂУ СВИХ ТУДАРА! НА БРОДОВЕ!

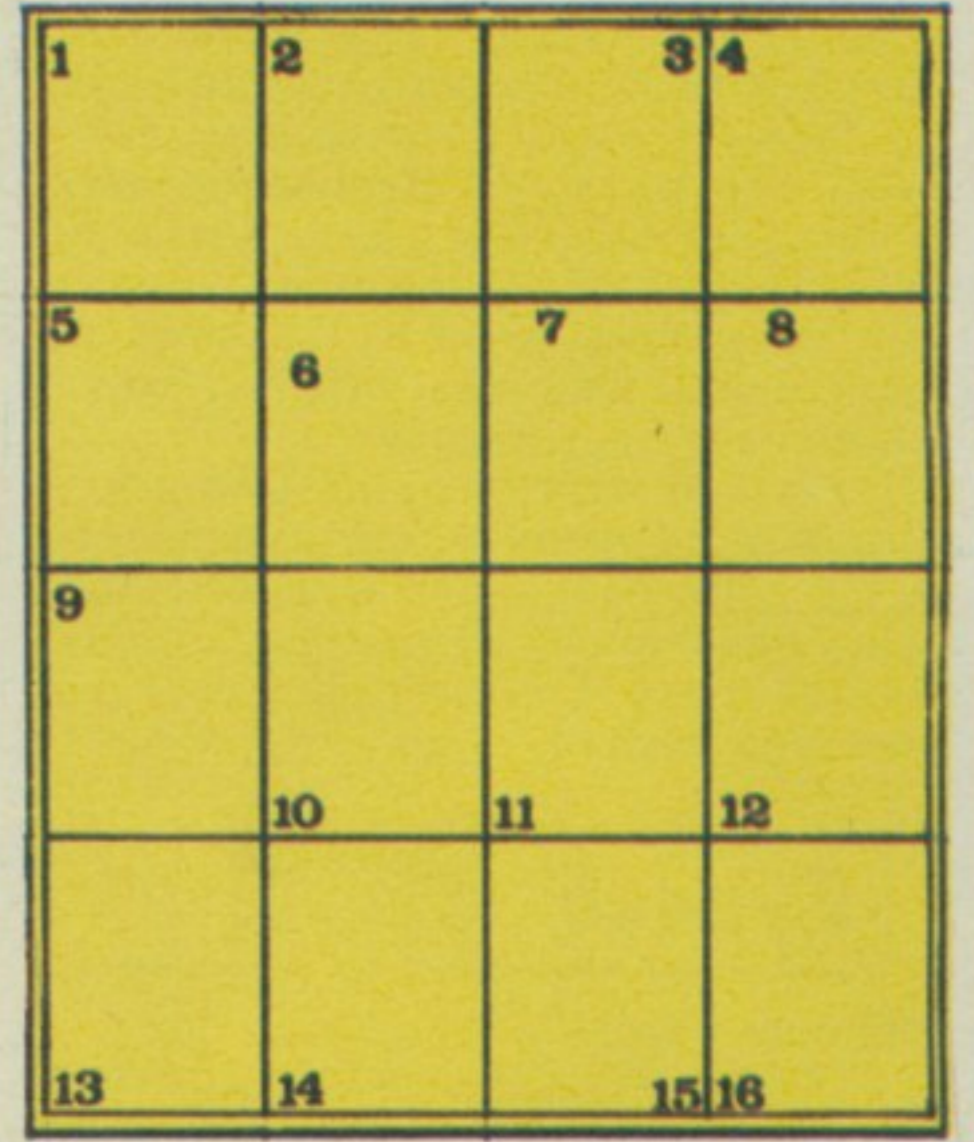

ИМА НАС ВИШЕ... И НАШИ СУ БРОДОВИ БРЖИ ОД ЊЕНОГ!

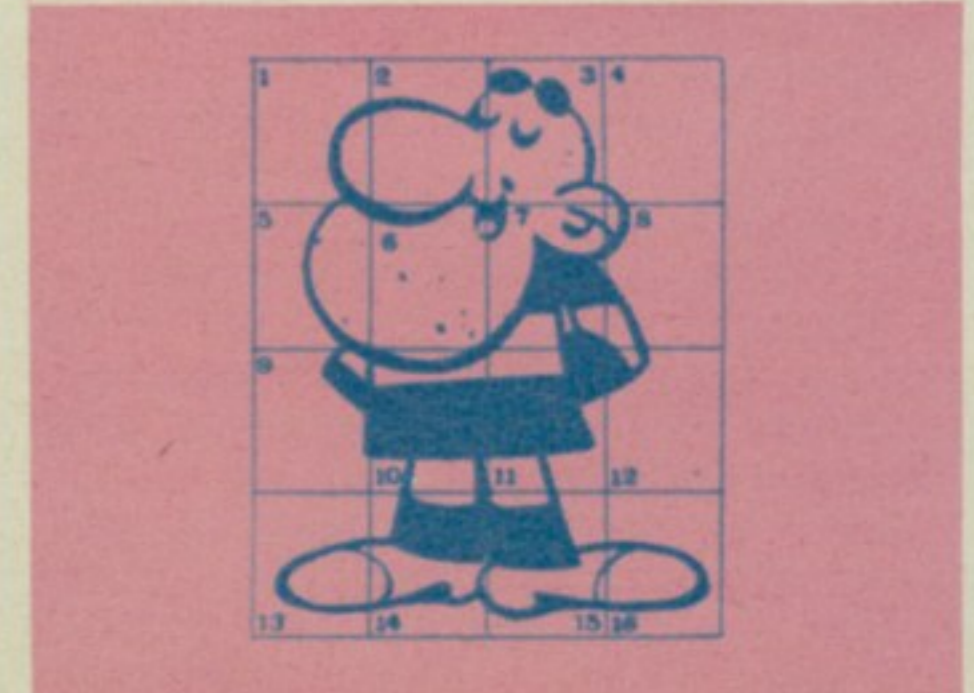

ЗАБАВИТЕ СЕ...

Овим цртежом се можете забавити на два начина: уз помоћ маказа и с оловком у руци. Прво делове с леве стране исеците и саставите. Добићете једног симпатичног човечуљка. Или пажљиво прецртајте и обојте поједине подеоке и сад имате две исте веселе личности.

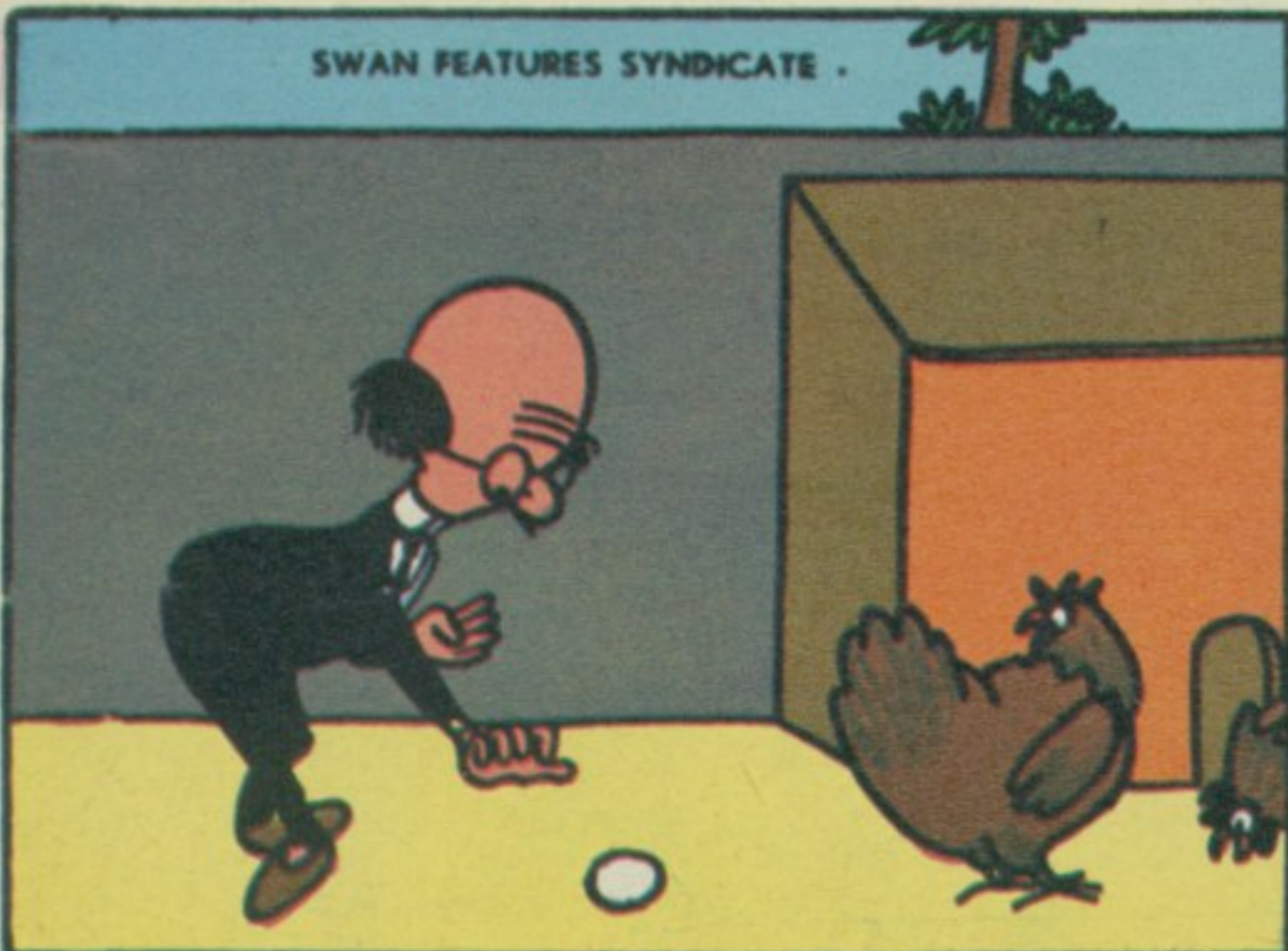

Решење:

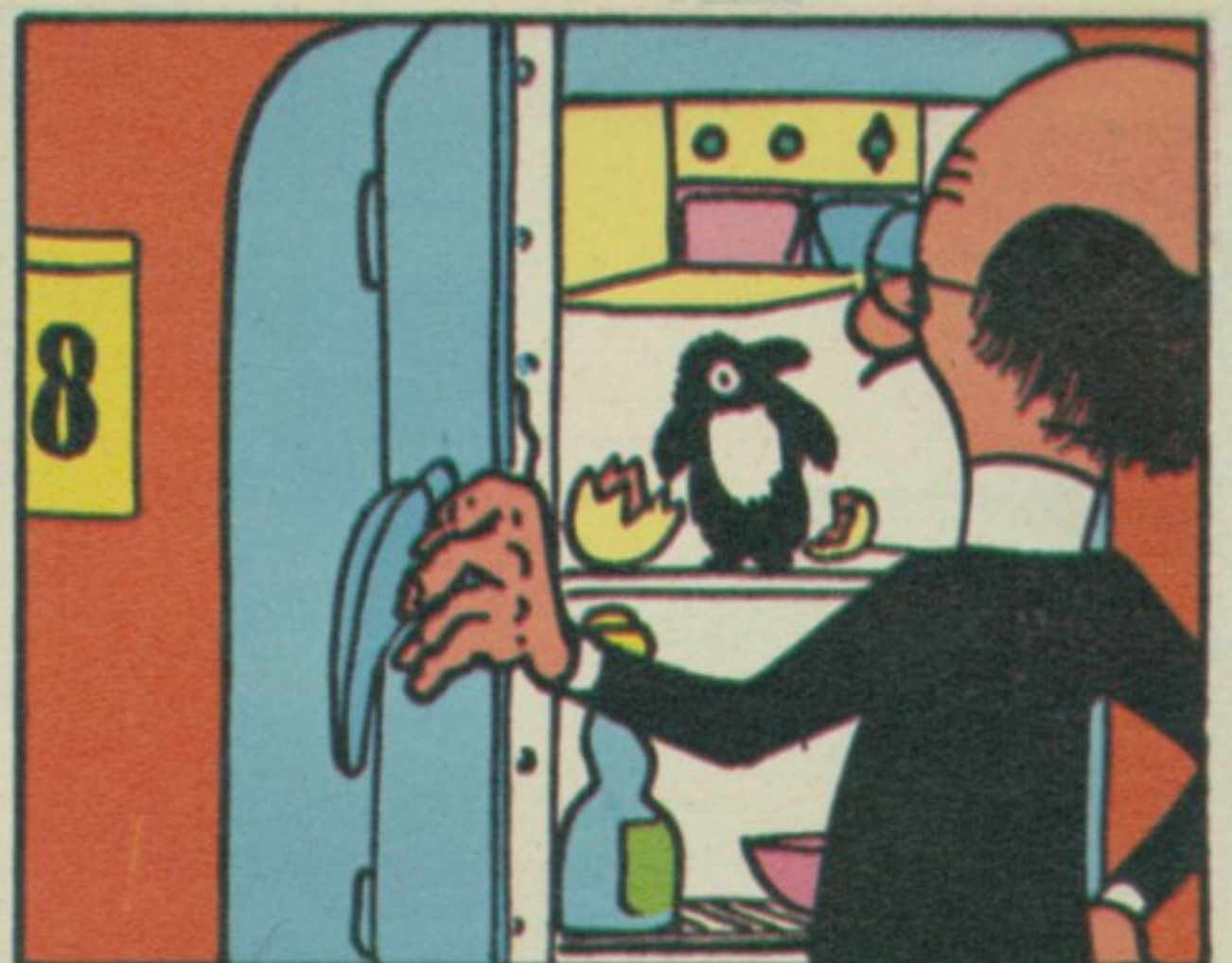
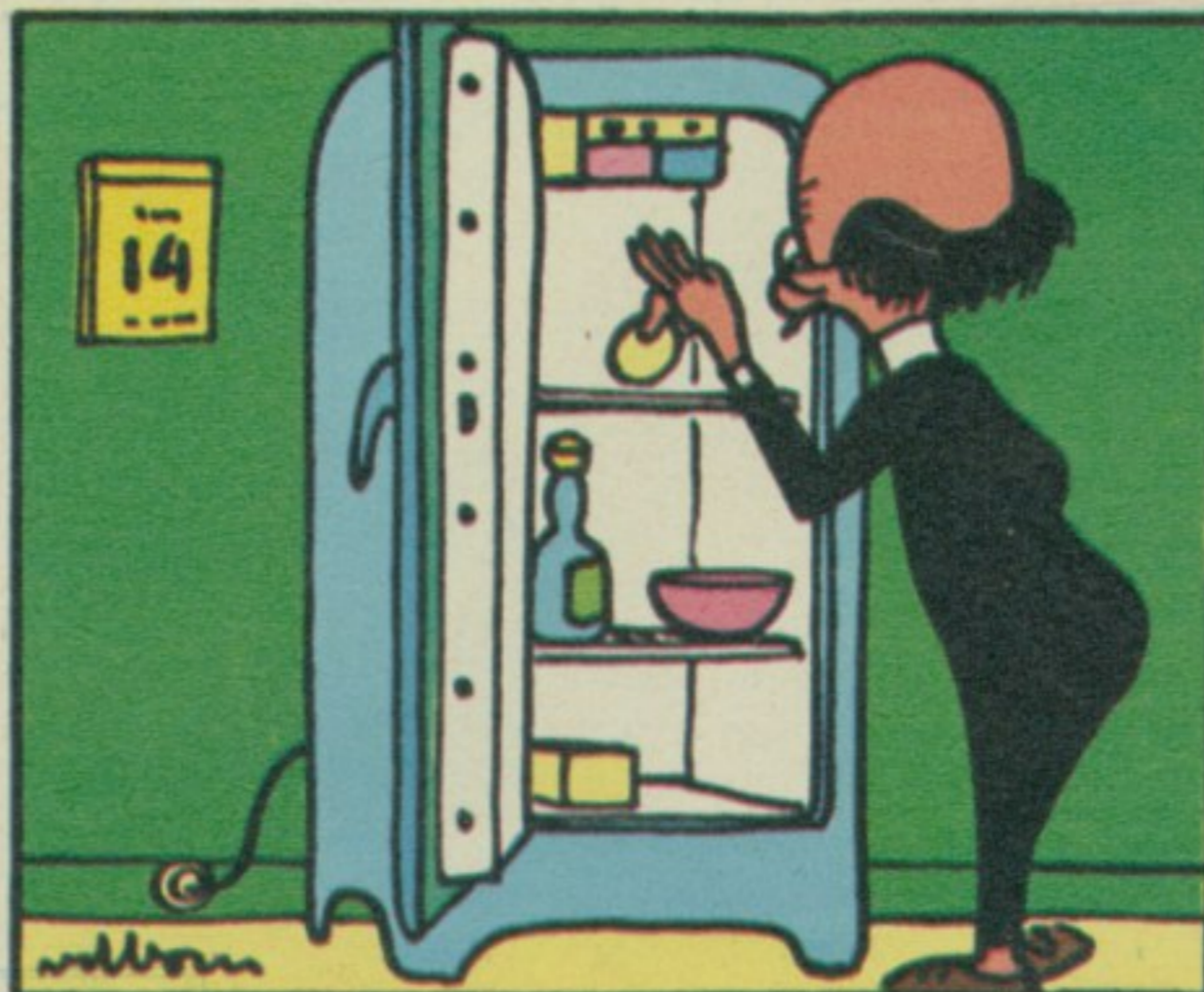

ПРОФЕСОР

АЛОФА

SWAN FEATURES SYNDICATE

НАЋИ ПРАВО ОРУЖЈЕ

БОРБА
ПРОТИВ
НЕВИДЉИВИХ 6

— УЗАЛУД, СТИЋИ ЋЕ НАС — ДАХ-
ТАО ЈЕ ВОЛ — ПРЕСКОЧИТЕ ОГРА-
ДУ И БАЦИТЕ СЕ У РЕКУ

Главном увученом међу раме-
нима Грахам се окренуо да би
се супротставио неизбежном.
Али, изненађење окамени његово
лице. Вол му показа на други крај
ходника:

— Заокренули су за нама, а онда
се одједном зауставили. За трену-
так су остали непомицни, њихова је
боја постала тамнија, а затим су по-
бегли као да их ђаволи прогоне.

— Шта ли их је нагнало да на та-
кав начин побегну? — упита се Гра-
хам. Никад нисам чуо да су остави-
ли своју жртву кад су је изабрали.
Зашто су са нама тако урадили?

— Мене питате! — рече Вол, чисте-
ћи своје одело. — Вероватно нис-
мо били по њиховом укусу. Отишли
су да потраже бољи залагај.

— Увек тако побегну — зачу се
један миран глас иза њих. — То се
већ више пута догодило.

Грахам се окрену на петама и уг-
леда је уоквирену у вратима. Свет-
лост у соби направила је ореол око
њене црне косе, а два мирна ока
гледала су у Грахама. Била је то
докторка Куртис.

Еурека

Уђоше у њену собу.

— Зашто беже? — запита Грахам.

— Не знам како да то објасним.
Болничко је особље, које је приме-
нило Бјорнесенову формулу, приме-
тило да Витони врло радо долазе у
болницу. Утврдили смо, међутим, да
у одређено време све лопте које се
налазе у болници нагло побегну и
тек после извесног времена се вра-
те, као што се то малочас догодило.

— Да ли се то бекство подудара
са нечим што чини део одређеног
реда у болници, на пример дељење
извесних лекова болесницима, рад
са апаратима за зрачење?

Хармони размисли тренутак, он-
да устаде, окрете један број и дуго
остаде у разговору са неким у дру-
гом крају болнице. Кад је завршила
разговор, њено је лице било задово-
љно.

— Морам признати да сам била
глупа што нисам раније помислила
на то. У одређено време укључују
се апарати за зрачење болесника
на кратким таласима.

— На којој таласној дужини раде
ови апарати?

— Метар и двадесет пет!

— Еурека! — викну Грахам. —
Можда смо открили оружје против
Витона.

Витони се боје

— Очеvidно је да се Витони боје
овог апарата. То смо утврдили и ми
малочас. Ко зна како на њих делу-
је зрачење. Можда ови апарати про-
изводе неподношљиву топлину или
неки смрад. Било како било тек ми
знамо да од њега беже. А све што
их нагони на бекство за нас је
оружје.

— Али ако је оружје — примети
докторка Куртис — зашто досад
нису уништили наш апарат? Никад
нису одустали да униште оно што
је за њих опасно.

— Зато што би, ако га униште,
привукли на њега пажњу људи.

— Разумем. — Изгледала је за-
бринуто. — Тако су јаки, њихова
интелигенција је виша од наше.

— Била је досад — рече Грахам.
— Али не мора и убудуће.

Нови облик
живоћа

Професор Чедвик говорио је
пред групом научника у подземљу
једног облакодера у Њујорку.

— Чињенице које смо последњих
месеци успели да прикупимо пока-
зују да су Витони без сумње сачи-
њени углавном од енергије која се
налази испод компактне и стабилне
форме; да нису ни чврсти, ни теку-
ћи, ни гасовити. Да нису ни животи-
ње, ни биљке, ни минерали. Они
представљају нови облик живота
који наука још није класифицирала,
имају нешто заједничко са лоптастим
муњама и сличним појавама,
али нису материја у правом смислу
речи. Они су нешто друго, нешто
што нам је још непознато, али није
натприродно, климну Грахаму и за-
врши: И зато молим господина Гра-
хама да вам образложи своје от-
криће, што ће нам, верујем, бити од
велике помоћи у будућности.

Грахам је испричао оно све што
се њему и Волу догодило тог по-
слеподнева у болници.

Затим је наставио.

— Потребно је да одмах започ-
немо с истраживањем све док не
откријемо у лествици таласа онај,
ако постоји, чија је фреквенца по-
губна за Витоне. Мислим да би тре-
бало поставити лабораторије с од-
говарајућом опремом у забаченим
местима, далеко од великих насеља
око којих се Витони окупљају.

— Зашто за ова истраживања не
ујединимо све наше научнике? —
упита један глас из сале.

— То ћемо и учинити. Али, они
ће радити у групама. Боље је имати
хиљаду научника који сваки за се-
бе врше истраживања него групу
од хиљаду особа коју Витони могу
уништити једним ударцем.

У Специјалној служби министар-
ства финансија Сентгстер је примет-
но узбуђен говорио Грахаму, Волу
и Лимингтону.

— Прошло је дванаест дана от-
како смо преко радија упутили по-
зив за сарадњу свима произвођачи-
ма апарата који емитују кратке та-
ласе и нисмо имали ни најмање по-
тешкоћа да упутимо свој позив. Ни-
је експлодирала ниједна радио-ста-
ница! Ништа! Не, уверавам вас, ни-
је могуће да смо изабрали прави
пут. Да ова истраживања на крат-
ким таласима представљају праву
претњу за Витоне, они би све пре-
дузели да нас зауставе. Напротив,

нису ни прстом макли. Значи, нала-
зимо се на кривом путу.

— А зашто ви мислите да Витони
желе да верујемо да смо погрешли?
— рече Грахам мирно. — Њи-
хово неинтересовање вас обесхраб-
рује, зар не? А ко вам каже да они
управо то желе: да нас обесхрабре?
Витони познају људе, много боље
од наших најбољих психолога.

— Можда имате право! — узвик-
ну Сентгстер, бришући ознојено че-
ло. — Додуше, сви извештаји кажу
да Витоне ниједан одашиљач крат-
ких таласа није осетио. Можда за-
иста брже од њих као што ми бе-
жимо од смрада.

Вол је ухваћен

— Витони... прате нас! — узвик-
ну Грахам Волу на путу према Стен-
форбу. — Повећајте брзину до мак-
сима, Арте! — Док је Вол свом
снагом притискао ручицу за брзи-
ну, он је притиснуо на дугме за по-
јачање брзине допунске батерије.
Аеромобил поскочи, динамо је по-
чео да урла.

— Узалуд... стићи ће нас — дах-
тао је Вол. — Прескочите ограду и
баците се у реку. То нам је послед-

ња карта. Останите под водом ко-
лико год можете да издржите.

Уз шкрипу жироскопа, машина
проби цементну ограду друма и
описујући лук у ваздуху удари у
воду. Аеромобил је потонуо уз хи-
љаду мехурића, остављајући на по-
вршини узбуркани вртлог по коме
се ширила мрља од уља. Изнад ње-
га узнемирено су лепршали Витони.

Грахам је отворно прозор секунд
раније него што је аеромобил пото-
нуо. Снажним ударцем ноге успео
је да изађе и великим покретима
пливао је под водом и упињао се да
нешто види. Чуо је кад је Вол иско-
чио из машине. Четири пута изла-
зио је на површину брзином паст-
трмке док се не нађе у шибљу крај
реке. Витони су били далеко на
небу.

Угледа Вола.

— Кад сам изронио други пут...
један проклети Витон бацио се на
мене — поче овај.

— Шта? — заурла Грахам.

— Један Витон ме је зграбио, —
с напором настави Вол. — Осетио
сам његов додир... пипао ме... у
мозгу... претресао, испитивао. —
Прекиде га јак напад кашља. Пос-
ле тога се не сећам више ничег.

— Мора да су вас они извукли на

ГРАХАМ ЈЕ КАО СКАМЕЊЕН ПРИ-
СУСТВОВАО УЖАСНОЈ Сцени: ЧУ-
ДОВИШТА СУ У НЕБО ОДВЛАЧИЛА
СВОЈЕ ЖРТВЕ

обалу, рече Грахам изненадно. — Ако су вам прочитали мозак, предвидеће све наше потезе.

Више не убијају

Гризући усну, Лимингтон упита: — Зашто нису убили Вола као све остале?

— Не знам. Вероватно су оценили да не зна ништа што би било опасно по њих — одговори Грахам.

— Ноћас је Чикаго био жестоко бомбардован; град је готово разорен. Лоша вест.

Грахам је читао:

— Вест Јунајтед преса: Професор Фергас Мак Андрес, атомски физичар светског гласа, мистериозно је јутрос нестао из своје куће у близини Оклахоме, за време доручка. Госпођа Марта Лесли, његова домаћица, изјавила је да су га однели Витони.

— Однели га, а не убили! То је чудновато, — рече Лимингтон. — Вероватно није много знао, иначе би га убили, а не украли. Али ако није био опасан, зашто су га однели?

— Хоће да измере умну снагу једног од најбољих људских мозгова да би сазнали да ли је могуће или не да људи пронађу оружје којим ће моћи да им се супротставе.

Грахам је као скамењен присуствовао ужасној сцени. Невероватном брзином Витон је направио круг око неког човека, а онда су се дуге нити, које су личиле на пипке, увукле у тело човека. После неколико тренутака светлеће чудовиште појури ка небу, носећи са собом жртву. Мало даље у небо је летела још једна жртва, још једна и још једна.

С Грахамовог чела текао је поток хладног зноја док је, држећи се сенке, журно ка болници.

Докторка Куртис била је као и увек, мирна и сталожена, а њене светле очи умирујућом спокојношћу гледале су Грахама.

— Витони сад више не убијају. Односе негде људе — рече Грахам. — Да ли би вам било жао да и мене однесу?

ВУЛКАНСКО ПЛЕМЕ

Ојеш касно

Она избеже одговор и рече:

— Данас сам пила чај са професором Фармилом. Верујем да је дошао на добру идеју. То ме плаши: сваки пут кад неко има неку идеју, умире. Он сматра да кад бисмо могли да помоћу неког апарата произведемо енергију којом се Витони хране, можда бисмо их натерали да се толико наклајукају том енергијом и експлодирају — настави она.

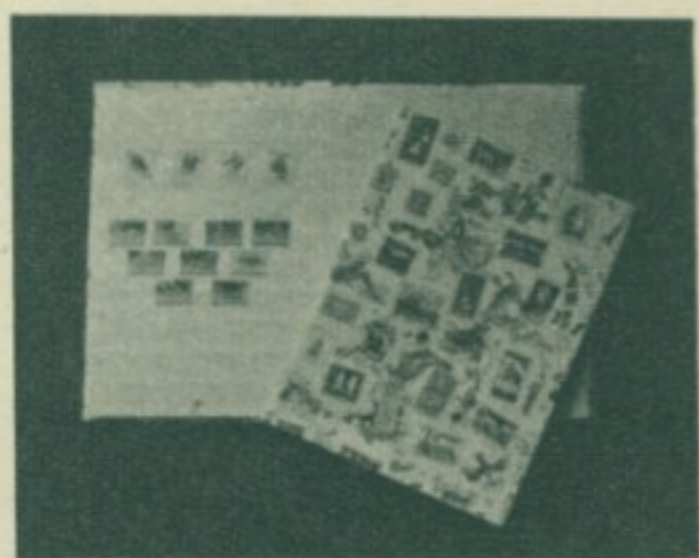
— Рекла сам му, настави докторка, да би ми се свидело да их улупам као беланце све док не постану чврст снег. Моје речи као да су оставиле утисак на њега. Не би било лоше да га подсетите ако, као и обично, не стигнете прекасно.

Грахам је заиста опет стигао прекасно. Али лице професора Фармилоа било је мирно, није имало израз страха који је примећивао код осталих жртава Витона. Можда је умро природном смрћу. Био је врло стар.

Грахам је покрио професорово лице, а његове као пергамент пожутеле руке, на којима су се истицале вене, прекрстио је на грудима. Нешто је пало на земљу, Грахам подиже: била је то оловка од посребреног метала. Изненада, као муња сину Грахаму једна мисао: Витони не знају да читају писане речи! Они немају очи, замењивало их је врло осетљиво запажање, али тако запажање може да прочита мисао али не и писане речи.

— Наставиће се —

ПОДСЕТНИК

Веома леп класер за марке, за филателисте почетнике. Стаје 27 дин. Продаје „Филателија“, Таковска 7.

ЗА ПОКЛОН

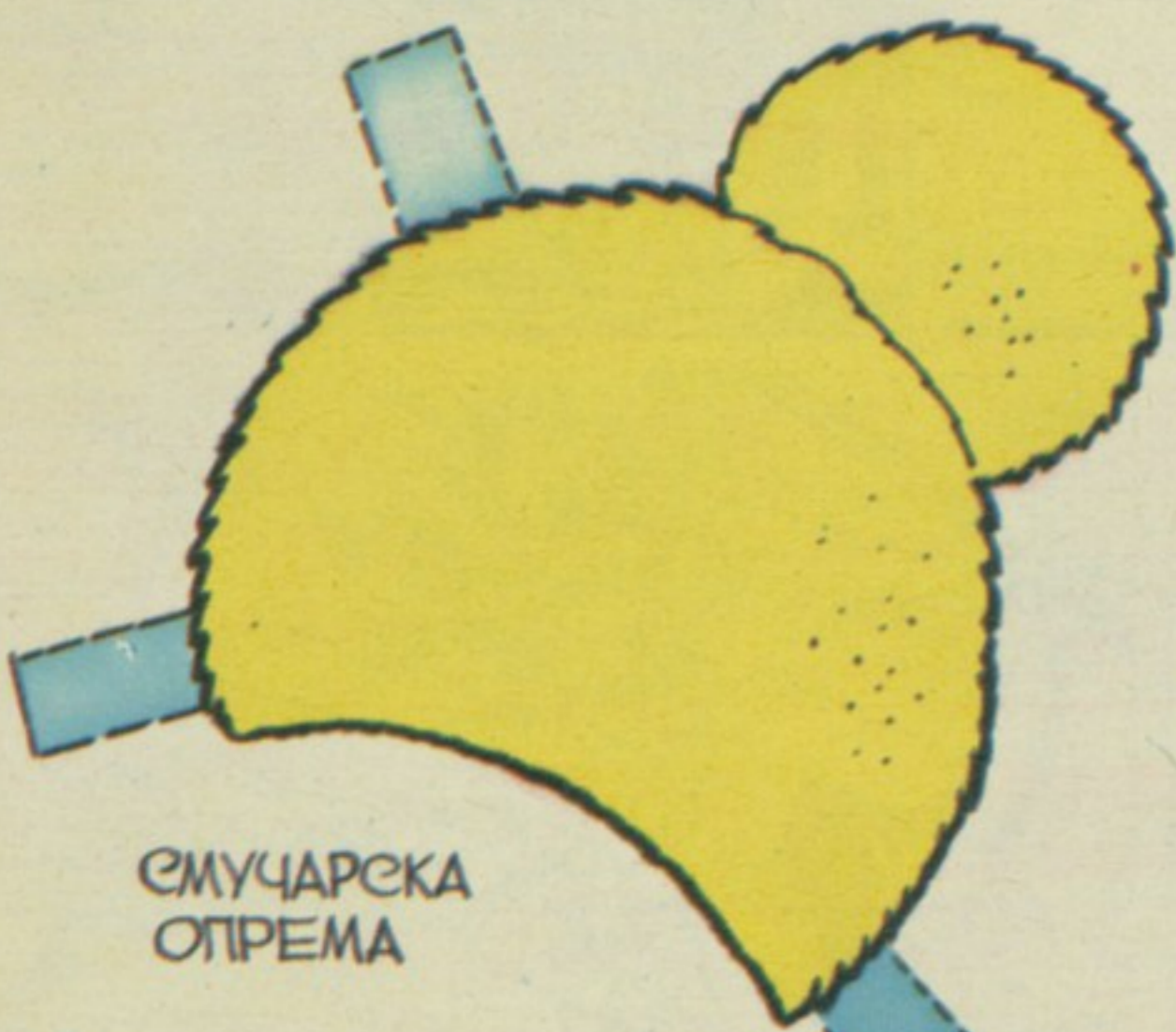
ПЛОЧА ЗА ВАС 4 x ЗЛАТКО

Некада су за Златка Голубовића говорили да је антиталенат, да копира друге, итд. Али, „несташни де чак“ наше забавне музике, како га неки зову, захваљујући својој упорности већ је постигао успехе као композитор (можда чак и веће него као певач). Недавно је снимно плочу на којој пева своју мелодију са последњег Опатијског фестивала „Галеб и гавран“ затим „Негде у свету“, „Ноћ када спавам“ и „Имала је 17 година“. Плочу је издао РТБ а цена јој је 7 нових динара.

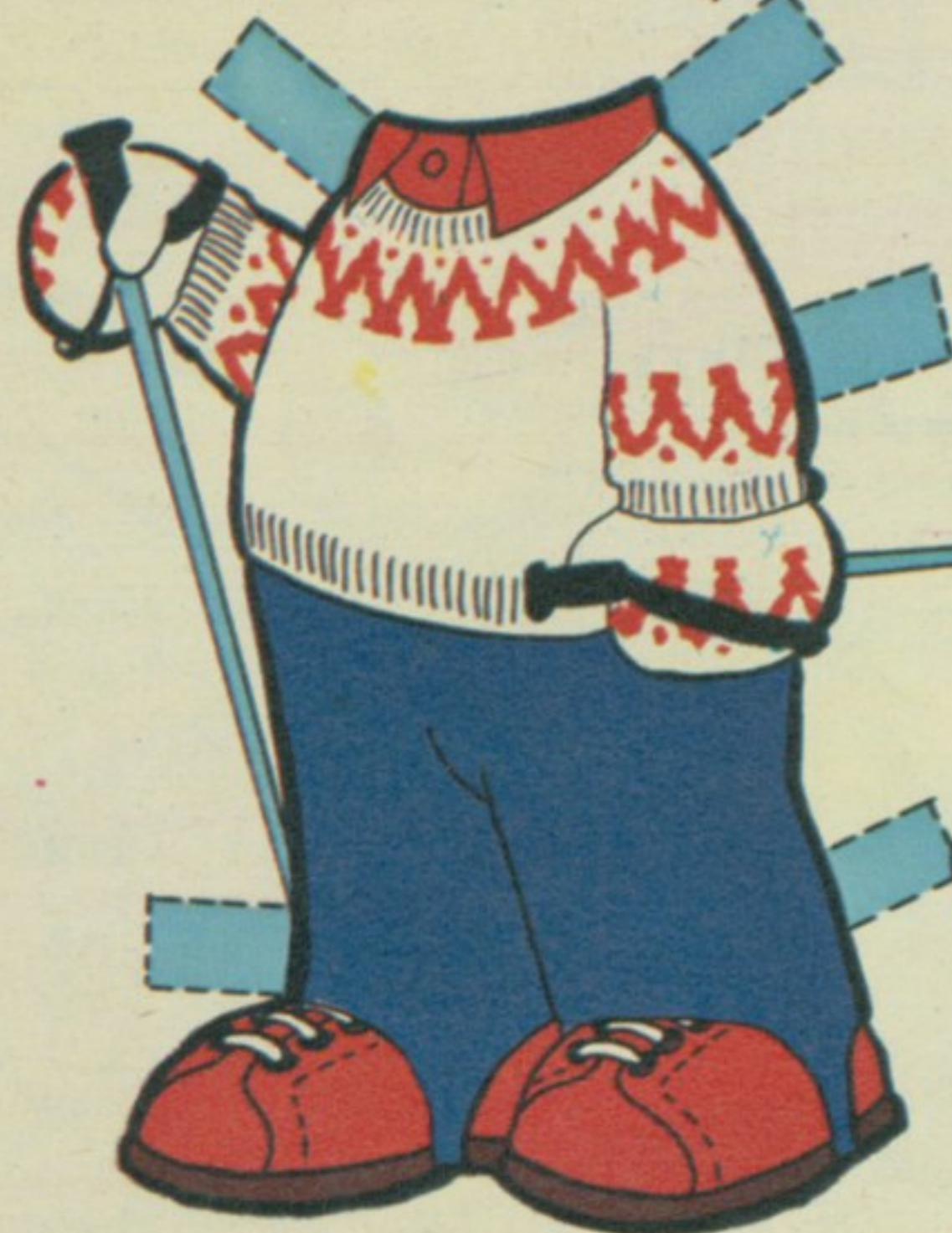
ЦИЦА на смуцању

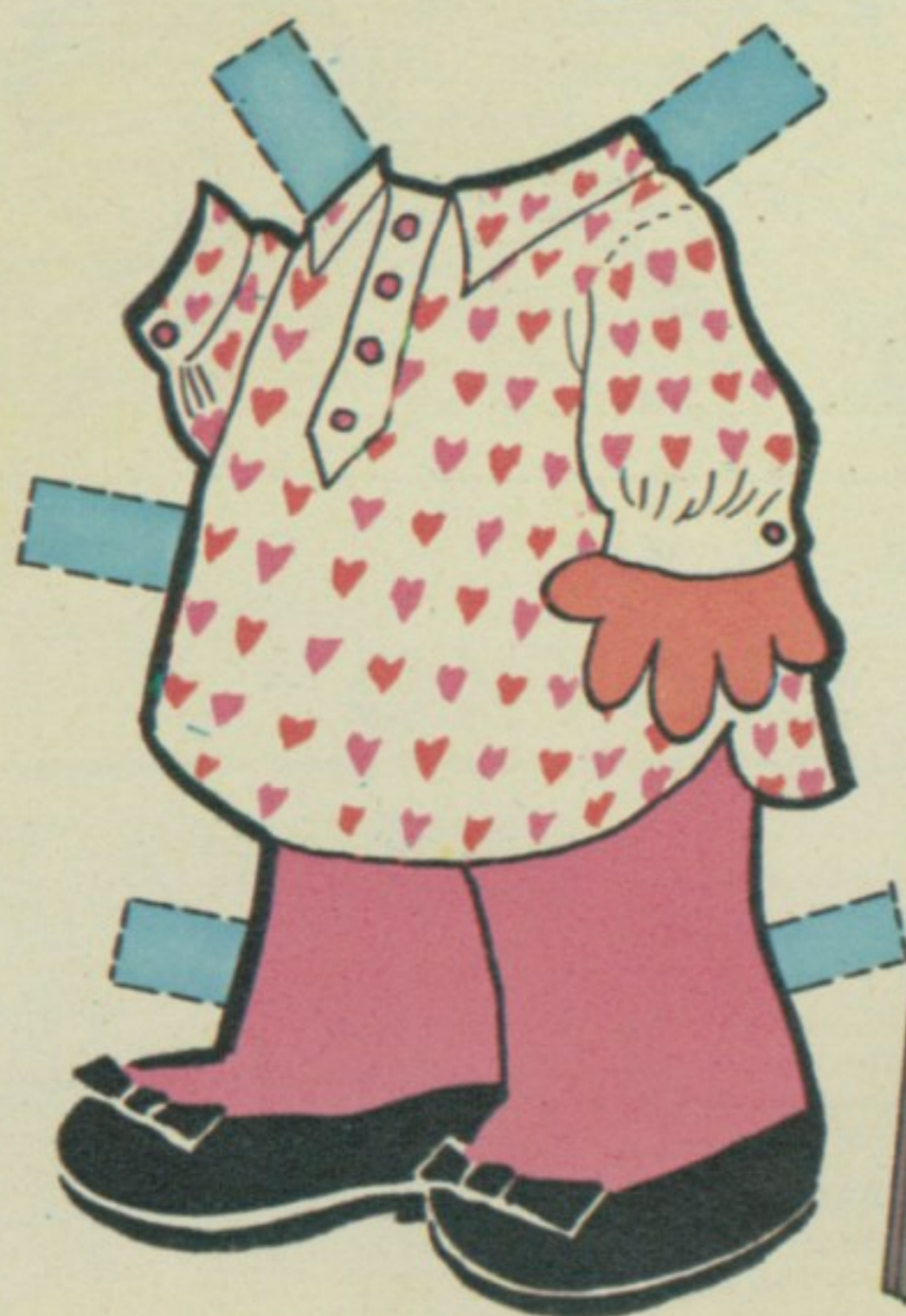
СМУЦАРСКА
ОПРЕМА

КОМПЛЕТ
ЗА ШЕТЊУ

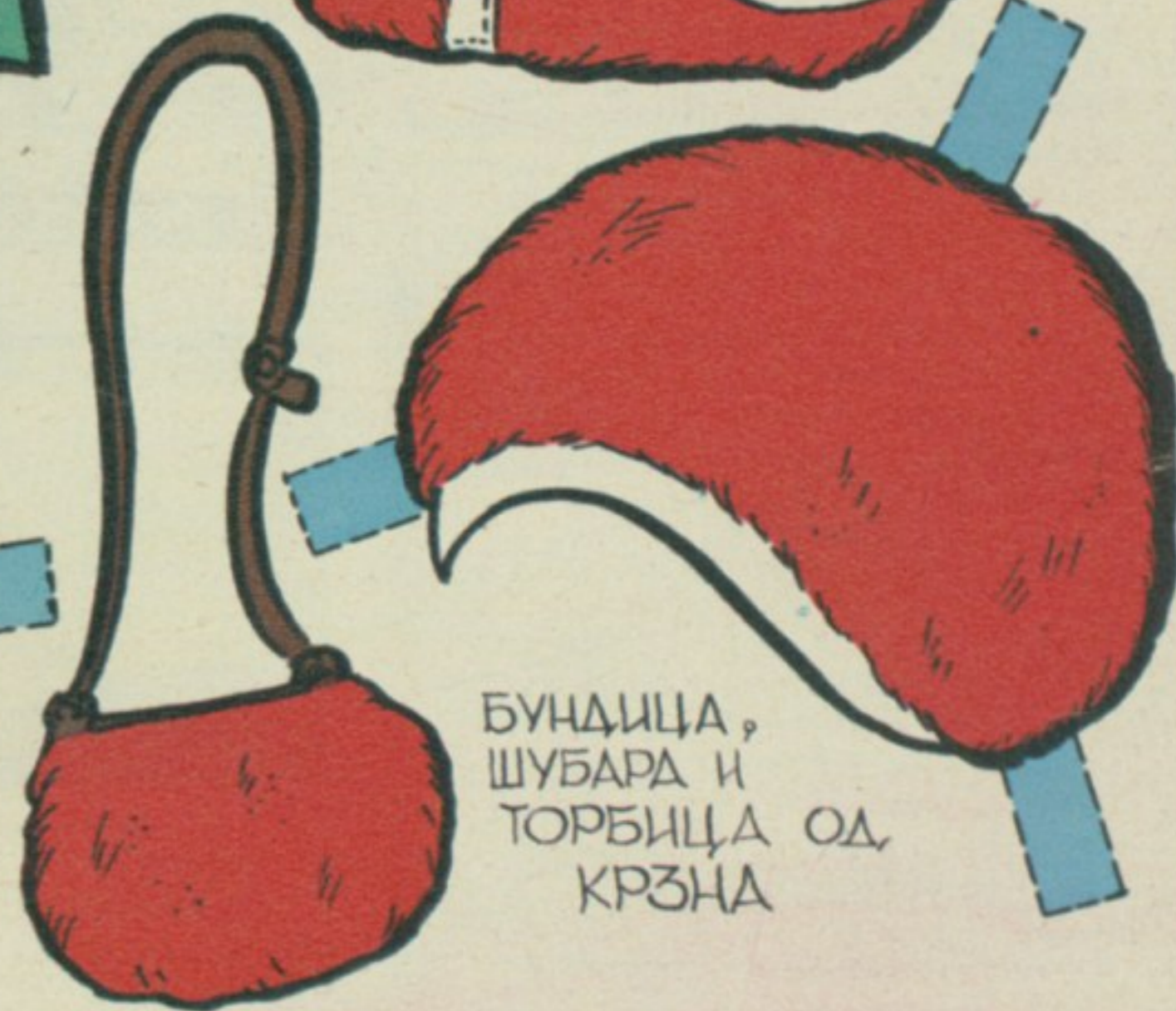
ВЕЧЕРЊА
ХАЉИНА

ХАЉИНА ЗА ОДМОР
ПОСЛЕ СМУЦАЊА

СПОРТЕКА МИНИ
ХАЉИНА

БУЊДИЦА,
ШУБАРА И
ТОРБИЦА ОД
КРЗНА

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉА

Желела бих да стекнем пријатеља или пријатељицу у Југославији, па вас молим зато да моју адресу објавите у вашем листу. Имам 24 године. Поздрав од Јане. Јана Suržinova, Navličekova 902, Kralogy nad Vltavom okres Metnik, CSSR.

Имам 12 година. Желео бих да се дописујем с друговима и другарицама из земље. Хоби ми је да скупљам марке и разгледнице. Бошко Ловрић, Орловићева бр. 123, Рума, Срем.

Мој хоби је скупљање плоча и старих новина, књига. Поседујем „Политике“ из 1934, 40, 37 године и то само оне бројеве који доносе важније догађаје. „Време“ из 1928. године. О убиству Стјепана Радића итд. „Недељне илустрације“ из 1940. године и неколико десетина књига из 1890, 1928 итд. Желео бих све ове бројеве да заменим за плоче збиљне и забавне музике. Велимир Вујовић, Атенића 27, Чачак.

Желео бих да се дописујем с другарицама широм наше земље. Имам 13 година. Жељко Лакић, Основна школа „Вуко Јововић“ VI/6, Даниловград.

Желео бих да се дописујем са дечама који иду у IV разред основне школе и који су из Мађарске. Скупљам значке, марке и салвете. Језик дописивања мађарски и српскохрватски. Михаил Хечнези, Маршала Тита бр. 100, Крива Паланка.

Имам 15 година. Ученик сам I разреда електротехничке школе „Никола Тесла“. Сакупљам пресекте и маркете. Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм земље. Душан Јанковић, Георги Димитрова 34а, Земун.

Идем у VIII разред, желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Имам 14 година. Милица Радић, ул. Краишка бр. 28, Восански Деспотовац.

Имам тринаест година и идем у VII разред осмогодишње школе „Радоје Домановић“ у Крагујевцу. Хтео бих да се дописујем са другарицама и друговима из целе земље. Навијам за фудбалски клуб „Партизан“. Поред тога посећујем пионирску фудбалску школу у Крагујевцу већ четири године. Драган Стошић, ул. Бориса Кидрича 39а/11, Крагујевац.

Желела бих да се дописујем са девојчицама и дечама широм наше земље. Имам 12 година и ученица сам VI разреда. Волим бит музику. Навијам за „Црвену звезду“. Мој хоби је скупљање салвета и значака. Језик дописивања: српскохрватски и енглески. Љиљана Скрба, Ступ 280, Сарајево.

Имам 11 година, ученик сам V разреда основне школе „Моша Пијаде“ у Апатину. Мој хоби је скупљање разгледница, маркете са чоколада „кандит“, глумица и значака. Желео бих да се дописујем са девојчицама и дечама из наше земље који иду исто у V разред основне школе. Златко Стајмбан, ул. Средња бр. 4, Апатин.

* УКРШЋЕНЕ РЕЧИ *

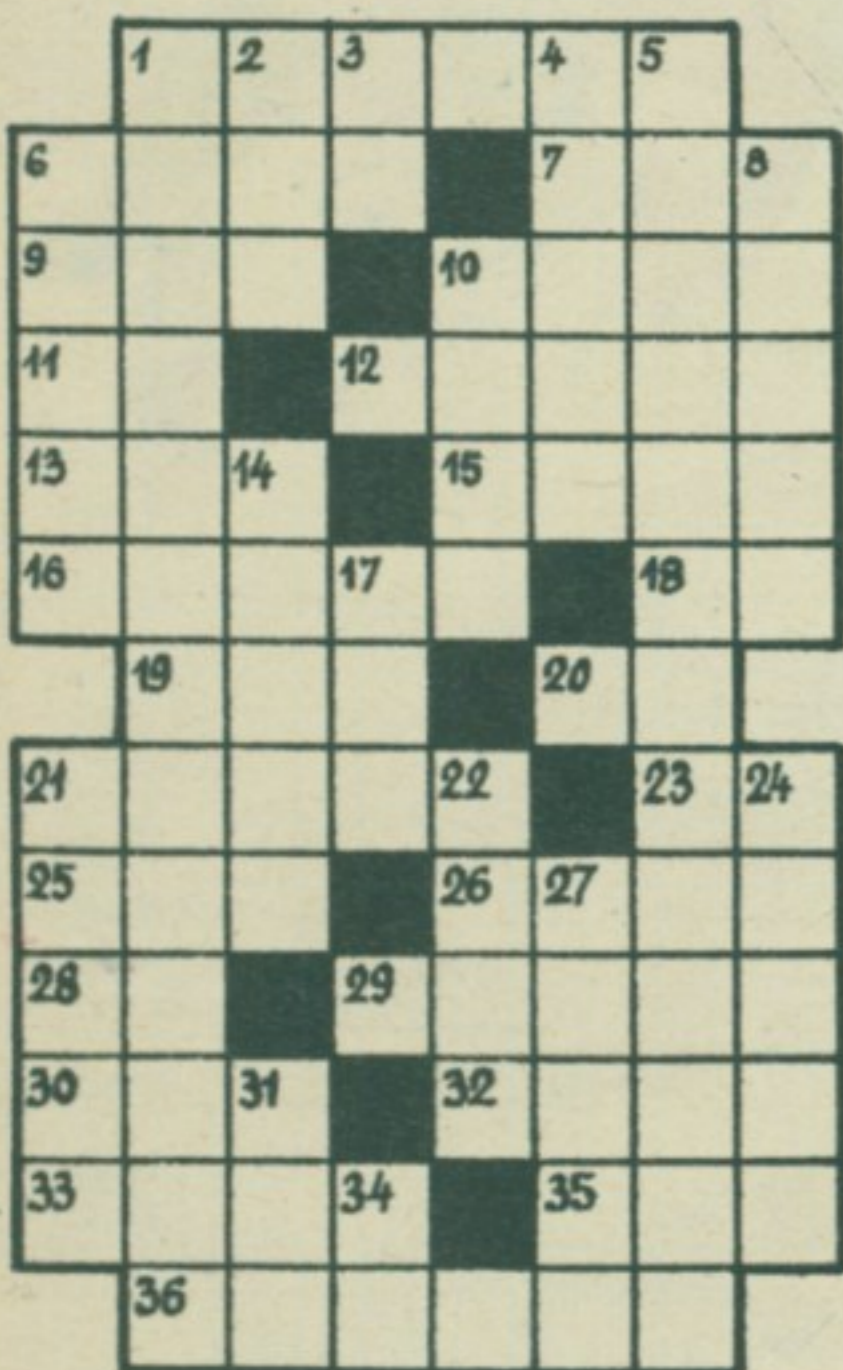
ВОДОРАВНО: 1) Чувени руски физиолог, 6) област између доњег тока Саве и Дунава, 7) суштина, 9) патос, 10) дењак, 11) предлог, 12)

бугарски дечји песник (Елин), 13) ивица, 15) личност из Дизнијевих стрипова, 16) водено пространство, 18) врста першуна, 19) билијарски штап, 20) јединица електричног отпора, 21) арома, 23) два слова, 25) врста врбе, 26) звер из породице куна, 28) скраћеница за рачун, 29) птице из реда пловуша, 30) део лица, 32) лековита биљка, 33) град у Италији, 35) швајцарски легендарни јунак, 36) врста сисара.

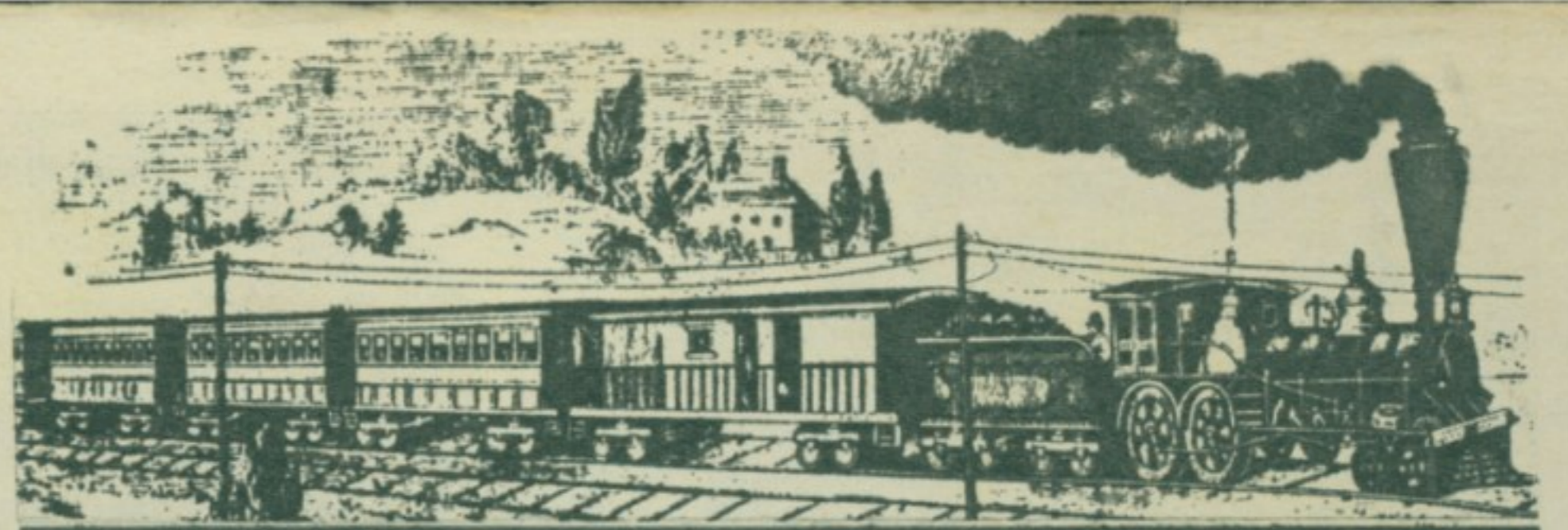
УСПРАВНО: 1) стваралачка делатност, производност, 2) певач и приповедач код старих Грка, 3) два сугласника, 4) рива, 5) име и презиме северноамеричког књижевника („Дивље палме“), 6) лагано, 8) ватак, 10) град у Швајцарској, 14) наш бивши фудбалски репрезентативац, 17) новозеландско дрво за бродоградњу, 21) река у Истри, 22) место на Пељешцу, 24) област на којој је распрострањена нека биљна или животињска врста, 27) део куће, 31) део намештаја, 34) хемијски знак за иридијум.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

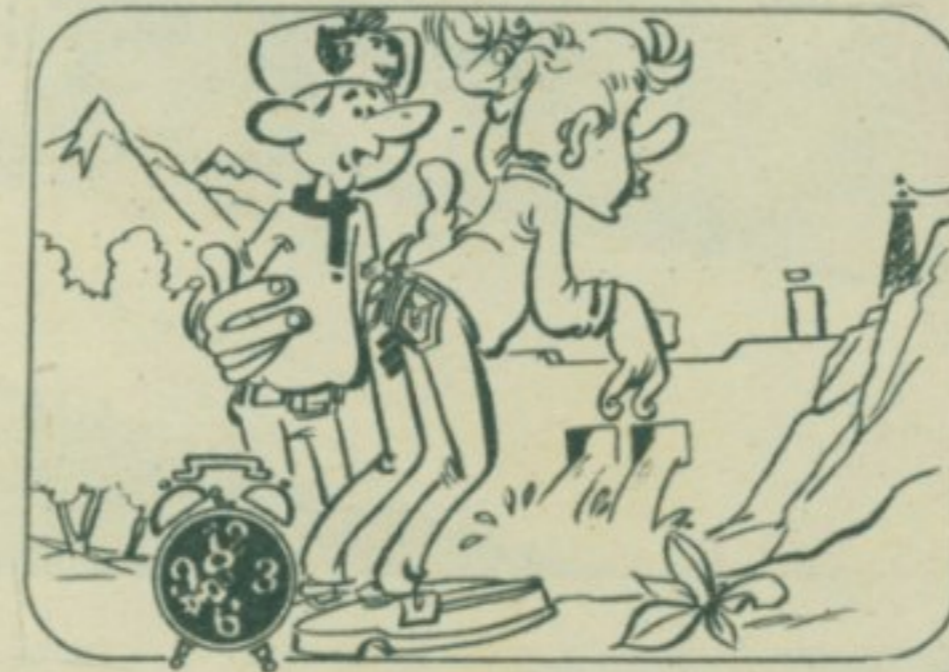
ВОДОРАВНО: 1) устава, 6) узор, 7) Ена, 9) нос, 10) слик, 11) ир, 12) лаута, 13) јад, 15) граб, 16) анода, 18) ма, 19) ало, 20) не, 21) слама, 23) за, 25) реп, 26) крем, 28) Ед, 29) свота, 30) дим, 32) амор, 33) анас, 35) Ава 36) антена.

Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Издаје и штампа «ПОЛИТИКА» Новинско издавачко предузеће Београд, Македонска 29. Текући рачун број 605-1-82-1 Поштански фах 124. Претплата за нашу земљу: годишња 44 динара, полугодишња 22 динара; за иностранство: годишња 88 динара, полугодишња 44 динара. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају.

МАЛА ПОШТА

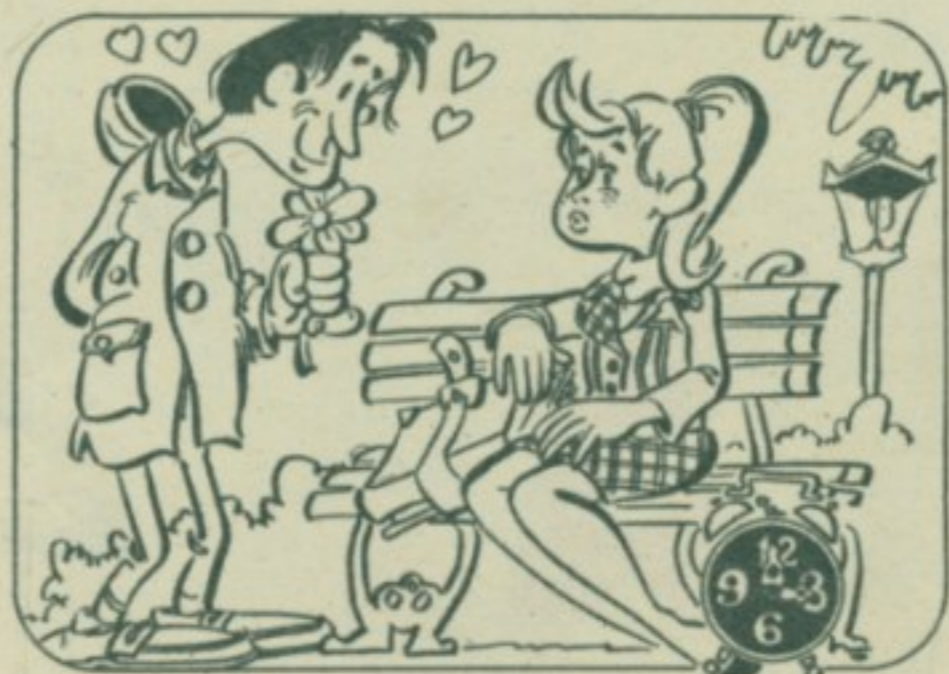
ЈЕДНА ОД ВЕЛИКИХ

Драга редакцијо,
Молим вас да ми одговорите: Која је највећа хидроцентрала у Совјетском Савезу?
Ваш читалац из Новог Сада

Највећа хидроцентрала у СССР и једна од највећих у свету, налази се на реци Ангари, десној притоци Јенисеја. Назива се Братск. Изградња ове диновске хидроцентрале почела је 1955. године. Висина бране је 127 м, вештачко језеро заузима површину од 5.500 км² — дужина му је 570, ширина 5 км, дубина 115 м. Снага 4,5 милиона КВТ. годишње производи 22 милијарде КВТ/Ч.

РАДИ СЕ О ЉУБАВИ

Драги уреднице,
Ради се о љубави. Како да приђем девојци која ми се свиђа, кад се стидим. Шта треба да јој кажем, па да ме не одбије?
П. В. Шид

Нисте нам написали да ли познајете ту девојку односно да ли идете у исту школу или слично. Уколико је познајете, онда можете да јој приђете и да је запитате: да ли има неку књигу за читање или да ли је видела неког друга и слично. Ако је не познајете нађите неког заједничког друга који ће вас упознати с њом. А после ће све ићи лакше.

КО БЖДМИ?

Кад сам био с оцем у Пољској упознао сам се и спријатељио с једним дечаком. Једном смо се надметали чији језик има теже речи и ја сам му предложио да понови „раскиселише ли ти се опанци“. Он се прилично мучио, али је успео да изговори. После тога он је мени рекао да поновим „хшонж бждми в тршчиње“ и морам да признам — удесио ме. Овај „хшонж“ је код њих цврчак а све заједно значи „цврчак цврчи в трви“. Кад сам

ипак некако научио то о хшонжу, мој друг Пољак много ме заволео. Ово вам пишем јер сам се сетио да је „Забавник“ објављивао разне тешке речи. Предлажем нашој деци да покушају да изговоре ово о пољском цврчку. Ко зна каквих још тешких речи има у разним језицима!

Поздравља вас
Славко Милић
ученик, Нови Сад

ДИЈАВИЗОР И ДИЈАПРОЈЕКТОР

Драги Забавнице,
У твом 883. броју прочитао сам о дијавизору. Интересује ме да ли дијавизор може да замени дијапројектор.

Берислав Мајхут, Загреб.

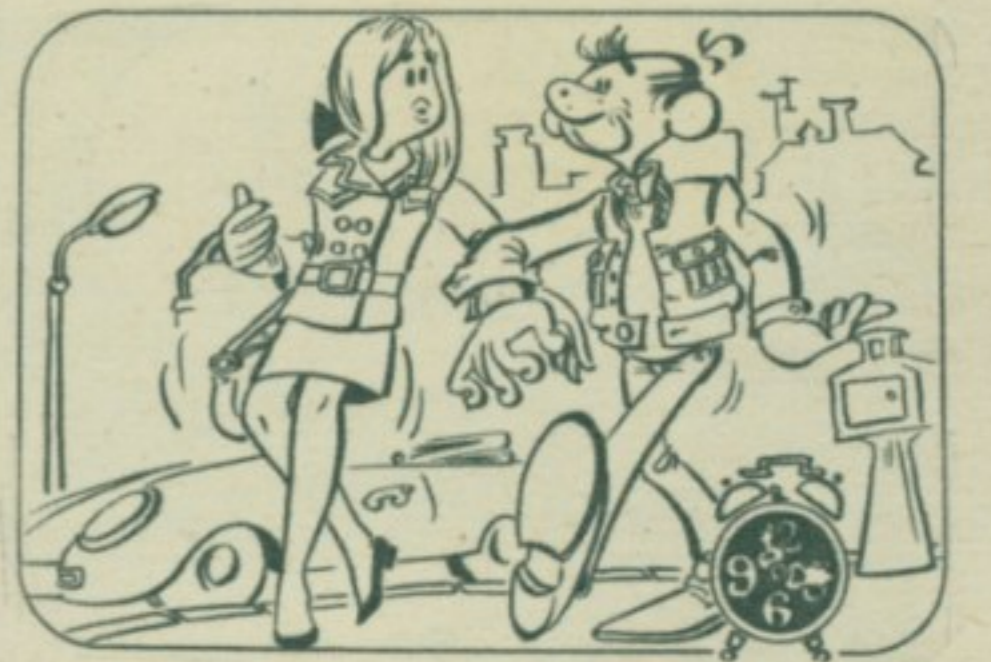

Дијавизор је мала справа за гледање дијапозитива. Онај који смо донели у нашем листу — мали дијавизор — ставља се на око. Међутим, постоје и већи дијавизори који се осветљавају сијалицом помоћу батерије. Цена им је око 70. — н. дин. Дијапројектор је већа справа која репродукује слику с дијапозитива на платно. Овај апарат стаје од 250. — до 1.250 н. дин. Дијавизоре и дијапројекторе можете наћи у свим радњама за продају фото-материјала и фотографских апарата.

БОН-ТОН

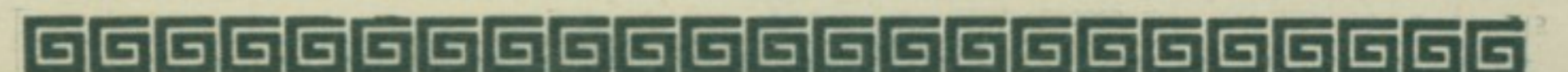
Драги Забавнице,
Молим те одговори ми како улицом треба да иду младић и девојка, односно ко је од њих с десне а ко с лево стране? Да ли је правилније да девојка ухвати младића испод руке или он њу? По мом мишљењу правилније је да младић ухвати девојку испод руке.

М. Ш. Раковица код Београда

Девојка треба да буде с младићеве десне стране. Једино у случају опасности младић је увек с оне стране одакле прети опасност.

Што се тиче држања испод руке правилно је да девојка ухвати младића. Уосталом, ова правила нису важна. Уколико се они разумеју, могу се држати онако како желе.

WALT DISNEY

МИВИ

